

'Sözde' mi özde ve gözde mi?

Önder Aytaç 18.05.2009

"PKK'nın **sözde** askerî sorumluları, **sözde** Ermeni Soykırımı'na değinmeyen Obama'nın, **sözde** sürgündeki Kürt Parlamentosu'nun, ABD'de sergilenen bir haritada, **sözde** Ermenistan topraklarının, aslında **sözde** Kürdistan toprakları olduğuna ilişkin açıklamalarını esefle kınadığını" belirtti. "**Sözde** KCK yöneticilerinin bu açıklamalarının, **sözde** vatandaşlarımızca kınanmaması, bazı kesimlerde derin kaygılar uyandırdı..." Ne dedik şimdi biz? a) kelimelerle oynuyoruz, b) saklambaç oynuyoruz, c) delirdik, saçmıyoruz d) ne halt ettiğimizi bilmiyoruz.

Yukarıdaki cümleden '**sözde**'leri aldınız mı, yandınız. Vallahi de billahi de vatan hainisiniz. İşte bu yüzden de '**sözde**'lerimiz her zaman çok 'gözde' ve 'özde' olur bizim. Aslında yalnızca bir şeyleri inkâr ediyor gibi görünmenin değil, nimetinden faydalanmayı da becerirsek, özgürleş-miş gibi olmanın yolu da '**sözde**'lerden geçebilir. Başına '**sözde**' koyarak, istediğimiz kavramı kullanma özgürlüğüne kavuşuruz. Ancak böylelikle '**sözde**' vatandaş olma tehlikesini bertaraf edebiliriz. Haydi, gelin biz de kelimelerle oynayalım biraz. Aynı devletimizin yıllardır yaptığı gibi. Bilseniz ne '**sözde**' soykırım yasa tasarıları vardı, ABD Senatosu'nda bir türlü kabul edilmeyen, hem de kim bilir ne '**sözde**' rüşvetler karşılığında!

Bu 'sözde'ler çok, ama en hoşu; sözde özneli olanları. Edilgen çatılı cümlelerde özne gibi görülen fakat aslında olmayan anlatımlar. Örneğin, iddianameye göre E-TÖ'de gizli öznesi **sözde** Demirel mi, **sözde** Sezer mi? Yoksa özde özneyi gözden kaçırmak mı amaç? İyi de bu özde özneler, yani gizli ve de **sözde** olmayanlar, harbi delikanlılar gibi ne zaman ortaya çıkacaklar? Bir diğer anlatımla; "**sözde** değil, özde özne benim işte" diyecekler. Ancak bu da çok tehlikeli. Çünkü bu kez "yaptıysam ben yaptım / ben verdim"e dönüşüyor cümle ve böylelikle de eylem tamamlanmış mı oluyor? Tıpkı 1960, 70 ve 80'lerin Demirel örneklemesinde olduğu gibi. Aslında bizim sözünü ettiğimiz; "ben yaptım ve yanlış oldu" deme mütevazılığı ve olgunluğuna erişebilme erdemi. Belki de biz '**söz**'deli sözcüklerden kurtulduğumuzda, 'ak'ın ak, 'kara'nın kara olduğunu '**sözde**'lere boğmadan açıklarken, bu kavram da kabullenilmiş olacak. Bir diğer ifade ile başına **sözde** sözcüğünü koymadan, sürgünde Kürt parlamentosu dersek, bu bizim, kendilerini böyle gösteren Kürtlerin ne kadarını ve nasıl temsil ettiklerini sorgulamamızı engelleyemiyor ki...

Bir de **sözde soru cümleleri** var. Yani muhatabı belli olmayan sorular. Örneğin kim korkar hain kurttan? Bu Ergenekon öpül(e)mez mi? Bu silahların üstü örtül(e)mez mi? İlhan Abi hariç, darbecilerimiz hiç uslan(a)maz mı? İnsan kemikleri asit kuyularında hiç erimez mi? Abdullah Aygan hiç sus(a)maz mı? Kirli işlere karıştırdığımız bütün paçavralar, efendi efendi gelip teslim ol(a)maz mı? Gibi yüzlerce sorular.

Bizim de '**sözde**'li sorularımız var aslında. Örneğin, Ergenekon'un gözde bir partisi varken, şimdi neden **sözde** BBP ve **sözde** DP'yi istiyorlar? Gatakullî'lerin hangisi **sözde**, hangisi özde? **Sözde** hasta olup, Gata'ya kapağı atan Ergenekon sanıkları mı, yoksa özde hasta olup, Gata'ya kabul edilmeyen, **sözde** vatandaş DTP'li vekil mi? Peki şimdiye kadar uğranılmayan TBMM **sözde** meclis mi? Ve Obama gelince gözde ve özde meclis mi oldu? Ulusal katılımız Yeşil, katlettikleri ile gözde vatandaş olmayı hak etti mi? Yoksa hâlâ **sözde** vatandaş mı? Hani olur ya bir kazada kaybedersek kendilerini, özel bir kabristan tahsisi için şimdiden tedbiri alınmalı mı? Gözde gazeteci Ertuğrul Özkök'ün söylemi ile Kürtlerin üstün ırk oldukları kanıtlanırsa **sözde** vatandaşlıktan özde yurttaşlığa terfi edecekler mi? Töreler **sözde** vatandaş olan Kürtlerin sorunları ile ilgilenirken, 85 yıllık Cumhuriyet yalnızca özde yurttaş olanların problemlerinin çözümü ile mi ilgilendi? Emekli bir paşa,

Cumhurbaşkanı Gül için; “Cumhurbaşkanlığı makamını işgal eden kişi” derken, eğer bu durum **sözde** işgal değilse, o zaman cebren ve hile ile mi oraya çıkıldı? Yoksa Cumhurbaşkanı Gül demokrasiye ve demokratik kültüre **sözde** değil, özde sahip çıkması gerekirken, Gül acaba yalnızca **sözde** Cumhurbaşkanı mı oldu? Özde Cumhurbaşkanı’nı biliyoruz da acaba gözde Cumhurbaşkanı da Sezer mi oluyordu?

Üfff, ya aslında şu gözde, özde ve ‘**sözde’nin** standartları devletimizin derin kurumlarınca tespit edilip, bir memorandumla yayınlasa da biz de kolayca öğrenirsek! Gerçekten de yanıtı aranan soru şu; ne zaman gözde öğretmen, gözde seçmen, gözde Türk, gözde Kürt, gözde baba olacağız? Tamam, vazgeçtik gözdelikten, sadece sıradan ve sade ‘özde’lik bile yeter bize. Gördünüz mü “**sözde**” nasılda sihirli bir sözcük değil mi?

Not: Sözde Emre, bundan sonra **özde** ve **gözde Emrullah** olarak bu köşeyi bütünüyle bana bırakacak ve devlete özde hizmet edecek. Ben de **sözde** kendim olarak *Taraf*ta yazmaya devam edeceğim.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

‘Özkök gibiler’ ve Kürt olmak

Önder Aytaç 25.05.2009

“Ben şerefli bir Kürdüm.” O zaman hain miyim? Bu sizin standartlarınıza bağlı. Siz beni Kürtlüğüme sahip çıktığım için PKK ile eşdeğer görüp hain ilan ederken, PKK’lı olmadığımız için, onlar tarafından da hain ilan edilen bir konumdayız. Solculuktan bozma kapitalist Ertuğrul Özkök’ün bizi aşağılamasına katlanamadığım için de bu makaleyi kaleme alıyorum. Çünkü Özkök; kendini bağlı hissedebileceği hiçbir ideolojik, etik, dogmasal disiplin kalmadığından, her şeyin mubah olduğu düşüncesi ile işi **ırkçılığı ile övünme pervasızlığına** kadar götürebiliyor.

Kendimi Kürt olarak tanımlamam, Hakkâri’de uzunca yıllarca yaşayan ve bir babadan doğup, büyük ölçüde Kürt kültürü, gelenek ve görenekleriyle yetişmemden dolayı. Ancak bu durum, benim için övünülecek bir neden değil. Tesadüfen bir Çinlinin, Afrikalı bir zencinin, bir Yunan ailesinin, Ermeninin ya da bir İngiliz lordunun, Fransız sömürgecisinin de çocuğu olarak doğmuş olabilirdim. Eğer Güney Afrikalı bir beyaz olsam, kesinlikle zencilerin yanında yer alırdım. Aynı, Türkiye’de bir Türk olarak, günümüz koşullarında mazlum oldukları durumlarda Ermenilerin ve Kürtlerin yanında yer aldığımız gibi.

Bir Kürt olarak, bu topraklarda yaşanan Ermeni katliamında Kürtlerin oynadığı rolden dolayı Ermenilerden özür diliyorum. Çocuklarımı, beni ve dedelerimi affetmelerini bütün içtenliğimle arzuluyorum. Yaşanmış olan Ermeni soykırımında, özelde dedemin hiçbir rolünün olmadığını, bir aydın olan babamın yaşananları her zaman lanetlediğini bilmeme karşın, Kürtlüğümü kimliğimin bir parçası olarak ifade ettiğim için, Kürtlüğümün bu kısmından utanç duyuyorum ve emin olun, o günkü koşullarda zulmedenlerin değil, mazlumların arasında olmayı da çok ama çok arzuldum diyorum.

Özkök’ün imalı ifadesi ile; “Kürtler üstün bir ırk mıdır” sorusunun en kestirme yanıtı tabii ki değiller. Hatta onlar;

Arapların “yeryüzünde üç felaket vardır, çekirgeler, fareler ve Kürtler”, Farsların “demiri eritip, Kürtlerin ağzına dökmeli” türünden atasözlerinin muhatapları ve onlar yeryüzünde devleti olmayan en kalabalık ve belengaz (beceriksiz, zavallı) bir halk. Türkiye’de yaşadıkları bölge ise, aşiret üyesi, töre kölesi, geri gelenek ve göreneklere sahip bir yer. Cumhuriyet tarihi boyunca defalarca isyana başvurmuş, ne olduklarına derin resmî görüşlerde bile hâlâ karar verilememiş bir halk. Göç ettikleri batıdaki metropollerde gecekonduya sığan, terörist, hırsız, soysuz ve amele bireyler bizimkiler. Bütün bu kötülüklerin tek kaynağı da sahip oldukları genlerden kaynaklanıyor-muş-muş. Çünkü bizimkiler, ‘Özök gibi’ damarlarında Türk kanı taşıyorlar. Ve yine Özök’ün yazdıklarından anlıyoruz ki, Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı oldukları için ve Avrupalıların karşısında Özök gibilerini güç duruma düşürdükleri için, bizlerden utanç duyuyorlar.

Her ne kadar “yedi düvele hükmetmiş ecdadın evlatları” olarak geçmişiz ile övünsek de, şu sıralar yalnızca Türk olmak da öyle çokça övünülecek bir meziyet değil gibi mi ne? Örneğin gerçekleşen ya da ortaya çıkarılan darbe teşebbüsleri, Ergenekon ve Susurluk’la ortaya çıkan kirli ilişkiler, Diyarbakır, Bayrampaşa, Mamak cezaevlerinde yaşananlar, Hrant Dink suikastı, okunmayan kitap ve gazete tirajları, ilköğretime başlayamayan çocuklar, üniversiteye giremeyen kızlar gibi olgulardan acaba ‘Özök gibiler’ hiçbir rahatsızlık duyuyor mudur? Peki ya bir zamanlar haklarını savunduğu işçi sınıfının ülkesindeki halinden, aleyhimize sonuçlanan AİHM davalarından da bir rahatsızlığı yok mudur ‘Özök gibilerin’? Rüşvetçi ülkeler sıralamasındaki başarılı derecemiz Özök’e nasıl bir gurur veriyordur acaba? Eğer bütün bu sorular ‘es’ geçiliyorsa ‘Özök gibiler’ tarafından, işte o zaman teşhisimiz kesin, o tam bir **ırkçı**. Aksi halde; “evet bunlar da benim insanlarım ve bu geri kalmışlıkta benim de payım var” diyebilmesi ve çözümler üretmesi gerekirdi, değil mi?

Siirt’in Şirvan ilçesinde 1977 yılında görev yapan kaymakamın annesi, Almanya’daki Türk işçilerinden ve Yılmaz Güney’den hiç hoşlanmazdı. Hoşlanmazdı çünkü; Güney, ülkesinin gerçeklerini filmlerle dünyaya yansıtıyordu. Almanya’da ki Türk işçiler de bizi ilkel ve geri bir halk olarak Avrupa’ya tanıtıyordu. Acaba Özök de; Batılılar karşısında Türklüğü aşağılandığı için bizden hiç haz etmiyor olabilir mi?

Eğer ırkçılık bir kişilik bozukluğu ve cahiliye dönemine ait bir hastalık ise, biz de ‘Özök gibileri’; Mümtaz’er Türküne, Umur Talu, Kürşat Bumin, Gülay Göktürk, Mehmet Altan, Ali Bayramoğlu, Ahmet Altan, Yasemin Çongar, Alper Görmüş gibi sayıları azımsanmayacak kadar çok olan, dürüst ve demokrat ‘Türk hekimine emanet ediyoruz.’ Çünkü Türkiye’de **töre** açmazı da, **kan davası** da, **Kürt sorunu** da, yalnızca Kürtlerin değil, biz Türklerin de en temel sorunsallarındandır.

Elli yıl sonrasının Türkiye’sinde, Özök’ün torunları da, dedelerinin yazdıkları hakkında kim bilir neler düşünecek ve söyleyecekler. **Çünkü artık, tarih karartılamayacak kadar şeffaf yaşıyor.**

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bir gencin ‘terör’den ölümü

Önder Aytaç 01.06.2009

Bir gencin ölüm haberini duyduğumda; köküyle birlikte, topraktan zorla sökülmüş bir fidan gelir

aklıma. Ana-baba, hısım-akrabanın yüreklerinde derin yaralar bırakarak gelen bir ölümdür bu. Onunla birlikte kaç umut söner, kaç can hayattan kopar. Gencin dönüşünü bekleyen yaşlı babanın teslim etmeyi düşündüğü belki de kurulu bir tezgâh vardır. Artık evin direği o olacak ve geçimi sağlayacaktır. Sonra sıra düşün-derneğe, ev-bark edindirmeye gelir. Anadolu'da hemen hemen her babanın hayali aynıdır. Farklı olan ise yalnızca yer ve mekânlardır. Devredilmesi düşünülen bazen küçük bir çay ocağı, bazen bir toptancı dükkânı, bazen de bir marketin tezgâhıdır.

Bütün baba ve anaların belleri aynı şekilde bükülür, oğlun ölüm haberi geldiğinde eve. İster evine, ellerinde çiçeklerle kolordu komutanları gelsin, ister gece yarıları çağrıldıkları karakollarda hoyratça haber verilsin, hiçbir yürek sahibi, "hoş gelir safa gelir" diyemez genç ölümlerine. Yitirir bakışlar keskinliğini. Önce isyan patlar yürekte, tanınmayan düşmana karşı öfke fırtınaları ile titrer beden, sonra da çaresizliğin yüz karası hazin sessizlik siner kalan hayatın bütününe.

Oğlunu kaybetmiş annenin ruh halini en usta kalemler bile dökemez kâğıda. Sökülüp atılan fidan, anne yüreğinden koparılan bir parçadır artık. İçin için ağlamaktan kısılan sesinden feryatları işitilmese de anamın, her iniltisinde binlerce isyan vardır anlayanlar için. Yitirilen oğlun, her yaşı için ayrı bir anı vardır hatıralarda. Kuruyana dek göz pınarlarından yaş olup akan damlalar, her oğulla yaşanmış anı, bir işkencedir artık, her unutuş ise bir ihanet.

Annelere sorun ne olur, vallahi de billahi de yalan, hiçbir vatan, daha çok sevilemez oğuldan. Gündüz çiftin-çubuğun içinde, bahçede-bostanda, ineğin-koyunun peşinde, evde-mutfakta-çamaşırdı, boğulup gidilen günün gecesinde, yine de sihirli bir melodi gibi gelir anneye oğlunun/bebeğinin ağlaması. Hiç üşenmeden, Tanrıya adanmış kutsal bir ibadet gibi, gecenin uykuları arasında, anne bebeği emzirecek, en ahenkli ninnileri, en pürüzsüz sesiyle oğluna/bebeğine mırıldanacaktır. Ölümle, canından can, damarlarından kan çekilmiştir artık. Geriye kalan yaşamında ne yediği yemeğin tadını damağında hissedecek, ne duyduğu bir şarkı kulaklarını okşayacaktır. Her güzellik bir işkence gibi yaşanacak, her zevk bedenine yasak edilecektir.

Bir genç can düştüğünde toprağa, geride bir kadın ile bir çocuk bırakırsa, işte o zaman anlatılmaz bir hal alır o dermansız acı. Nihat Behram'ın dizelerine sığınılır, sessiz bir çığlık edasıyla: "Ölüm düşerse bir şahan ayağına/ Kalırsa bir yavru yetim/ Adın kalles olsun" diyerek. **Bir sevgili veya nişanlıysa bekleyen;** bir umut tükenmiş, sığınacak bir dal kalmamıştır artık. Yaşanılacak olan bu hayat, beklemenin düş kırıklığıdır artık. Sevdadan dönülmez elbet ama gidenler de geri gelmez ki. Genç yürek, hasreti sindiremez, ölümü kabullenemez, gönlünde yeniden filizlenecek sevdalara da hiç izin veremez. Sevmekle-boş vermişlik arası, ölümle-alışkanlık arası, yaşamın sıradanlığı ile 'bu da geçer ya Hu!' arasında bir ömür biter gider.

Anadolu'mun dağlarında hem de çooooook uzun bir süredir, pınarlarda hep kan yunuyor. Silahlar ise ölüm kusuyor namlularından. Her ölen gençle insanlığımızdan da bir parça yitiriyoruz. Çareler yavaş yavaş azalırken, umutlar da tükeniyor barış için. Ama ölümü herkes tanımıyor aynı şekilde. Ölen 'öteki' ise farklı farklı cümleler kuruyor 'beriki(ler)'. Bundan on yıl kadar önce; belki Afrika'da, belki bir Güney Amerika ülkesinin bir ilçesinde, bir rütbeli, operasyondan, kendi anlatımıyla da "avdan" dönüyor. Yok, yok zaman ve mekân kesin bir yaz günü ve yer de Meksika. Oğlunun ölüm haberini duyan bir baba giriyor içeriye, ve rütbelinin masasında bir çift postal ve bir şişe viski. Koltukta da, yaşlı adamın bir şeylere benzetemediği terli ve kibirli bir silüet; "dört kelle getirdik" diyor. "Dört kelle. Git bak içlerinden hangisi sana ait ise seç, eğer tanıyabilirsen!" Aklınıza Mahsun Kırmızıgül'ün *Güneşi Gördüm*'ünden bir sahne gelse de, dedim ya, bu örneklem 'sözde' Türkiye'den değil, taaaaa Meksika'dan...

Şimdi de Anadolu'nun doğusundan internete düşen veya gazetelerin sürmanşetlerine taşınan bir çatışma haberi. Aynı üslup, aynı hoyratlık, aynı insafsızlığa inat; "dört ceset, dört terörist, dört hain" diye ifade ediliyor. Zaman, mekân ve duruma göre, hangisi en kırıcı ve yakıcı olanı ise; o en büyük puntolarla manşetlere çekiliyor. Sonra da alt başlıklarda, 'sözde' barışa dair haberler, 'sözde' uzmanlardan 'sözde' planlar, 'sözde' öneri ve temenniler... Genç ölümünü, medyanın sıradanlaştırdığı soğuk bir bakışla değil de, geride kalan anne-baba, eş-çocuk, sevgili bağlamında bir de böyle okuyalım/ görelim istedik.

Barış 'sözde' planlarla değil, insanlarla sağlanır ancak. Gerçek ölümü ve yaşamı bilen 'özde' ve 'gözde' insanlarla...

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Barış için can 'bedelli' askerlik

Önder Aytaç 08.06.2009

Anadolu'da Kürt sorunu yoğunlukla tartışılırken, bizim **Taraf**, "20 küçük dev adım" projesini, sorunun çözümü için 'bir yol haritası' gibi kamuoyuna sundu. Bu alanda çözüme yönelik alınacak her mesafe, aynı, mayınlı bir tarlada yürümek gibi. Her adımda on binlerce şeytan, binlerce tuzak, yüzlerce öfke ve onlarca hınç söz konusu. Temel kural, **'savaşı, savaşta çıkarları olanlar sürdürür.'** O zaman, barışa giden yolda, yeni yeni itirazlar, 'hayır' 'olamaz' gibi söylemler, barışı fail-i meçhul yapmak isteyenlerce aşağıdaki gibi dillendirilebilir.

- 1. 'Başbakan DTP lideri ile görüşün.'** – "Ne! aman Allahım olamaz. Onlar terörü lanetlemeden, PKK'yı dışlamadan ellerini sıkmak vatan hainliğidir." O zaman başbakan mehter yürüyüşü ile mi yola devam etmeli ve hiç 'açılım' yapmamalı mıdır?
- 2. 'Kürtçe yer isimleri iade edilsin.'** – Tanrı aşkına daha neler! Köy isimleri değişecek öyle mi? Peşi sıra Diyaribekir, Ruha, Dersim gibi şehir adları da değişecek olmasın? Birde "q"lu, "w"lu isimler olacak. Ya sonra ne olacak?
- 3. 'Bölgedeki mayınlı araziler temizlensin.'** – Bu durum daha başlamadan bitmedi mi? Tartış, tartış, tartış peki ama çözüm ne? Yoksa bunun çözümü, zaten etkili ve yetkililerce önceden yapıldı, ihale bitti, fatura kesildi de, şimdi kamuoyunca tartışılması mı rahatsızlığa neden oluyor?
- 4. 'Korucu alımları durdurulsun.'** – Bunca ölümlere rağmen koruculuk sistemi durdurulmadı da, şimdi sırf bazı 'malum çevreler' –ki bunlara bizim kadar ülkesini çok sevmeyen 'öteki(ler)' deniliyor-, bunlar istiyor diye vazgeçilecek öyle mi? Yok daha neler.
- 5. 'Cezaevi görüşmesinde Kürtçe yasağı kalksın.'** – Böylece, önemli bir yasağın kalkması ile 12 Eylül'den kalma meşum ünümüz zedelenmeyecek mi? Peki ya 'derin çevreler' buna ne diyecek? O zaman sivil inisiyatif bundan da, Efendi'nin basın sözcülüğünde efendi efendi vaz mı geçmeli?

6. '12 Eylül döneminde Diyarbakır Cezaevi'ndeki işkenceler için devlet özür dilesin.' – Haydaaa, basın sözcüsü gibi olan köşe yazarı yazmıştı ya; "Biz mi herkesten özür dileyeceğiz? Başkaları da bizden dilesin." Hem özür dilemek yüce devletimize yakışır mı? Üstelik mahkûmlara dışkı banyosu yaptırılırken, kanalizasyon logarlarına kafalarını sokan yetkililer, acaba kendi üzerlerine sıçrayan necaseti ve dahi vicdanlarını nasıl temizleyecek?

7. 'Dağlardaki milliyetçi sloganlar silinsin.' – Şimdi zurnanın 'zırt' dediği bir noktadayız. Gerçi çocuklar her sabah okullarında beraberce okuyorlar ama büyükler nasıl anlayacaklar 'ne kadar mutlu' olduklarını ve 'kart-kurt olmadıklarını'? Onlara yeterince insan hakkı, demokrasi, sağlık, eğitim ve hatta ekmek sunamıyor olabiliriz ama ulusalcılıkla övünme haklarını ellerinden almak da ne demek oluyor?

Ve ben 8. 9. 10... gibi sıralarken, sizin "tamam tamam pes ettik" dediğinizi duyuyorum. Yine de fazla umutsuzluğa kapılmayın. Askerlik çağı yaklaşan oğul sahibi biri olarak, azıcık beni dinleyin. Çok basit bir öneri sunacağım sizlere, 'barış' çözümüne kalıcı bir adım olsun diye. **"Bütün medya patronları ve köşe yazarlarının, MÜSİAD ve TÜSİAD üyelerinin, generallerin, milletvekili ve bakanların, Cumhurbaşkanı'nın, 'anchorman'lerin, gazete genel yayın yönetmenlerinin, kültür insanlarının, sanatçıların ve akademisyenlerin; askerlik çağı gelen çocukları ve damatları, kurasız / çekilişsiz, doğrudan doğruya, doğu ve Güneydoğu'nun sınır karakollarında askerliklerini yapsınlar" diyen bir yasa maddesi çıkaralım.** Aynı Bekir Aksoy'un ve Binali Yıldırım'ın oğullarının yaptığı gibi. Bakalım o zaman etkili yetkililerimizin ve medyanın üslubu, yine şimdiki gibi 'savaş tamamları çalmak' şeklinde mi olacak?

Bir siperde, ölüm endişesiyle kendi çocuklarınız sabahlarken, bakalım kalemlerinizi ve yaklaşımlarınız, 'ölüm naraları' atma şeklinde mi devam edecek? Terörde tek benim 'özel haberim' coşku ve sevinciyle, patlayan bombalar, cenaze arabaları ve öfkeli kalabalıkların galeyana gelmesini nasıl bir habercilik anlayışı ile yansıtacaksınız kamuoyuna? Yüreğinizde 'ya benim oğlum da şehit olursa' düşüncesi varken, bakalım TBMM'de kolaylıkla 'ulusalcılık naraları' atılacak mı? Gazetelerin tirajı ve televizyonların izlenme oranlarını mı düşüneceksiniz yoksa sınır karakolundaki asker oğlunuz mu sizi daha fazla endişelendirecek?

Ergun Babahan, "Can 'bedelli' askerlik" yazısında; "Askerlik çağı gelmiş gençlerin önemli bir bölümü bedelli askerlik istiyor" diyor. O zaman soru şu değil mi: Kaç TÜSİAD, MÜSİAD üyesinin çocuğu bedelli asker oldu? Ya da daha düz ve net bir şekilde soralım; kaçının çocuğu şehit oldu? Ölen 40 bin gencin içinde, Yemen Türküsü'nde de söylendiği gibi; 'zenginimiz bedel öder, fakirimiz askerdendir' dışında çocuklar var mı? Korumayla askerlik yapanlar, torpille askerlik yapmış gibi olduğunu itiraf edenler de yoktur / vardır değil mi?

Yaşamda eşitlik isteyenler bile, cezaevlerine ve darağacına gönderiliyorsa, ölümde eşitlik isteyenlere kim bilir daha neler neler yapılır mı-mı-mı-mı ve hımmmmmm!..

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

TSK, AKP ve Gülen'li STK

Mehmet Baransu '2009: Medya Nobel Ödülü' alacak bir habere imza attı. Şimdi, TSK'nın, AKP'nin ve Gülen hareketinin beraberce irdelenmesi gerekli.

1. TSK resmî ideolojisi, AKP'ye karşı. **AKP** ise, son milletvekili seçimlerinde, en az yüzde 11'lik bir oyu Gülen hareketinden aldı. **Gülen hareketi**, daha önceden merkez sağdaki hiçbir partiyi desteklemedikleri kadar yoğun bir biçimde AKP'yi desteklediler.

2. Başbakanın çevresindeki sınırlı sayıdaki kişiler; **'TSK'nın** Gülen hareketini sorunsallı görmesi nedeniyle; AKP'nin arada kaldığını ve bu 'ötekileri' TSK'ya teslim ederek sorunlardan kurtulacaklarını' zannetmekte.

Eğer AKP ve Gülen hareketinden herhangi birisi 'andiçlanır' ya da 'yargılanır' ise, diğerini de aynısının tıpkısı bir sonuç bekliyor demek kehanet olmasa gerek.

3. Başbuğ'un anlatımı ile "TSK Peygamber ocağı(ymış)." **Gülen'e** göre de; "Asker ocağı Muhammed kucağı ve ona karşı asla silah sıkılmamalı." Yine Gülen'in; 'Asker' ve 'Son Karakol' gibi makalelerinde, "Anadolu insanı ile bütünleşen TSK'nın, nasıl kutsandığı ve takdir edildiği" anlatılmakta. **Erdoğan** ise, TSK ile ilişkilerinde gözü pek bir 'Kasımpaşalı'nın 'one minute' tavrını sergilemekte.

4. TSK, "yurtta sulh, cihanda sulh" anlatımını içselleştirdiğini, Bosna, Somali ve Afganistan gibi pek çok uluslararası platformda ispatlamak için dünya barışına katkı yaparken, **Gül, Erdoğan ve Davutoğlu** da mekik diplomasisi için çırpınıyorlar **Gülen hareketi** de, 115 farklı ülkede binlerce eğitim kurumları açarak ve eğitimcilerine / işadamlarına; "cenazeleriniz bile Türkiye'ye geri gelmesin, oralarda kalın" demekteler.

5. TSK; doğuda öldürülen Mehmetçiklerimize 'şehit' değerlendirmesi yaparken, **AKP** her şehit cenazesine; Arınç, Erdoğan ve bakanlar seviyesinde katılım sağlıyor. **Gülen hareketi** de doğuda açtığı eğitim kurumlarına gönderdiği elemanlarına; "mesleğinizi yerine getirirken size bir şey olursa şehitsiniz, gidin ve asla geri dönmeyi düşünmeden Kürt insanına hizmet edin" anlatımında bulunuyor.

6. TSK, doğulu gençleri batıda, batılı gençleri doğu da askerlik görevine alarak, ülkenin birlik ve beraberliğini sağlamaya çalışırken, **AKP**, Anadolu'luk hareketini Osmanlı esnek gelenekselliği ile AB yolunda açılımlarla pekiştirme gayretinde. **Gülen hareketi** de batıdaki insanlarını doğuya, iş kurmak, özel okul açmak, evlenmek ve orada yaşamak için gönderiyor.

7. TSK, 'Mehmetçik derslikleri / dershaneleri' ile doğuda bir eğitim seferberliği yaparken, **AKP**, okul kitaplarını öğrencilere ücretsiz veriyor. **Gülen hareketi** de eğitim etkinliklerini hem her yaş grubundaki öğrencilerle yapıyor, hem de bu gençlerin bir tanesini bile teröre bulaştırılmamaya özen gösteriyor.

8. TSK, 'kırvem Mehmetçik' ve 'nikâh şahidim Mehmetçik' çalışmalarıyla, doğuda halkın içine girmeye çalışırken, **AKP** toplu nikâhlarla yasal evlenmeyi teşvik ediyor. **Gülen hareketi** de kendi STK'larına; "Doğuya gidin, oraya yerleşin, oralardan kız alın-verin, iş kurun, en az bir Kürt çocuğunu batıda okutun ve evinizde misafir edin ki, terör belasından bölge insanı kurtulabilsin" diyor.

9. TSK'nın resmî görüşüne rağmen, yalnızca askerî lojmanlarda kalanların oy kullandığı seçim sandıklarında bile yüzde 65-71'lerde **AKP'nin** oy alması söz konusu. Yine TSK'nın içinde yüzde 98'lere yaklaşan bir oranda da **Gülen hareketinin** olumlanması var. Keşke kurumsal anlamda **TSK** da, **bu** sosyolojik gerçeklere ön yargı ile yaklaşmayan uzmanlardan, AKP ve Gülen hareketi gerçeğini 'ötekileştirmeden' dinleyebilse.

10. Siyasete bulaşmamış **TSK** ne kadar Anadolu'nun malı ise, **AKP** ve **Gülen hareketi** de gerçek anlamda tam bir Anadolu olgusu. **Erdoğan** "Yalnızca AKP'ye oy verenlerin değil, bütün Türkiye'nin başbakanıyım" derken, **Gülen** de; "Bu ülkedeki kurumların hepsi ama hepsi; adliyesi de, öğretmeni de, polisi de, doktoru da, askeri de, medyası da, iş dünyası da, bütünü ile Anadolu insanın malıdır. Kürdü, Türkü, Arnavudu, sarı Çerkesi, efesi, yörüşü, lazı ile Osmanlının devamı olan Anadolu insanının öz malıdır, yani bizimidir. O zaman kendi malına sahip çık" değerlendirmesinde bulunuyor.

11. **TSK** yönetimi; andıçlar, yasaklamalar, sansürler ve dışlamalar ile kendini küçük bir darbeci / ETÖ'cü grubun içine hapsedmemeli ve kendi içinde hukuk dışı yapılanmalara geçit vermediğini ispatlamalıdır. Aksi halde **TSK için, güven kaybı bağlamında tehlike çanları çalmaktadır.** **AKP** siyasi parti olarak; AB üyeliği ve Kürt sorunsalı konularında demokratik açılımlara devam etmelidir. **Gülen hareketi** de inadına şeffaflığı, hesap verebilirliği, kimseyi 'öteki' saymadan birlikte adım atmayı ve hukukun üstünlüğünü derinlemesine içselleştirmesi gereklidir.

12. **Baransu'nun haberinde de görüldüğü gibi 'ya devlet başa, ya kuzgun leşe.'** Korkunun ecele bir faydası da yok. Kurda merhamet ise yalnızca onun iştahını arttırıyor. **O zaman şimdi demokrasiye 'Taraf' olma zamanı.** İshak Alaton'un anlatımıyla; "Sen değilsen kim yapacak. Bugün değilse ne zaman olacak."

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Gül, Erdoğan, Arınç, Çiçek ve Başbuğ'a

Önder Aytaç 22.06.2009

'**AKP ve Gülen'i Bitirme Planı**' çerçevesinde güncele baktığımızda; savlanan ETÖ'cüler ve 'periyodik darbe sendromu' ile yatıp kalkmaları yücelterek operasyonlarla 'dalga geçenler', artık kullanmak için kına arıyor olsa gerek. Çünkü bugünler, Ertuğrul Özkök'ün de dediği gibi, gerçekten de: "Türkiye'nin 11 Eylül'ü" durumunda. Çünkü bugünler, demokratik gelişimlerin öncüsü zaman dilimleri ve bu aydınlanma da dalga dalga dalga devam edecek. Vallahi de biz bunu söyleyerek dalga geçmiyoruz. Yalnızca dalgaların altında kalanlara bakıyor ve durumlarından ibretlik dersler çıkarıyoruz.

Önce Abdullah Gül'e: Türkiye de olabileceğiniz en yüce ve üst makama geldiniz. Normal şartlar altında annesi ve babası sizinki gibi Anadolu insanı olan, eşi Hayrünnisa Hanımefendi gibi olan bir kişi, savlanan ETÖ anlayışına göre, değil Cumhurbaşkanı olmak, devlet dairelerinin gölgesinde, bir süre dinlenmek için bile oturamazdı. Ama siz Cumhurbaşkanı oldunuz. O zaman Tanrı aşkına sıkı ve cesur durun. Demokrasi yönündeki kararlılığınızı, Anadolu insanı ile bütünleşerek gösterin. Yerine göre risk alarak, sizden sonra gelecek olanlara örnek bir devlet adamlığı sergileyin. O zaman; "**Bundan gayrı öfke bize, gönül alma sana. Suçlama bize, katlanma sana. Bundan gayrı yanılğı bize, uyarı sana. Acz bize, yardım sana.**"

Sonra Recep Tayyip Erdoğan'a: Bu ülke sizin gibi halkıyla bütünleşen bir başbakanı daha önce hiç görmedi. Devletin polisi/Emniyet güçleri, size yapılan onlarca farklı suikastı önledi ve sizi korudu. Şu an güvenliğiniz

bağlamında; yemenize, içmenize ve hatta ilaçlarınıza kadar her şeye dikkat ediyorsanız, bu durum sizi bir Atatürk, bir Menderes, bir Özal kadar çok seven insanların, gecelerini gündüzlerine katarak çalışmasına ve Anadolu insanının size dualar etmesine bağlı. O zaman ne olur 'sizden bir yoğurt olmaz' diyerek onları üzmeyin. Devletten maaşlı atanmışların yerine, 'yurdum insanı' olan kişilerin, sizinle görüşmelerinin kapısını aralayın ve Osmanlı sultanlarına denildiği şekliyle; 'Gururlanma padişahım senden büyük Allah var' düşüncesini hep aklınızda tutun. O zaman **"Huysuzluk bize, hoşgörü sana. Anlaşmazlıklar, çatışmalar bize, adalet sana. Kötü göz, şom ağız, haksız yorum bize, bağışlama sana."**

Şimdi Bülent Arıncı'a: Evlat acısının ne olduğunu 'Fatih'im' örneklemesiyle en iyi siz bildiğiniz için, annelerin evlatlarını, çocukların babalarını terör belasından dolayı kaybetmemesi için canla başla çalışıyorsunuz. Lafı eğip bükmeden ve içinizden nasıl geçiyorsa öyle ifade ediyor ve bunu yaparken de 'Allah rızasından' başka bir şey de gütmüyorsunuz. Milletin sesi/soluğu olup, derin devlete de, savlanan ETÖ'cülere de bunu hep ifade ederseniz, geleceğin Türkiye'sinin en önemli köşe taşlarından birisi de siz olacaksınız. O zaman; **"Bundan sonra bölmek bize, bütünlemek sana. Üşengeçlik bize, gayret sana. Rahat bize, şevk urmak sana."**

Şimdi de Cemil Çiçek'e: Ulusalcı vatansever 'millî' bir 'mücadele' ruhu içerisindeki çalışmalarınız 'fevkaladenin fevkinde' hayranlıklara vesile olmakta. Belki cumhurbaşkanı ya da başbakan olamadınız, ama bakın başbakan yardımcısısınız. Hem TCK hem CMK, hem Terörle Mücadele Yasası, hem iç güvenlik koordinasyonu, hem de güvenlik müsteşarlığı konusundaki gayretli çalışmalarınız, çift tarafa ve hatta her tarafa koşuşturan yoğunluğunuz, gerçekten de çok ama çok takdirin üzerinde değil mi? Yargı konusunda bile 'ay'da parlayan 'demir' gibi örneklemeleriniz belki de yüzlerce, binlerce. Zaten STK'ların olmasa da TSK'nın bu anlamdaki size olan takdirleri de bilinen bir gerçek. O zaman; **"Yükün ağır, işin çetin. Allah yardımcın olsun."**

Ve son sözümüz de İlker Başbuğ'a: Ergenekon yapılanmasının, varsa TSK uzantılarının açığa çıkarılması için eminim gayret gösteriyorsunuzdur. Ya da; "Aman Cemil Bey, boş mermi kovanlarını cebine koyma, sonra seni de Ergenekon'la irtibatlandırır" diyerek konuya farklı bir söylem getiriyorsunuzdur. Ya da; 'karargâh evleri' ile ilgili kamuoyunu bilgilendiriyorsunuzdur. Ya da her yerden 'fışkıran' cephaneliklerle ilgili "TSK envanterinde değildir" dedikten sonra gerçeklerle yeniden yüzleşiyorsunuzdur. Ya da TSK personelinin de içinde olduğu; darbe tezgâhlamakla savlanan ETÖ'cülere, cephaneliklerden askerî yargının bağım(sız)lılığına kadar olanlara, hep medya ortaya çıkardıktan sonra, önlem alma(ma) şeklinde yola devam ediyorsunuzdur. Basın şehidi Uğur Mumcu'nun askerî yargının ne kadar bağım(sız)lı olduğu konusunu kitaplarında yüzlerce örneklem yazmasına rağmen, en son 2009 Kayseri olayında bile askerî hâkimlerin tayininden, Gürol Doğan'ın sorguya katılmasına vb. acaba ne diyorsunuz? O halde; Tanrı **"İşğini parıldatsın, uzaklara ilet sin. Yükünü taşıyacak güç, sürçtürmeyecek akıl versin."**

Sonuç olarak, keşke herkes Taraf gibi cesur olsa!..

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

'Azınlık' mı, çoğunluk mu, sorunluk mu?

Önder Aytaç 29.06.2009

Bizim Roni Margulies, *Taraf*'taki köşesinde; "Türkiye seçkinlerinin kendisi gibi azınlıkları değerli bulmalarına çok sevindiğini" yazdı ve; "onların standartlarında olmasa bile, korunması ve kollanması gereken değerli bir obje olarak nitelendirilmekten de hoşlandığını" ironik de olsa ifade etti (17.06.2009). Bu ödenen bir bedel sonrasında elde edilen bir hak olduğu için, Roni'nin gururlanmaya elbette hakkı var.

Peki ya Kürtler, onların da böylesi bir hakları var mı? Yoksa onlar bir azınlık olmadıkları için bu hakları yok mu? Kürtler de Roni gibi olsalardı, değerli birer biblo gibi, evlerimizin / illerimizin bir köşesini süsler miydiler acaba? Ya da soyu tükenmekte olan bir türün son temsilcileri olacakları için, seçkinlerin ve beyaz Türklerin yanı başında taşınıp, arkadaşlarına gururla takdim edilecek bir obje mi olurdular?

Roni'yi avantaj ve dezavantajları ile bir kenara bırakarak, Kürtlere baktığımızda; onların, beyaz Türklerin sevmeye kıstasına hiç uymadıklarını kolaylıkla söyleyebiliriz. Kürtler, adeta *Maymunlar Cehennemi* filmindeki insan türü gibi bir yapıya sahipler. Bir kere, çoklar ve sürekli ürüyorlar. Ayrıca çirkinler ve her an başa bela olmaya adaylar. O zaman bunlarla asla biraraya gelmemeli, görüldükleri yerlerde de olası ise yok edilmeliler. Elbette, nadiren de olsa, içlerinde sevimli tipler de var. Bol kıllı olan ve magandalığı ile eğlenen, Kürtlüğü kötü bir hastalık gibi görüp, bundan kurtulmaya çalışan ve efendilerine sadık köle olmayı, soyluluk şeklinde düşünerek, kendini hizmetçiliğe adayanlar da var...

Hâlâ Kürtlerin kendine özgü olmasa da; devleti, milleti, orduyu, ulusal ilke ve inkılâpları, laikliği, hiç sorgulamadan kabul etmeleri ve böylelikle sadık birer yurttaş statükosunu kazanmaları için çabalar hep oldu / oluyor. Örneğin, Kürt isyanlarına karşı verilen çok ciddi ve şiddetli karşılıklar ve hatta İstiklal Mahkemeleri, idamlar, zorunlu iskânlar, sürgünler, darbeler, Diyarbakır cezaevleri, köy yakmalar, köy boşaltmalar, 'faili meçhuller' ya da bir diğer söylemle 'faili çok malûmlar' hep yaşandı. Kısacası beyaz Türklere göre Kürtler, arsız bir millet ve hâlâ da terbiye edil(e)mediler.

Kürtler yüzünden Anadolu anaları çocuklarına yeterince süt içiremezken, gençleri de askerlik çağında doğu da sınır karakollarına ölüme gittiler. Hatta genç kızlarımızın üniversiteye gidememesinin de, işçilerimizin sendika ağalarının sömürülmesinin de nedeni gene onlar. Çünkü demokrasimizin geliştirmemesinin en büyük nedeni de yine Kürt sorunsalı ile irtibatlı. Onların çocukları olmasaydı, bu kadar çok derslik yapmayacak ve çok öğretmene gerek duymayacaktık. Ordumuza daha fazla kaynak ayıracak, daha çok tank / top alacak, daha fazla asker mi besleyecektik?

Aslında Kürtlerin varlığının bazı faydalarını da unutmamak gerekli. Mehmetçiklerin arasında, –Mehmet Bey ve Mehmet Ağaların değil- Kürt çocuklarının sayısı da azımsanmayacak kadar fazla. Yine inşaatlarımızda onlar amelelik yapıyor, sokaklarımızdaki çöpleri onlar temizliyorlar. Pazarlarda o davudi sesleri ile bağırıp çağırarak meyve / sebze satıyorlar. Yine Kürtler sayesinde, beyaz Türkler, hiç hak etmedikleri kadar ilgiye ve öneme sahip oluyorlar. Milliyetçi partiler onlara düşmanlıkla oylarını arttırıyor. Batıdaki pek çok yurttaşımız, onların varlığına dayalı bir şekilde siyasi tercihlerini yönlendiriyor. Onların varlığına dayanarak, askerler ve yargı üyeleri de kendilerini ülke yönetimine ortak görerek, yapılan / yapılacak darbeleri meşrulaştırıyorlar.

Kürtler; "dümen hiçbir zaman bizim elimizde olmadı ki. Bu ülke yönetimi ve hatta seçeceğimiz milletvekilleri bile, önceden sizin tarafınızdan tespit edilmekteler. Yıllardır süren bu teröre kim karar verdi? Toprak reformu yaptınız da biz mi engel olduk? Okulsuzluk, susuzluk, **yolsuzluk** bizim tercihimiz mi? Bugüne dek ne istediğimizi hiç bize soran oldu mu?" diyorlar. Haydi koyun elinizi vicdanınıza ve düşünün bu söylenenleri! Ama ilk taşı ne olur önce hiç günahı olmayanlar atsin...

"17 bin 'faili meçhulü' unutmaya hazırız" dedi değil mi Ahmet Türk? Şimdi de o 'faili bellilerin' aileleri soruyorlar: "Neyin bedeli bu unutma, bu hafıza kaybı diye. Yoksa; "1990-95 tarihleri arasında, PKK içinde infaz edilenlerin sayısı, çatışmalarda ölenlerden çok daha fazla olduğundan mı bu unutma?" Bu sayı kaç binlerdedir hiç bilen var mı? E, o zaman neyin bedeli olarak unutulacak bu rakamlar?

Anadolu insanı; asılan başbakanları da, darağaçlarında ruhunu teslim eden Deniz, Yusuf ve Hüseyin gibi gençleri de gördü. Maraş, Sivas, Çorum ve Malatya'daki katliamları da yaşadı. Bunların hiçbirisi de asla unutulmadı. **Hatalarımızı, birilerimizi kışkırtmak ve yeni acılara neden olmak için değil de, ders çıkarmak için unutmamalıyız, değil mi? Elbette, toplumsal bir uzlaş, bir barış ortamı ve karşılıklı tolerans içinde, 'affetmeyi' de öğrenerek...**

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Cumhurbaşkanı Gül'ün Erbakan-laş-ması mı?

Önder Aytaç 06.07.2009

Ya da başlığa takla attırarak; **'Franco-baas-post modern-kâğıt parçası darbesinde Evren: 'sızma(lar)' ve 'süzme(ler)'** şeklinde de yazabiliriz.

1. Birileri bizi hem gözetliyor, hem de olaylar karşısında verdiğimiz tepkileri ölçümlüyor. Biz onlar için, yalnızca basit denekleriz. Onların tek amacı, ülkeyi istedikleri gibi yönetmeye devam etmek. Vatandaşın oyu, tercihi ve hatta hayatı bile hiç umurlarında değil. **Yeterrrrrr ve 'edep yahuuuuu!..'**

2. Anayasa Mahkemesi'nce, Sn. Gül'ün onayladığı değişiklik reddedilecek bile olsa, acaba **Sn. Gül** TCK 250'deki değişikliği onaylayarak, **kendisini 28 Şubat sürecindeki Erbakan'ın yerine koyarak ve AKP'nin daha fazla demokrasi diyen tabanından kop(arıl)masının ilk adımlarını atarak, dayatmacıların ekmeğine yağ mı sürecektir? Ya da 'kurda merhamet onun iştahını arttırır' diyerek yasayı onaylayacak ve anne-babası gibi yurttaşların reis-i cumhurluğuna mı devam edecek?**

3. "Belge değil, kâğıt parçasıdır" diyenlere göre; **eğer yasadaki değişiklik yapılmıyorsa, sivil kişiler de, askerlerle birlikte, askerî mahkemelerde yargılanacaktı.** Böylece kendilerini dara sokan, sivil savcılarının yürüttüğü Ergenekon davasına, askerî davalarla karşılık verilecek ve bu davalar, bir rövanş ve pazarlık unsuru haline getirilecekti. Sn. Başbuğ da son dört konuşmasında üstü kapalı / açık, 'cemaat' betimlemesi ve 'hukuk ile gereken yapılacak' anlatımlarıyla aslında hep buna parmak basıyordu. Bu son değişiklikle, bu kapı kapandı ve planlayıcılar adeta çıldırdı. **Çünkü, bu değişiklikle, artık siviller hiçbir şekilde askerî mahkemelerde yargılanamayacaktı.**

4. Sn. Başbuğ da 'Muhteşem Süleyman'a uydu ve; "belge değil, kâğıt parçasıdır" dedi. Fotokopi belge olmaz, olursa da o zaman "fotokopi darbe" olurmuş-muş-muş. **Franco'nun darbesi mi, Evren'inki mi? Nasıl olsa yenilen hep aynı. Belki de en cilalı Baas'çı Saddam'ınkidir. 'Apoletli medya' temsilcileri, karargâhta**

apoletlilerin karşısına otururlar-lar-lar veeeeee bu toplantılar bile bir aylığına iptal ediliverir. Neyi nasıl düşüneceğimizi, ne(leri) soracağımızı ve sor(a)mayacağımızı sallanan bir 'azarlama parmağı'nın gölgesinde, naklen izlemeye / yayınlamaya bile 'yasak' getirerek. Acaba neden? Şeffaflık, hesap-verebilirlik, hukukun üstünlüğü, yapılan bütün eylem ve işlemlerden sorumlu tutulma zor mu?

5. Kanımızca, **Albay Çiçek'in 'kâğıt parçası' dışında, başka başka başka ve çok çok çok önemli başka başka belgeler de var. Bu 'kâğıt parçaları' da MİT, polis, İstanbul savcılığı ve karargâh ve Başbakan Yrd. (adaş) Çiçek tarafından da biliniyor.** Ancaaaaaak karargâhtaki bu belgeler, sanki Sn. Başbuğ'dan bilinçli bir şekilde saklanılmış-mış-mış. Ta ki, emekli bir orgeneral tarafından kendisi uyarılana kadar.

6. Ayrıca, **askeriye içindeki yüzde 98'lere varan demokrat subaylar, annesi babası bizimkiler gibi sıradan Anadolu insanı olanlar, artık Türkiye'nin bir 3. dünya ülkesi gibi algılanmasını istemiyorlar ve ellerine geçen hukuk dışı 'kâğıt parçalarını' bir şekilde sızdırıyorlar.** Çünkü onlar da TSK'nın sürekli darbeci gösterilmesinden çok çok çok rahatsızlar.

7. Pop-sosyolog gazeteci, 12 Eylül öncesini hatırlatıp, "darbe yapmakta haklıydılar" diyor. Peki, darbe öncesi koşulları kim hazırladı? Nasıl oldu da bir gün önce kan gövdeyi götürürken, 12 Eylül'de her taraf sütliman oldu. Üstelik 11 Eylül'de sıkıyönetim de vardı, değil mi? Demirel bile; **"Evren, 11 Eylül'de Afyon Dinar Belediye Bاندosu'nun mızıkâ şefi miydi"** diye sorar. Burada yanıtı aranılan soru şu; hangi darbeden sonra ülkede işler daha iyiye gitti? Darbe sonrasındaki ilk seçimlerde, halk onlarca kez süpürmedi mi bütün darbe a(r)tıklarını? **"Süngüyle darbe yapılır ama üzerine oturarak iktidar olunamaz"** diyen Mehmet Ali Birand ve Can Dündar ne kadar da haklılar değil mi?

8. Solcu eskileri, rozetçi sahte Kemalistler, muvazzaf din baronları, laikperestler, ağzı olanın konuştuğu muvazzaf emekliler, milliyetçilikten ulusalcılığa kaymış tabak yalayıcılar, apoletli medyacılar, Türkiye'nin seçkin beyaz(yobaz)ları, yurttaş karşı 'Voltran'ı oluşturmuşlar. Bunlar, ABD ve AB'den de 'laik hassasiyet' ve 'İran gibi oluruz' korkusunu salarak pervasızca taleplerde bulunuyorlar. **Aslında fırlıdak gibi dönme dolaplar, haki Truva atının içinde nasıl da dönüyor hiç durmaksızın bir bilseniz. Orada iktidar hesapları, çıkar grupları, terfi taklaları, Ergenekoncular, enva-i türlü organize suç örgütü ve 'kurt'un sevdiği eskinin dumanlı havası var, özlemle beklenen.** Ama artık ezber bozuldu. 65 terebaytta bir bilseniz neler neler var.

9. Kurtarıcı istemiyor artık bu halk. Hatta 'kurtarıcılardan kurtulmanın çok daha zor olduğunu' söylüyor İlhan Abi (Selçuk) bile, demokrat olduğu eski zamanlarında... **Üç kuruluşluk çıkarları için, darbe goygoyculuğu yapanlara duyduğumuz kızgınlıkla; Türkiye'mizi terk edecek de değiliz bilesiniz.**

10. Kısacası **bizim durum, 'sızma' değil, yalnızca 'süzme(lere)' karşı tavır almak.**

Başbakan Erdoğan mı, 'Hacı Müdür'ün 'Sakarya Türküsü' mü haklı?

Önder Aytaç 13.07.2009

Hürriyet'ten Enis Berberoğlu bu makalemizden sonra da, ya yine köşesine yazımızdan alıntı yapacak ya da kendisi ile bu konu hakkında telefonda uzun uzun konuşacağız. Ama ne yapalım durum böyle. Biz de bunu yazmalıydık...

Organize suç örgütlerinin polis ayağı ile ilgili tartışmalar, Sakarya ve Konya da suç örgütlerine kök söktüren emniyetçilerin görev yerlerinin değiştirilmesi ile bir kere daha sorgulanır oldu. Konya'dan Anadolu Atayün ve Sakarya'dan Alpaslan Ersanlıoğlu ve Mehmet Şahne'nin görev yerlerinden alınması ve başka yerlere verilmesi, **Başbakan Erdoğan ve İçişleri Bakanı Atalay'ın, kendi ayağına kurşun sıkmasından başka bir şey değil.**

Başbakan Erdoğan; "organize suç örgütleri ile sonuna kadar mücadele edeceğiz" demedi mi? Sonra da; koskoca Okyanus operasyonunu Konya'da, 'Haraç Çetesi' ile ilgili operasyonu da Sakarya'da yapan Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele Şube Müdürleri Anadolu Atayün, Alpaslan Ersanlıoğlu ve İl Müdür Yardımcısı Mehmet Şahne'nin görev yerleri tenzil-i rütbe ve kızak şekilde algılanacak biçimde neden değiştirildi? Eğer istihbarat, kaçakçılık, asayiş, terör gibi birimlerde canla başla çalışan bu kişilerdeki kırılmalıklar, dalgalar halinde devam eder ve bu şahıslar kendi kabuklarına / iç dünyalarına çekilecek olurlarsa, ülkenin iç güvenliği sizce nasıl olacak? Bu insanlar; "keşke biz de 'Sakarya Türküsü' gibi, çalıntı özel güvenlik kitapları yazsaydık ve zorla özel güvenlik kurslarına satsaydık", ya da "Hacı Müdür gibi; özel güvenlikle ilgilenerek trilyonları götürseydik" diye düşünecek olurlarsa, Başbakan'a ve İçişleri Bakanı'na bunun hesabını kim verecek?

İşte tam burada, organize suç örgütleri ile ilgili bazı hatırlatmaları yapmak gerekiyor. Hatırlayın, Sauna operasyonunda tutuklanan iki emniyetçi vardı. Biri Emniyet eski Genel Müdür Vekili, diğeri ise baş komiserlikten atılan eski bir Emniyetçi. Baş komiserlikten atılan o kişinin Emniyet'ten ayrılış nedeni, adını Ergenekon iddianamesinde sıkça duyduğumuz Hüseyin Yılmaz'ın öldürülmesine ilişkin dosyanın bir kopyasını Ayhan Parlak'a vermesiydi. Dosya tesadüfen durdurulan Ayhan Parlak'ın aracında bulunduğu, iç soruşturmayı derinleştiren polis, dosyanın o baş komiser tarafından Ayhan Parlak'a verildiğini belirlendi ve ilgilinin Emniyet ile ilişkisini kesti. Saunada ki Emniyet Genel Müdür Vekili'nin çok yakını ve personelden sorumlu çok üst düzey bir diğer Emniyet yetkilisi de, Abdülkadir Aksu, Osman Güneş ve Beşir Atalay dönemlerinde de bu görevini yaş haddinden emekli olana kadar sürdürdü. Hem de sırtan bir 'takiyyyyyye' yaparak... 'Allah', 'peygamber', 'maşallah', 'barekallah', 'sübhaneallah', 'elhamdülillah', gibi söylemleri diline pelesenk edip, yerli yersiz kullanarak ve ortalıkta dolaşan meşhu(r)m 'isim listesinin' de altına imza atarak.

Biz, Ergenekon'da 'bir kısım medyanın' içine düştüğü duruma düşmemek için, organize suç örgütleri ile irtibatlı olan ne kadar polis varsa araştırılıp ortaya çıkarılmasını arzuluyoruz. Bunun için de Sauna'da radara takılan emekli Emniyet Genel Müdür Vekili'nin, bizzat kritik görevlere atadığı kişilerin, halen bu görevlerde olup olmadığına bakılmasını öneriyoruz. Bunu savcıların yapmasına da gerek yok. Medya karartma yapmadan, sarı-beyaz zarf numaraları çekmeden, bu operasyonlarda ortaya çıkan bilgiler ile Ergenekon gibi organize suç örgütleri ile ilgili eldeki verileri, bir karşılaştırmaya başlasınlar, bakalım o zaman neler görülecek. Sonra da, AKP iktidarı için iftiranameler gönderen, 'Fabrikatör'ün 'Karanlık' dergisinin bile kendisinden özür dilediği 'Hacı Müdür'lerin ve onun prensi 'Sakarya Türküsü' gibilerin kimler olduğuna bakılsın.

Unutmayalım; darbelerin haklılık zemini kazanmasının da, yurttaşların iktidara güveninin sarsılmasının da tek yolu, iç güvenliğin zaafa düşmesiyle doğru orantılıdır. O halde, İçişleri Bakanı Atalay, 'Hacı Müdür(lerin)' nasıl da yanlışlar içinde olduğunu, kendisini yanılttığını ve hatta savlanan ETÖ'deki kişilerle bile onlarca kez nasıl görüşüğünü ve onlara taktikler verdiklerini ve özel güvenlikte özellikle yasal boşluklar bırakarak, suç örgütlerinin bu yapılanmaların içinde kurdurulduğunu görmeli ve gereğini yapmalı mıdır? Yoksa 'sessizliğin sesini' açmaya devam mı etmelidir?

"Hiçbir şey olmaz Sn. Müdürüme. Çünkü o zorla özel güvenlik kitapları sattırırken de ona birşey olmamıştı. Onun arkasında Emniyet Genel Müdür Yardımcısı var, İçişleri Bakanı var" diyenler mi, yoksa "organize suç örgütleri ile canla başla mücadele edelim" diyen Başbakan Erdoğan ve hükümeti mi haklı çıkacak? Bekleyelim, göreceğiz... Ya da kolayı var, Yaşar Büyükanıt hakkında, internet üzerinden en iğrenç saldırıları yapanları yaftaladığımız kolaycılıkla –ki bunun böyle olmadığını Enis Berberoğlu bile *Hürriyet*'te yazdı- bunu da "F tipi" yapılanma yapmıştır diyelim olsun bitsin.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

'Kaldıraç yöntemi' ile ülkeyi karıştırmak

Önder Aytaç 20.07.2009

Toplumun bir kesimini kışkırtarak, onların karşısında olanları da harekete geçireceksin. Her zaman eylem yapanlar da kontrol altındaki kişilerdir. Düşmeye ya tam ya da azar azar kontrollü basarak, geniş grupların hep karşı karşıya gelmesi süreklileştirilecek ve demokrasinin bu aksak topal yürümesi de askerî vesayet altında devam ettirilecektir.

Toplumdaki bütün farklıların birbirine karşı gelmesi, bir diğer anlatımla, bir kesimde kaldıraç etkisini oluşturma'nın en etkili yolu, "öteki" olarak algılananların kimliğine, kutsal değerlerine, izzetine, onuruna dokunacak söylemler ve eylemler yapmak ile olur. "Öteki"lerin hassasiyet gösterdiği, sembol, değer, kişi veya figürler üzerine baskı uygulayarak, bunları tahkir ve rencide edersek; sinir uçlarına nasırlarına basarsak, kenara geçerek olanları / olacakları keyifle izleyebiliriz. Her canlıda var olan "savunma" ve "varlığını koruma" güdüsü, sistemin "öteki" olarak gördüklerini içene kapatacak ve saldırının geldiği tarafa karşı atağa geçirecektir.

Birilerini 'öteki'leştirmek için, devlet ve devletin aygıtları kullanılabileceği gibi, diğer toplum kesimleri de kullanılabilir. Devletin kaba güçlerini, silahlı kurumlarını, hak-hukuk, adalet, merhamet gözetmeden farklı kesimlerin üzerine yıllarca sürer ve onlara bazı şeyleri zorla dikte ettirirseniz, bu kesimi devlet eliyle dışlamış, ötekileştirmiş ve problem haline getirmiş oluruz. Bazı durumlarda, toplumun bir diğer kesimini organize ederek, kışkırtarak da aynı sonuca kavuşabilirsiniz.

Cepheleştirmek, vuruşturmak, ötekileştirmek istenen kesimler için, bir kaldıraç / manivela kullanmaya da gereksinim vardır. Bu kaldıraç, bazen bizzat devlet ve onun kurumları, bazen de manipüle edilmiş guruplar şeklindedir. Türkiye'de toplumsal gerilimlere, iç çatışmalara, ihtilal hazırlıklarına, siyasi ve sosyal mühendislik çalışmalarına, yıllarca hep kaldıraç yöntemi uygulanmıştır. Bugün "Kürt sorunu" olarak görülen bu problem,

hem devletin organları, hem de karşıt sosyal guruplar tarafından “kaldıraç” yöntemiyle hep azdırılmıştır.

Eğer toplumun farklı kesimlerinin aidiyetleri, kimlikleri, inançları gibi özellikleri sürekli baskıya ve aşağılanmaya maruz kalırsa, o kesimlerin dengeli hareket etme özellikleri de dumura uğramış olacaktır. Bu ise onların her türlü tahrik ve provokasyona açık hale gelmesine zemin hazırlar. Türkiye’deki Kürt-Türk sorunu da, Alevi-Sünni gerginliği de, solcu-sağcı dilemması da, hep bu cümleden sayılabilir. Kaldıraç yöntemi, sorunsalın her iki tarafına da aynı anda ve sürekli uygulanırsa, sorun süreklileşen bir tahterevalli argümanı haline gelir. İlk hareketi verdikten sonra, karşılıklı kin ve husumet etkileşimi ile hiçbir şeye gerek kalmadan, çatışma devam edecektir. Bugün ulusalcı statükocular ile modern gökkuşağı yaklaşımı içindekiler arasında yaşananlar da, laikçi-İslamcı ayrımı da tam bir tahterevalli döngüsü biçimindedir.

Türk bayrağının yakılması, Atatürk büstlerinin kırılması, camilerin basılması, din ve kutsiyet atfedilen unsurlar ile ilgili hakaretamiz açıklamalar, Güneydoğu’da köylerin boşaltılması, insanların evlerinden alınıp cesetlerinin sağa sola atılması, Diyarbakır’ın bulvarlarına, Ağrı’nın dağlarına ulusalcı söylemlerin yazılması, PKK milletvekillerinin provokatif açıklamaları, hep “kaldıraç yöntemi” uygulamalarına örnek olaylar olarak sayılabilir. Bir gurup veya kesimi toptan hedef alan tahkir edici söylemler, beyanatlar, tiyatrolar, filmler, hedeflenen toplumları harekete geçirmek, şiddete yöneltmek için oldukça etkili manivelalardır. Bugün Ergenekoncuların işlediği anlaşılan Muammer Aksoy, Uğur Mumcu, Bahriye Üçok gibi aydınlarla yapılan suikastlar da, laik kesimi ve TSK’yı harekete geçirmeye yönelik manivelalardan bazılarıdır. Salman Rüşdi’nin kitabı da, İslam karşıtı çizilen karikatürler de, mum söndüden bahsedilmesi de, Madımak otelinin yakılması da, Gazi olayları da bir kısım “öteki”nin fişteklenmesi için kullanılan kaldıraçlardır.

Kaldıraç yöntemi, derin yapı tarafından bilinçli olarak kullanılmaktadır. Türkiye’de kaldıraç uygulamalarının pek çoğu, meşru kurumlar içindeki derin odaklarca yerine getirilmektedir. PKK ve onun siyasi uzantısı nasıl ülkenin geri kalanını germek için yeterince kaldıraç yöntemiyle kullanılıyorsa, Muhsin Yazıcıoğlu’nun başkanlığındaki Alperenler, Kürtleri tahrik edecek, cephe oluşturacak bir hareket çizgisine çekilemezken, Yazıcıoğlu’nun öldürülmesi sonrasındaki Alperenler, derin yapının potasında tetikçi olarak kaynatılmaya hazır beklemektedir.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Emniyet’e de Cumhurbaşkanlığı Denetleme Kurulu mu gerek?

Önder Aytaç 27.07.2009

Milliyet’ten Tolga Şardan, HaberTürk’ten Enis Yıldırım ve Akşam’dan Ufuk Türkyılmaz’ın haberlerine göre; “Bir Emniyet personeline, saygınlık ve güven duygusunu sarstığı için terfi ettirilmeme ve doğudaki bir ile gönderilme cezası verilir.” Gerçekten de alkışlanılacak bir durum. Umudumuz ve arzumuz o ki, Emniyet’in saygınlığını sarsan ve güven duygusunu zedeleyen herkese, aynı işlem eşit bir biçimde uygulanıyordur.

Bizdeki bilgilere göre uygulanmıyor. Örneğin **Sakarya’da F.Ü. ile ilgili bir soruşturmada Star’dan Şamil**

Tayyar (17.07.2009); “Hakkında iddia bulunan müdür yerinde kalacak, operasyon müdürleri gidecek, sonra bana hak ve hukuktan bahsedeceksiniz. Bunu ancak külahıma anlatırsınız... Müdürün Ankara’da abisi var, gücün yetmez. Abisi ona uygun bir müfettiş de gönderdi” anlatımında bulunur ve yazısının devamında, nasıl tehdit edildiğini; “Dikkat et seni gazeteden kovmasınlar diyenler vardı” cümlesi ile ifade eder. Bence **ne Başbakan ne de İçişleri Bakanı bu tehdidin kaynağı kişiyi tam tanımıyor ve bu insanın, ne kadar hırslı ve tehlikeli birisi olduğunu bilmiyorlar.**

Yukarıda saydığımız üç muhabir arkadaş, aynı **Emin Çölaşan’a** haber kaynağı olan **‘minik kuş’, –ün almış inanç’lı** birisi- gibi, **Emniyet’teki çok üst düzey, poylu poslu, badem bıyıklı, gözlüklü ve beyaz tenli birisi tarafından besleniyorlar.** Bu kişi hakkında **Şamil Tayyar; “dindar geçiniyor, lakin beli çok kıvrak, ayakları hayli hareketli”** değerlendirmesini yapıyor.

Akşam yöneticisi İsmail Küçükkaya, Emniyet kaynaklı bazı manipüle haberler bağlamında yapılanları bize ifade ederken; **“biz bu oyuna gelmeyeceğiz”** anlatımını yapmıştı. **Milliyet’ten dostumuz Tolga Şardan’ın, ‘Semiz Kuş’un kendisine verdiği haberlere takla attırarak, aynı haberi farklı farklı tarihlerde 5-6 kez kullanabilen ‘mahir’ bir ‘kaynak’** olduğunu da burada yeri geldiği için söylemeliyiz. Bu yaman çelişkiyi **Fikret Bila** ile de paylaşmış-tık.

Ama dedik ya **‘müdür-muhabir ilişkisi’** yalnızca **‘kullanma’ merkezli** olunca, haberler de böyle şekilleniyor. Medya-Kolluk ve Medya-Polis ilişkileri bağlamındaki master eğitimini beş yıldır medya taraması ile anlatan bir öğretim üyesi olduğum için, bu konuda binlerce örneklemeyi sizinle paylaşabilirim.

Örneğin *Milliyet*’te (12.07.2009) ana sayfadan sür manşet olarak verilen Tolga Şardan’ın haberinde; “Rabia Kadir’in vize yolunu Yalova kesmiş” deniyordu. Bu haber, **Fabrikatör’ün ‘karanlık’ dergisinde kendisinden özür dilenilen tek Emniyetçi olan ‘Semiz Kuş’** tarafından; **‘Başbakan zor durumda kalsın’** diye özellikle yaptırıldı. Bir gün sonra Başbakan bu haberi sert bir biçimde yalanlayınca, **dolara yakınlığı İçişleri Bakanı’na olan yakınlığından çok daha fazla olan bu ‘Semiz Kuş’, ‘randevuevlerinin’ güvenliği konusundaki uzmanlığını, ‘fuhuş sektöründen’ ve ‘borsa manipülasyonundan’ haksız kazanç elde eden Emniyetçileri bir yolunu bulup terfi ettirme konusundaki ekstra ihtisas sahibi bilgeliğiyle harmanlayarak, ‘özel güvenlikten köşe olmakla’ da perçinledi.** İyi de bu kişi neden Başbakan’ın zor durumda kalmasını acaba bu kadar çok arzuladı?.. **Şamil Tayyar ‘Semiz Kuş’ için; “Ergenekon soruşturmasında gözaltına alınıp serbest bırakılan Yalçın Küçük’le kankadır. Ergenekon sanığı Emin Gürses tutuklanmadan önce yanından hiç çıkmazdı”** anlatımında bulunarak, sanki bu sorunun yanıtını az da olsa veriyor, değil mi?

Özel Güvenlik ile ilgili yazdığımız son makalemizden sonra, onlarca farklı değerlendirmeyi ve çok önemli, özel, güvenlik belgelerini okuyucularımız bizimle paylaştılar ve **“bu bilgileri kamuoyu ile paylaşmanız, daha temiz bir Emniyet ve Türkiye için gereklidir”** dediler. Bu yazımızda bir tanesini paylaşarak işe başlayalım; Batıdaki bir ilden Ankara’ya üç yıl önce geçici görevlendirme ile getirilen ve özel güvenlik konusu hangi daire başkanlığında ise orada çalıştırılan ve şark tayini geldiği halde hâlâ ‘Semiz Kuş’ tarafından tayini sürekli ertelenen, kendi devreleri emniyet amiriyken, kendisi kötü sicilinden dolayı hâlâ komiserlikte kalan, organize suç örgütlerine yardım etmekten onlarca ceza alan, pek çok soruşturması devam eden, ve Ankara gece hayatının vukuatlı, masalarda sızan ve bıçkın bir müdavimi olmasına rağmen, parası hiç bitmeyen bu kişinin, **prezervatifliğini (koruyuculuğunu) ‘Semiz Kuş’un yaptığını, ne Başbakan ne de İçişleri Bakanı biliyordur değil mi?**

Bu arada Şamil Tayyar’a; “Dikkat et seni gazeteden kovmasınlar” dediklerine göre, **değil herhangi bir**

soruşturma geçirmek, yolda yürürken ayağım bir taşa takılıp yere bile düşsem, sorumlusu ‘Semiz Kuş’tur’. Çünkü bir Emniyetçi arkadaşıma da yıllar önce aynen Şamil Tayyar’a dendiği gibi; “**Hacca gitmemden daha hayırlı bir iş olacak seni Emniyet’ten attırmak**” demişti.

Ve bu ‘Semiz Kuş’ şimdi de yeni kurulan Terör ve Güvenlik Müsteşarlığı’na getirilecek ve orayı da bu örgütleyecekmiş... Vay ki ne vay!.. HSYK’daki Ali Suat Ertosun olayının Emniyet versiyonu da ‘Semiz Kuş’tur benden söylemesi...

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

İçişleri Bakanı’nın Kürt açılımı

Önder Aytaç 03.08.2009

İçişleri Bakanı Prof. Atalay, akademisyen ve sosyolog kimliği ile net bir adım attı. “Kürt Sorununun Çözümü: Türkiye Modeline Doğru” başlığı altında bir çalıştay, **Polis Akademisi Rektörü Prof. Aslan**’ın ev sahipliğinde 1 Ağustos 2009’da Ankara’da gerçekleşti.

Şahin’in TRT-5 açılımı, YÖK Başkanı **Özcan**’ın üniversitelerde ‘Kürt Dili Enstitüleri’nin kurulmasına onay vermesi, hükümlülerin aileleri ile Kürtçe konuşmaya başlaması, köylere yeniden Kürtçe isimlerinin verilmesi, mahkeme ve belediyelerde Kürtçe bilen personelin istihdam edilmesi, **Prof. Davutoğlu**’nun Ortadoğu merkezli etkin barış diplomasisi, devlet zirvesinin Kürt sorunu bağlamındaki uyumlu eşgüdümü ve **Cumhurbaşkanı Gül**’ün kararlı adımları, bizi her geçen gün barışa bir adım daha yaklaştırmakta. **Başbuğ**’un; “Terör, yalnızca askerî operasyonlarla çözülemez” söylemi de gözardı edilmemesi gereken bir diğer ayrıntı.

Atalay’ın Kürt açılımının temel handikapları ise; **H.C. Güzel**’e göre; “**İhsan Arslan** gibi siyasetçilerin gereğinden fazla konuşmaları.” **E. Berberoğlu** da; “**Öcalan**’ın susmayı öğrenmesi gerekli” diyor. **T. Türenç**’in ifadesiyle; “Terörün varlığından beslenen ve güç kazananların demokratik gelişmeleri provoke etmeleri de olası bir durum.” “Devlet politika icabı adam öldürür” diyen **Demirel**’in, aktif bir görevde bulunmaması da bir diğer artı. **Erdoğan**’ın; “**Kürt sorununu çözmek boynumuzun borcu**” deyip gerçekleştiremediği, **2005 Diyarbakır konuşmasından sonra, 2009 açılımı, AKP iktidarı için son bir şans.**

Atalay’ın herhangi bir sınırlama yapmaksızın; “**Her türlü entelektüel katkı kabulümüzdür**” anlatımı da **oldukça önemli.** **M. Yetkin**; “Bu yeni süreçte, PKK / DTP bile sorunun değil, çözümün bir parçası olabilirler” diyor. **N. Alpay**; “PKK’nın bu yeni süreçte, ‘ateşkes’ yerine ‘eylemsizlik’ demesi, savaş dilinden barış diline geçtiğinin bir göstergesi” açıklamasını yapıyor. “DTP’nin, Kürt tabanının ancak yüzde 20’lik bir oranını temsil ettiği” **A. Kurt** tarafından söylenmekte. **R. Çakır** ise; “Öcalan’ın –artık- ümit vermediğini” yazmakta. **O. Müderrisoğlu**’nun anlatımıyla; “Terör örgütünün lider kadrosunun tasfiyesi için kesin adımlar atılmalı.” **Ş. Tayyar** da; “Af projesi ve normal hayata geçiş programları da bir an önce şekillendirilmeli” diyor.

S. Laçiner, İ. Bal ve **M. Özcan**’ın **USAK**’ı, 21 Temmuz 2009’daki çalıştayda, terörle mücadelenin yurtdışındaki önemli isimlerini konuk ettiler. İkinci çalıştay da Polis Akademisi’nde 1 Ağustos 2009’da gerçekleştirildi. Kısa

zaman dilimi içerisinde, beş çalışma daha yapılacak ve elde edilen veriler bir rapor halinde İçişleri Bakanı'na ve Başbakan'a sunulacak.

Bu arada, Kürt açılımı ile ilgili bizim yaptığımız bazı çalışmaları da burada yazmalıyız. Başbakan Erdoğan, –1,5 ay kadar önce- Yunus Emre Kültür Merkezi'nin açılışında, bizi **Kültür ve Turizm Bakanı E. Günay**'ın yanında – danışmanı olarak- görünce, "gazeteden ve televizyonlardan takip ettiğini" ifade ederek; "Senin dilinden Kürt sorunsalını ve terör açmazını dinlemek istiyorum" dedi. Sonrasında da Başbakan'a dolu dolu bir sunum yapıldı demeliyim. Farklı zamanlarda **E. Uslu** ile hazırladığımız güvenlik raporları da **Ö. Çelik** tarafından Başbakan'a sunuluyordu.

Başbakan Yrd. Çiçek de yazdıklarımızı okuyanlardan. Zaman zaman kendisini eleştirdiğimiz olsa da, **bir devlet adamına yakışan ağırlığı ve 'devletin kara kutusu –hafızası/aklı- olması** bağlamında, son üç hafta içerisinde bir kez telefonla, iki kez de baş başa, terör ağırlıklı, TCK, CMK, Güvenlik Müsteşarlığı, Kürt açılımı ve yargı gibi konularda, uzun uzadıya görüşlerinden yararlandığımız bir diğer yetkili.

Özel bir toplantı için **Diyarbakır**'da bulunduğumuz geçen hafta içerisinde, **iki kez TRT haberlerde**, bir kez de **TRT GAP Radyo**'da canlı yayın konuğu olduk. MGK eski Genel Sekreteri **Org. Tuncer Kılıç** da TRT'deki canlı yayın sonrasında telefonla aradı ve uzun uzun kendisi ile konuştuk. 31 temmuz gecesinde de **Haber Türk'te** konuştuk.

Doğu ve Güney Doğulu İşadamları Platformu adlı Ankara ve Diyarbakır merkezli bir düşünce kuruluşu da, PKK ve DTP çizgisinden tamamen ayrı bir boyutta ve aynı USAK gibi stratejik çalışmalar yapıyor, toplantılar düzenliyor, raporlar hazırlıyor ve devletin zirveleriyle de bu çalışmalarını paylaşıyorlar. İlerleyen süreçte bu platformun doğu insanını temsil eden, yüz akı çalışmalarını da sıklıkla duyacaksınız.

Not:

1. Rauf Atilla Polat'ın www.haberx.com da yazdığı bütün makalelerini okumanızı ısrarla öneririm.

2. Danışmanı olmaktan onur duyduğum, bir büyük, bir dost, bir arkadaş olan E. Günay'a, *Taraf*'taki yazılarımdan dolayı, ahlaksızca saldırılması beni çok üzdüğü için, gereği her ne ise yapmaya hazırım.

3. Savlanan ETÖ gibi büyük ejderhalarla uğraşırken, 'fino'(lar)a karşı sessiz kalmayıp, yargı yoluyla hakkımı arayacağım.

4. Emre Aköz'ün söylemiyle; 'medyadaki 7 kişilik çetenin' finoluğunu yapanlara ve Mehmet Baransu'nun *Aktüel*'de anlattığı 'Mito abisinin, manipülatif tetikçilerine' de "edep ya Hu!" diyorum...

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

'Analar ağlamasın' ve 'bu ne yaman çelişki anne!..'

Önder Aytaç 10.08.2009

Ahmet Kaya'nın 80'li yıllarda; "Dostum, dostum, güzel dostum / bu ne beter çizgidir bu / bu ne çıldırtan denge / yaprak döker bir yanımda / bir yanımda bahar bahçe" derdi sazının eşliğinde. İzmirli olduğum için her yaz Çeşme ve Ilica'ya giderdim. Turban Çeşme Otelinden yukarıya doğru çıkıldığında, kafeterya, restoran, sinema, langırt, masa tenisi, bilardo gibi oyunların oynandığı küçük bir eğlence merkezi vardı. Orada eğlenmeye gelen gençler, üç farklı grup gibiydi ve eğlenirken de birbirlerine pek karışmazlardı.

Birinci grup, çevredeki yazlıklarda yaşayan ailelerin çocuklarıydılar. İkinci grup, turistik tesislerde çalışan gençlerdi. Üçüncü grup ise yazlıkların karşı tarafında çadırlarını kuran Romanların çocuklarıydılar. Gündüzleri oradan geçip, Turban lojmanlarının bulunduğu tepeye doğru giderken, caddenin solunda, çevresi yüksek duvarlarla örülmüş lüks yazlıklarda yaşayan çocukları bahçe önlerinde oyun oynarken görürdüm. Ellerinde beyzbol sopaları, kafalarında kaskları ile Amerikan futbolu oynardılar. Caddenin hemen karşısındaki çocuklar ise, kuyu başında, çıplak ayak, toprak ve çamurla oynardılar. Oradan her geçişimde, bu çelişkiyi hazmedemeyen gençlik ateşimle aynı dizeleri tekrarlardım; "bu ne yaman çelişki anne!.."

Son günlerde, internet sayfalarına düşen resimlerde, oğullarını kaybetmiş, iki annenin fotoğraflarını gürünce, yine aynı Ahmet Kaya şarkısını mırıldandım. "TSK'nın Kandil dağına yaptığı hava saldırısında öldürülen Hafiye Bilgi adlı PKK'lı teröristin ailesi ile Tunceli'nin Pülümür ilçesi Kocatepe Karakolu'nda, PKK'lıların açtığı ateş sonucu şehit düşen Burhan Yalçın'ın ailesi biraraya geldi. Evladını kaybeden iki annenin buluşması sırasında duygusal anlar yaşanırken, annelerin gözyaşlarını tutamadıkları görüldü" diyordu gazeteler.

Ölen iki gencin de ailesinin Kürt olduğunu söylemek, haberi daha ilginç kılar mı bilmiyorum. Benim için kılmaz, çünkü ölenlerden biri orta Anadolulu, bir Türk köylüsünün çocuğu da olsa; annesi aynı feryadı yürek sesiyle haykırmayacak mıydı? Ama ne yazık ki birileri için bu iki durumun arasında önemli farklar var. Biri, derin yapının insani hiçbir duygu içermeyen, Kürdü Kürde kırdırma taktiğinin başarılı ve övünülesi sonucu olarak ortaya çıkıyor. Diğer durumda ise, çok da üzülecek bir olay yok. Yurttaş dediğin zaten varlığını, devletin varlığı ve bekasına adanmış insancıklar değil mi?

Bu ne yaman çelişki annem, sen gözünün nurunu, ciğerinin parçasını kaybetmişsin. Sen gelecek planlarını üzerine şekillendirdiğin, düşlerinde düğününü kurguladığın, canından öteye sevdiğin, Oğulcan(ların)ı kaybetmişsin. Acına rağmen olgusun, yüreğindeki fırtınalara set çekip sessiz sessiz haykırıyorsun, o günden bu yana yaşadığın acı hâlâ devam ediyor. Gözyaşlarının akmadığı tek bir günün yok. Evladını hiçbir zaman unutmayacaksın.

Ateş her zaman düştüğü yeri yakıyor. Acın ise her geçen yıl artmakta. Artık başka ailelerin gözyaşları akmasın, yürekleri yanmasın değil mi? Başbakan'ın başlattığı barış süreci çok önceden yapılması gerekliyse de, çocuğu bu terörden öldüğü için ağlayan anneler her şeye rağmen bu barış sürecine sonuna kadar destek veriyorlar. Sen ne kadar bilge isen sözlerinle, birileri de o kadar yüzsüz annem. "Mask'ın" kederli komiklikleri bile daha sahici, daha içten.

O zaman sarılın birbirinize anacığım, hem de iyice sarılın. Sizin oğullarınız birbirini öldürmedi. Onları, onların ölmesinden nemalanlar birbirine vurdurttu. Düşman olan siz değilsiniz birbirinize, çıkarları/menfaatleri çatışandır düşmanlar... Utanmayın, çektiğiniz bu acılar, yüzünüze en derin çizgilerle, dünyanın en anlaşılır ifadesini acı ile harmanlayarak yerleştirdi. Kederinizle boğulmayın Allah aşkına!..

Neden, ne zaman, nerede öldükleri hiç de önemli değil. Evladını kaybetmiş bütün annelerle paylaşın acınızı.

Paylaştıkça çoğalacaksınız, paylaştıkça güzelleşeceksiniz ve paylaştıkça güçleneceksiniz. İşte bu nedenle Başbakan da "anneler ağlamasın" demiyor mu?..

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Digor örneklemiyle Kürt açılımı

Önder Aytaç 17.08.2009

Kaymakam Serkan Şeker anlatıyor; "Digor'un bir köyünde yangın vardı. Köye ben de gittim. 60 yaşlarında bir köylü, yanıma yaklaşıp 'Kaymakam Bey, memleket nire?' dedi. Ben de; 'Bitlis Ahlat' dedim. Dudağındaki muzip bir tebessüm ile 'Norşên'e yakın mı' diye sordu. Ben de; 'Evet Norşên'e çok yakın' dedim." **Tayfun Talipoğlu** iki hafta boyunca TRT 1'de, devlet millet bütünleşmesini anlatan programlarını Digor'dan yaptı. Yine 85 yaşındaki bir Kürt aksakalın gözü yaşlı bir şekilde, kaymakama hitaben; "Ne olurdu 15-20 yıl önce sizin gibi kaymakamlar ve hâkimler olsaydı buralarda da, evlatlarımızı, dağa, hapse ya da ölüme kaptırmısaydık" demesindeki gibi... Diyarbakır Emniyet Müdürü Mustafa Sağlam'ın; "polisten Kürtçe açılım" söylemi de Digor'dan Serkan Şeker'in "eğitim seferberliği ve Kürtlerle et ve tırnak gibi bütünleşmesi de" Kürt açılımının somut örneklemelerinden...

Halbuki Digor da eski tip yöneticiler zamanında durum çok kötü idi. **Radikal'den Yıldırım Türker ve Star'dan Mehmet Altan** bize eski Digor ile ilgili şu bilgileri verirler: Digor da 1993 yılında, 17 kişinin ölümü, 63 kişinin yaralanmasıyla sonuçlanan bir gösteri olur. 14 Ağustos 1993 günü, Kağızman ve ilçelere bağlı köylerden Digor'a gelen yaklaşık üç bin kişi yürüyüş yapmak ister. Kent merkezi girişinde toplanan kalabalık yürüyüşe geçeceği sırada polis ve jandarmanın 'dur' ihtarıyla karşılaşır. Üç bin kişilik grup ilçe merkezine doğru yürüyüş yapınca, özel timcilerin konumlandıkları tepeden grubun üzerine ateş açılır.

Ölen ve yaralananların yakınları, güvenlik kuvvetleri hakkında suç duyurusunda bulununca, olay yargıya intikal eder. Ama bu topraklarda yaşayan herkes şunu iyi bilir ki: Yüce Türk adaleti, zanlılar polis ya da jandarma olduğunda fazlasıyla isteksiz ve yavaştır. İlerleyen 12 yıl içinde, 40'ın üzerinde duruşma yapılır ve mahkeme, çıkan olaylarda 'meşru müdafaa' şartlarının oluştuğu gerekçesiyle, beraat kararı verir. Eylemciler hakkında da izinsiz gösteri düzenlemekten açılan davalar takipsizlikle sonuçlanır.

Digor davasının AİHM'e taşınması sonucunda; Türk hükümeti önce üzüntüsünü beyan eder. Sonra da 'aşırı ve orantısız güç kullanımında bulunulduğunu' kabullenir. Ailelere dostane çözüm önerir ve öldürülen kişilerin ailelerine 350 bin avro ödenmesi kararı verilir. **Eski Digor mu, şimdilerin Gönül Korosu çocuklara sahip kaymakam Serkan Şeker'li yeni Digor mu? Arzulanan ve istenilen, Em. Md. Mustafa Sağlam'lı yeni Diyarbakır, Vali Muammer Türker'li yeni Hakkâri, Em. Md. Hanefi Avcı'lı yeni Eskişehir ve Vali Mustafa Büyük'lü yeni Edirne'dir değil mi?** İşte yaşanan bütün bu çekişmeler de; **eskinin**, kokuşmuş, statükocu ve devlet kesesinden zenginliğe devam etmek isteyenler ile **yeninin** Anadolu insanları arasındaki çekişmenin son halkalarıdır.

Oktay Vural 'Kürt açılımı' ile ilgili olarak; "Sen Bizans tekfurunu musun, İstanbul'un adına da 'Konstantinopolis'

diyelim. Böyle bir gaflet olmaz" değerlendirmesini eskinin bir artığı olarak yapar. Halbuki Alevi ve ülkücü olan bir savcının Kahramanmaraş örneklemeyle anlattıklarına göre, şehit **Muhsin Yazıcıoğlu**, Kürt açılımında bile önemli adımlar attığı/atacağı için, uçağı düşürülerek öldürülmüştür. Hâlbuki Kanuni S. Süleyman, 1526'da Fransız Kralı'na yazdığı fermanında; 'Kürdistan'a ve 'Kostantiniyye'ye gürül gürül atıflarda bulunur; "Ben ki, sultanu's selatin ve burhanu'l havakin tac-bahş-i husrevan-ı ruy-i zemin zillullah fi'l-ardayn Akdeniz'in ve Karadeniz'in ve Rumeli'nin Anadolu'nun ve Karaman'ın ve Rum'un ve vilayet-i Zulkadriyye'nin ve Diyarbekr'in ve **Kürdistan** ve Azerbaycan'ın ve Şam'ın ve Haleb'in ve Mısır'ın ve Medine'nin ve Kudüs'ün ve külliyyen diyar-ı Arab'ın ve Yemen'in ve dahi nice memleketlerin ki.. sultanı ve padişahı Sultan Beyazıd Han oğlu Sultan Selim Han oğlu Sultan Süleyman Han'ım. Sen ki, França vilayetinin Kırallı Françeşkosun" der. Sonra da mektubu devam eder Kanuni S. Süleyman; "Bi makam-ı daru's-saltanat-il 'aliyye el-**Kostantiniyye** el mahmiyye el mahruse" anlatımıyla. Prof. İncılık, 1526 Mohaç seferine bu nedenle çıkıldığını, Kanuni S. Süleyman'ın "**Doğu ve Batı imparatorluğunu İskenderi Kebir gibi şahsında birleştirme girişimi**"nde bulunduğunu ve hatta "**Kayser Tacı**" giydiğini de belirtir.

O zaman;

1. Fırat'ın doğusunda olmayan siyasi partiler, yalnızca topluluklar arasına kin ve nifak tohumu ekmektedirler.

2. Statükocu devletin ve derin yapının hamisi durumuna düşen **CHP ile Kürt düşmanlığı üzerinden nefret söylemi ile Batı'da Ak Parti'nin seçmenini oymak/çalmak için 'şehitler üzerinden bile' siyaset yapan derin yapı** devletin bahçesindeki **MHP**'nin, bilerek ya da bilmeyerek neye hizmet ettiğini düşünmelerinde yarar vardır.

3. Kürt sorunsalının ortaya çıkmasındaki fail-i belliler, problemin devamı için fail-i meçhul eylemlere yeniden başlayacaklardır.

4. Her kim ki Kürt sorununda, çözümsüzlüğü ve kaosu dayatmaktadır, bilin ki bunlar savlanan ETÖ ile doğrudan ya da dolaylı irtibatlı olanlar muvazzaflardır.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Paranoyalar ve Kürtler

Önder Aytaç 24.08.2009

Korku, doğuştan var olan en temel duygularımızdan birisi. Birden ortaya çıkar, yoğunlaşır, kaçış veya sorunu çözme ile de sönmeye yüz tutar. Paranoya ise, korkunun üst boyutlara taşarak, daha da çetrefilli ve karmaşık hale gelmesidir. Değiştiril(e)meyen yanlış inançlar bizim paranoyalarımızı oluşturur. Paranoyak kişi/kurum, başkalarının kendisine haksızlık yaptığına, eziyet ettiğine inanır. Bu kötü niyetli olanlar, UFO ile gelen uzaylılar, Amerika, AB ülkeleri, Ermeniler, Yahudiler, Kürtler, zenciler, Ruslar, Komünistler, laikler ya da dindarlar olabilir. Ve bu paranoya giderilmezse, zaman içinde kısır döngü oluşturan toplumsal bir histeriye dönüşebilir.

Paranoyaya bağılı bireysel ve kurumsal histeriler, çoğunlukla misillemede bulunma arzusunu yaratır. İşte bu nedenlerden dolayı da; toplumda korkular yaymak, paranoyalar oluşturmak, fail-i meçhuller oluşturan fail-i bellilerin iktidarlarını sağlamlaştırmak için de sıklıkla başvurdukları en etkili yöntemlerdir. Aslında, en büyük korku kaynağı olarak görülmesi gereken bu güçler; gerçekleri çarpıtarak, insanlara sahte korku kaynakları üreten 'fabrikatör'lerdir. Güvenlik arayışı içine giren sıradan insanlar, kurtarıcı olarak da yine bu meşum kişi ve kurumları göreceklerdir. Ne de olsa kendileri en örgütlü güçtürler ve mevcut tehdidi savuşturmak da onların başarabilecekleri bir iş gibi düşünülmektedir.

Milli paranoyalarımız da pek çoktur. Bir türlü de kurtulamayız onlardan. Her an panik atak ile sürekli savunma içgüdüsü oluşur bizlerde. Sürekli birbirine eklenip gelişir bu milli paranoyalar da. "Dış güçler, Sevr, telefonların dinlenmesi, ABD bizi bölmek istiyor, Yunanistan Egeyi istila edecek, eşim beni aldatıyor, şeriat geliyor, Kominizim geliyor, Kürtler gidiyor ..." gibi örnek paranoyalar. Dilerseniz bunlara birkaç yüz tane daha ekleyebiliriz kolaylıkla. Bunların neredeyse tamamına yakını da; "Türk'ün Türk'ten başka dostu yoktur" paranoyasından beslenmektedir. Şimdilerdeki yeni paranoyamız ise; "gerçeklerle yüzleş(e)me(me) paranoyası"dır ki, bu durum derinlerdeki "panik atak sendromu"nu da fişeklemektedir.

Başbakan Erdoğan'ın; "yıllarca bu ülkede bir şeyler yapıldı. Farklı etnik kimlikte olanlar ülkemizden kovuldu. Acaba kazandık mı? Bu aslında faşizan bir yaklaşımın neticesiydi" sözleri bile, bazı kurumlarda 'süt dökmüş kedi' gibi, sessizliğe neden olurken, bazılarında da aşırı bir 'panik atak'ın ortaya çıkmasına neden olmaktadır. CHP'nin; "Türkiye Cumhuriyeti Devleti faşist bir devlet midir" sorusu ile MHP'nin; "Başbakan Orhan Pamuk gibi konuşuyor" söylemleri ile başlayan ve haftalardır CHP ve MHP'nin Türkiye'nin önünü tıkayan açıklamalarını, bu bağlamda değerlendirmekte yarar vardır. Kanımızca, bu sorunsalın altından da, milliyetçilik ateşini körükleyerek kışkırtan ulusalcılar ile malum Ergenekoncular gibi takımdaşların çıkması ihtimali söz konusudur.

CHP ve MHP'nin açılım sürecinde öncelikle yanıtlaması gereken; bu ülkede Rumlar ve Ermeniler hiç yaşamadılar mı, yoksa yaşıyorlardı da birden bire buharlaştılar mı? Yoksa 'evet' bir etnik temizlik yapıldı ama bu Faşizan bir uygulamanın kara örneği miydi? Ya da 'evet' Başbakan Erdoğan'ın söyledikleri doğru ama, derin devletin yıllanmış partisi CHP ve derinin kolaylıkla sızdığı ve milliyetçi gençleri ulusalcılık ateşiyle yakarak kullandığı MHP'nin, Türkiye gerçeğini görmeleri kutsanmış devlet olgusunu, uluslararası arenada güç duruma mı sokar? Eğer bu soruların yanıtları, net ve doyurucu bir biçimde CHP ve MHP'den alınabilirse; biz de üç maymunları oynayan uslu/saf yurttaş ve hatta şapkasını alıp giden bir lider pozisyonunu tercih edebiliriz.

Onlarca yıl en popüler paranoyamız; "bu kış komünizm geliyor" yalanı üzerine şekillendi. Bu soytarılık sayesinde, toplum tepkisizleşti, kamplara bölündü, gençler cezaevlerine gitti, delikanlılar darağaçlarına yollandı ve çok kolaylıkla darbeler yapıldı. Tanrıya şükürler olsun ki, Sovyetler Birliği'nin dağılmasıyla bu korkudan kurtulduk. "Kominizim geliyor" söylemini bir boşluğa neden olmamak için, bu sefer de, "Kürtler nereye gidiyor"a dönüştürdük. Gösterilen bunca tepkiye ve ortalığa dökülen Ergenekon gibi organize suç örgütlerine rağmen; hâlâ savaşlar yürütülüyor, bütçeler eritiliyor ve çeteleri, Kürt-Türk birlikteliğine karşı kullanıyoruz.

Bu arada, Mümtaz Soysal gibi bir kısım Beyaz Türk(ler) –ki çoğunun Türklüğü bile tartışılır-, "inşallah Kürtler de giderler ya da mübadele olurlar" diye dua ede dursunlar ama şimdiye dek; "biz Anadolu'dan gitmek istiyoruz" diyen tek bir Kürte bile ben rastlamadım. Tam demokratik açılım gerçekleşecek olursa, pek çok Ermeninin, Boşnakın, Rumun, Yahudinin, Süryaninin de yeniden geri gelebileceğini de kolaylıkla söyleyebiliriz. AB'nin küçük modellemesini Türkiye örneklemesiyle göstererek, AB'nin üyesi çok saygın bir ülke bile olabiliriz...

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Başbuğ: 'Yeter artık, şimdi yeri ve zamanı değil'

Önder Aytaç 31.08.2009

30 Ağustos törenlerinde duvarları süsleyen posterlerde ve yapılan açıklamalarda en göze çarpan cümle: **"Güçlü ordu, güçlü Türkiye'dir."** Elbette bu anlatımın 'sözde değil, özde olmasını' her bilinçli yurttaş ister/arzular.

Kanımızca burada sorulması gereken soru şu; **Yalnızca tek başına güçlü bir ordu, güçlü bir Türkiye'nin oluşması için gerekli ve yeterli midir?** Yoksa başka başka güçlü olması gereken kurumlar da var mıdır? Ya da **sıklıkla demokrasisine ve siyasi hayatına, ordusunun müdahale ettiği ülkelerde 'güçlü' ordular, o devlet için gerçekten de yararlı mıdır?**

Atatürk'ün; "Gerçek vatansever, işini en iyi yapandır" anlatımı bağlamında, savlanan ETÖ gibi (sözde) ulusalcı organize suç örgütlerinin üyesi olmak ve devlet kesesinden millete kan kusturmak ile 'gerçek vatansever' olmak arasındaki farkı nasıl netleştirebiliriz?

Kanımızca, **güçlü** maliyenin, **güçlü** eğitimin, **güçlü** hukukun, **güçlü** polisin, **güçlü** kültür ve turizmin, **güçlü** enerji ve tabii kaynakların, **güçlü** iş dünyasının, **güçlü** istihbaratın, **güçlü** denizciliğin, **güçlü** sanayi ve ticaretin, **güçlü** STK'ların, **güçlü** TBMM'nin ve **güçlü** bir medyanın varlığı da, güçlü bir Türkiye'nin 'olmazsa olmaz' gereklerindendir değil mi? Yine ABD ve AB'deki gibi profesyonel bir ordunun varlığı ise, daha güçlü bir Türkiye'nin asli kurucu unsurlarından sayılabilir.

"Türk milletinin bağrından çıkan" anlatımıyla başlayan ve aşırı hamaset dolu cümleler ile devam eden, içerik bağlamında ise; 'herkesin çıktığı yer aynı' gerçeği karşısında bu söylem çok da bir anlam ifade etmiyor olsa gerek. Nasıl ki ABD'yi Amerika yapan yalnızca güçlü ordusudur diyemezsek, Saddam'ın asılmasına neden olanın da, dengesiz, kontrolsüz ve çapulcu sürüsüne benzeyen askerleridir de diyemeyiz. Ancak her iki seçenekte de, **'kontROLSÜZ güç, güç değildir'** gerçeğini söyleyebiliriz.

Yalnızca orduların kutsanması; Çin ve Rusya'nın dışında, Afrika'nın bazı diktatör rejimlerinde söz konusu... ABD'nin güçlü ordusu ile dünyanın jandarmalığına soyunması, AB'nin birleşik bir ordusunun hâlâ olmaması, Rusya'dan ayrılan ülkelerde ordunun bilinçli olarak güçlendirilmemesi, Yugoslavya'nın ayrışması sonrasında askerî gücü olan Sırp'ların Balkanlarda yaptığı katliamlar, Ortadoğu ülkelerinde güçlü ordusu olan ülkelerin hem komşularına hem de kendi yurttaşlarına ve yönetimlerine zarar verdiği, bilinen acı gerçekler.

'Güçlü ordu' söylemini ortaya çıkaran ruh hali, kolaylıkla, 'öteki' görünen herkese –internet medyası da dahil olmak üzere- akreditasyon yasaklamalarını, askerî savcılar Ahmet Zeki Üçok ve Mehmet Çelik'in yargısal zenginliklerini, el bombasının piminin çıkarılarak 'analar(ı) ağlamasın' denilen Mehmetçiklerin pisi pisine şehit edilmesini, patlayan mayınlarla ölen Anadolu aslanlarının sonrasında, asıl sorumluların telefon konuşmalarındaki aymaz rahatlıklarını da söz konusu kılabililmektedir.

Yukarıdaki örneklerden birisini soran gazetecilere, en yetkili ağızlardan, sanki bu sorulara daha önceden yanıt verilmiş gibi geçiştirme yapılıp; "Yeter artık ya... Şimdi yeri ve zamanı değil" deniyorsa, devletin zirvesi ve Başbakan; 'analar ağlamasın'ı nasıl gerçekleştirecektir ki?

Kanımızca;

1. Başbakan Erdoğan ve AK Parti, 11 ağustos konuşması sonrasındaki kararlılığını arttırarak devam ettirmelidir.
2. İşi güvenlik olan kurumların başındakiler, tepkisel bağlamda açıklamalar yapmak yerine, yalnızca yaptıkları işleri konuşturmalı, şehit sayısını sıfırlamalı, açılım konusunda kararlı adımlar atmalı ve kendi çalıştıkları kurumları, polemiklere girerek halkın gözünde yıpratmamalıdır.
3. *Radikal*'den Tarhan Erdem'in 'üniter-devlet' anlatımı ile *Zaman*'dan Şahin Alpay'ın 'ulus-devlet' değerlendirmesi çok iyi okunmalı ve Metin Heper'in yanlış görüşleri Cengiz Çandar'ın söylemiyle; "Genelkurmay Doktrini haline getirilmemelidir."
4. Prof. Nevzat Tarhan'ın ifadesiyle; "Harp okullarında karizmatik değil, bilimsel liderlik eğitimleri verilmelidir." Gülay Göktürk'ün özetlemesiyle de; "Teğmen(ler)in, yaptıklarının hesabını vermeyeceğine güven duyulmayacak bir yapı kurulmalıdır."
5. TSK, öncelikle kendisine emanet edilen ana kuzularının, –onlar 'vatan sana canım feda' deseler dahi- şehit olacakları bütün boşlukları kapatmalı ve 'emanette emin olduğunu' göstererek 'güçlü ordu' olduğunu ispatlamalıdır.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Devletteki devlet(li)ler

Önder Aytaç 07.09.2009

1. En muhterisi '**Derin devlet**' olmalı. Ergenekon davası ile ucu, köşesi görülen, ağlarını ören, tezgâhları kurulu, akarları ve kokarları çok olan bir yapı bu. Uyuşturucu ticareti, yargısız infazlar, racon kesmeler ve ihaleler yetmediği için, düzenlerinin devamı için devletin tamamını istemekteler. Bu savaş hali / olağanüstü hal bittiğinde, muslukları bütünüyle kesilmiş olacağı için, sudan çıkarılan balıklar gibi can havli ile ihtirasla, hırsla çırpınıyorlar ve son güçleri ile bütün gerçeklere saldırıyorlar.
2. Derin'e benzer bir hırs ve ihtirasla savaş isteyen bir diğer kurum da, **kendini bu devletin sahibi sanan parti devleti**. Yani, "Cumhuriyeti biz kurduk. Savaşına da barışına da biz karar veririz" diyenler. "Dilersek demokrasiyi azıcık azıcık koklatırız yurttaşlara, istemezsek de kendi darbecilerimize darbe yaptırırız" naraları atanlar. Bakmayın siz öyle "İlk Kürt raporunu biz hazırladık" böbürlenmelerine. O rapor, sayıları 60 ila 100 arasında değişen parti içindeki Kürt delegenin baskısı ile hazırlandı. O günün olağanlaşan İnönü-Baykal çekişmesinde, Kürt delegelerin oylarının alınması arzusuyla, her iki lider de çalışmayı ne tam olarak sahiplendiler ne de ret

ettiler. Şimdi de “devlet küçük de olsa bizim olsun, bizim sözümüz geçsin. Hiç bitmeyen iktidarımız olsun” arzusundalar. Ölenler için “vatan sağ olsun, kalan sağlar iktidarımıza yeter” aymazlığıyla hesap yapıyorlar.

3. Diğer kurumun hesapları ise daha çok kişisel. Temsil ettikleri güç bağlamında, devlette tetikçilikten öteye çok mühim rolleri olmayan bir Devlet’çik. Çıkar ilişkilerinde kullanıldıkları için genellikle ayak takımı rolü görürler. Hesaplar karıştığında da, öncelikle bunlar harcanırlar. Muhsin Yazıcıoğlu buna ‘dur’ dediği için, onu helikopterini düşürerek öldürdüler. Son şekliyle dava, yalnızca ‘Devlet’in kongre kazanma davası mı? Bir süre daha partinin başkanlığını yapması mı? Ucunda bir iktidar ortaklığı rüyası –bile- olan bu umut için, daha kaç genç ölecek, bu ülke ne kadar daha iç hesaplaşmalara kurban edilecek kimin umurunda? Ümit Özdağ’a karşı koltuğu korumak için yapılan mücadele, Kürt açılımına karşı da aynı duyarlılıkta olsa, bugün bu sorunsalı çözmüş olurduk.

4. Bir diğer sahibimiz ise bürokratik silahlı devlet. Onlar da barıştan pek haz etmiyorlar. Aslında en gerçekçi gerekçe de onlarınki. Bu savaş biterse, “vatan sana canım feda”, “şehitler ölmez vatan bölünmez” diye savaş(tırıl)an güçler(i) ne olacak? Ya da profesyonel askerlik düşüncesi ile yetkileri, sayıları, olanakları tırpanlanırsa nasıl eski ihtişamlı dönemlerindeki gibi yaşayacaklar? Tam da “güçlü ordu, güçlü Türkiye’dir” dayatmasını düşünmeyen kafalara ezberletmeye çalışırken. Bu şan, bu şöhret, bu gizlenmesine bile gerek duyulmayan açık iktidar, Osmanlı’nın son dönemlerindeki Yeniçerileri umuyoruz çağrıştırmıyordur. Yeniçerinin, her açılıma / yeniliğe “istemezuk” dayatmaları artınca, koca bir devlet hüsrarla noktalanmadı mı?

5. Şimdi de PeKeKe’nin derin devletinden söz etmek gerek. Tek işi terör olan 45-55 yaş grubu arasındaki başka hiçbir işte dikiş tutturamamış kanla beslenen grup. Bunlar da savaş biterse, kendilerinin varlık nedeni son bulacağı için ve ellerinden de başka hiçbir iş gelmediği için, kan üzerinden politikalarına devam ediyorlar.

6. Kürt ve Türk milleti; barış açılımı için bir de Medya Devleti ile de savaşmak zorunda. Derin devletle, silahlı devleti arkalarına alıp, kalemlerini süngü gibi kullananlar, her gün köşelerinden savaş naraları atarak ölüm kusuyorlar. Beynimizi yıkayıp, uydurma safsatalarla, bizi bize düşman etmeye çalışıyorlar.

7. Burada Öcalan’ın, Kürt sorununa ilişkin çözümleri içeren 160 sayfalık yol haritasından da söz etmek gerekli. Muhtemelen bu sonradan tamamlanacak 12 ciltlik bir çalışmanın başlangıç fasikülü. Sonrasında da, her zaman yaptığı gibi, ortaya atacağı kavram ve yöntemler, DTP’yi bile şaşkınlıktan yerlerine mıhlarken, Türk kamuoyunu da alabildiğine gevezeleştirecek. Ama endişeye mahal yok. Merak edenler için 12 cildin tamamının özetini ben şimdiden burada yazayım; **Önce ben, sonra gene ben, en sonunda da kesinlikle tek ben. Evet, evet, ben, ben, ben. Yalnızca ben, tekrar ben, yine ben. İşte bu sorunun çözümünün önündeki en büyük engellerin birisi de Öcalan’ın “ben” merkezli devleti.**

8. Son olarak, gazetelerdeki habere göre: “Bulgar faşistleri, radyo ve TV’lerde Türkçe program yayınlarına karşı çıkıyorlar.” Bizim yukarıda saydığımız bütün Devlet’ler sevinebilir. Dünya da çok da yalnız sayılmazlar değil mi? Bakın ne **hevaller** var.

Kürt açılımında somut adımlar

Önder Aytaç 14.09.2009

Başbakan hem kendisinin hem de AK Parti'nin politik geleceğini riske atıyorsa, biz de faşistin, ulusalcının, Ergenekoncunun, muvazzafın ve solcu eskisinin, sataşmasını göze alıp, hem onu ayakta alkışlıyoruz, hem de aşağıdakilerin bir an önce yapılmasını arzuluyoruz.

1. Bakanı Çubukçu, ilköğretim okullarında 'Andımız'ın okunmasına, yeni eğitim döneminde son vermelidir. Böylelikle, Kürt çocukları her sabah "Türküm" yalanı ile güne başlamaz. Yine "ne mutlu Türküm diyene" sözleri ile kendilerini aşağılamaz. Türk çocukları da "varlığım, Türk varlığına armağan olsun" diyerek, küçük yaşlarında "faşizan" söyleme alışmaz. Bu küçük adım ile yalnızca Kürtlerin değil, Türk olmayan 'öteki' yurttaşlarımızın da aşağılanması bitirilir.

2. Mahmur Kampı hemen boşaltılmalıdır. Yıllardır vatanlarından ve medeniyetten uzak kalmış bu insanlara, yeni yerleşim ve geçinme olanakları sağlanırsa, Kürtlerin devlete yeniden güven duymasının adımları atılır ve PKK'nin kullandığı; lojistik, insan ve propaganda kaynakları kendiliğinden azalır.

3. Güvenlik güçlerinin bölgede sürdürdüğü operasyonlar durdurulmalıdır. Kürt açılımının başarısızlığını arzulayan derin güç odaklarının ellerindeki bir koz alınır. Devam eden her operasyonda askerî kayıplar arttıkça, Anadolu insanının barış açılımına tepkisi artacaktır. Devletteki akliselimin ön plana çıkması için, kesinlikle silahların susması gereklidir. Kanımızca, "Kürt sorununu barışçıl yöntemlerle çözeceğiz" söylemi ile "dağda tek terörist kalıncaya dek süre avına devam edeceğiz" anlatımı arasında da tam bir çelişki söz konusudur.

4. Medyada Kürtçe yayın için yapılan yeni yasal düzenlemeler, tam demokratik ve özgürlükçü olmalıdır. Kürtler kendilerinin; 'süre, zaman, alt yazı, program içeriği gibi detaylarla' sınırlan(dırıl)madığını görmelidir.

5. Hükümet yetkilileri, konuşmalarına 'kırmızı çizgileri' hatırlatmakla başlamamalıdır.

6. Diyarbakır cezaevini bir eğitim kampusuna dönüştürmek yerine, burası yaşayan bir müze haline getirilmelidir.

7. MEB'in verilerine göre, bölgede eğitim çok geri durumdadır. Derslik ihtiyacı ve daha nitelikli bir eğitim için, gerekli donatım bir an önce sağlanmalıdır. Öncelikle bölgede yeni yapılacak 200 ilköğretim okuluna gereksinim vardır.

8. Yasal/anayasal değişiklik gerekmezsin, MEB, Kürtçeyi de; takviyeli İngilizce, Drama, Futbol, Medya Okuması ve Bilişim dersleri gibi, seçmeli ders olarak müfredata yerleştirmelidir.

9. AB müktesebatı çerçevesinde yapılacak yasal değişikliklerle, yerel yönetimler güçlendirilmelidir.

10. Apo'nun İmralı'daki yaşam koşulları; Uluslararası Af Örgütü ve Avrupa İnsan Hakları Komisyonu'nun standartlarına göre belirlenmeli/ ayarlanmalıdır. AB üyesi herhangi bir ülkenin, sıradan bir cezaevinin koşulları ile Apo'nun hücresi kıyaslandığında, ne bir eksiklik ne de abartılmış bir fazlalık olmamalıdır.

11. Dağdakilerin onurları korunarak, bir teslim olma yasası değil, barış yasası çıkarılmalıdır. Dağdan

inmek, birilerinin insafına ve merhametine göre değil, yasal güvenceye dayanmalıdır.

12. Hükümet yetkilileri ve bürokratlar, her platformda "Kürt" sözcüğünü rahatça kullanmalıdır. AK Parti hükümeti yaptığı bu açılmadan dolayı, kuşkulu ve tedirgin davranan yeni gelin rolünü bırakmalı ve kendinden emin olmalıdır.

13. Hem ilk ve ortaöğretimde, hem de üniversitelerde okutulan tarih derslerinin müfredatı değiştirilmelidir. Tarih dersleri, resmî ideolojinin dayatıldığı bir araç olmaktan çıkmalı ve bütün dünyada genel kabul gören tarih otoritelerinin doktrinlerine göre okutulmalıdır. Örneğin; internette Selahaddin Eyyubî'yle ilgili, İngilizce Wikipedia da Kürt olduğu yazılırken, bunun Türkçe çevirisinde Türkmen ya da Arap olduğu yazılmamalıdır.

14. Bürokrasi, yerel yönetimler ile barışmalı ve yerel düzeyde kentlerin alt yapı, ulaşım ve eğitim sorunlarının çözümünde, valiler ve kaymakamlar, belediyeler ile tam bir işbirliği sağlamalıdır.

15. Sorunun çözümü için tek Başbakan Erdoğan ve hükümet değil, Kürtlerin azımsanmayacak çoğunlukta oyunu alan DTP de, çalışmalara katılmalı, reddedilmeyi göze alarak MHP, CHP ve BBP'den açılım için randevu almalıdır.

Bu küçük açılım adımlarının atılması ile ilgili bütün taraflar, verilen kararlılık mesajını çok net algılamış olacaklardır. **Yıllarca varlığı inkâr edilen, dili yasaklanan bir halk, artık olduğu gibi benimsendiğini görmekte ve bundan da çok mutlu olmaktadır.**

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Emin Aslan aslansa 'Semiz Kuş' da ne?

Önder Aytaç 21.09.2009

19 Eylül 2009'da Emre Uslu EGM Yardımcısı Emin Aslan ile ilgili savlananlara 'inanmama' hakkını kullandığını ifade etti. Emniyet'i ve içinde olup bitenleri ilk elden ve birincil kaynaklardan alan/ bilen birisi olduğum için, ben de bu konuda yazıyorum.

Önce Emniyet ile ilgili genel bir değerlendirme: İl Emniyet Müdürlüğü, Daire Başkanlığı ve Genel Müdür Yardımcılığı gibi aktif görevler sınırlı sayıda olduğu için, hem 1. Sınıf Emniyet Müdürleri arasında, hem de İstihbarat, Kaçakçılık, Organize Suçlar, Asayiş, Terörle Mücadele ve Mali Şube gibi aktif Şube Müdür adayları arasında, inceden inceye inanılmaz bir çekişme / rekabet vardır. Her bir İl Emniyet Müdürlüğü ve o ildeki aktif Şube Müdürlükleri, kendi çapında bir(er) imparatorluk olduğu için, hiç kimse bu görevleri bırakmak istemez. Pasif görevde bulunduğu anda, makam arabası, makam odası, korumaları ve hatta içecek çayının bile olmadığı bir kişi, gerçekten de Polis Koleji ve Akademî'den sonra, ilk kez sudan çıkmış balık gibi olmakta ve Türkiye gerçekleri ile yüzleşmektedir.

2. Sınıf Emniyet Müdürlüğü bir çeşit kızak görevdir. Eğer 2. Sınıf Emniyet Müdürü'nün, İl Emniyet Müdürü ile arası iyi değilse, İl Emniyet Müdürleri direk Şube Müdürleri ile çalıştıkları için, İl Emniyet Müdür Yardımcılığı'nda geçen süre, yalnızca 1. Sınıf Emniyet Müdürü olmak için geçirilen çileli, zorunlu ve zorsuntulu yıllardır.

Aktif görevler oldukça sınırlıyken, bu görevlere talip olan insanlar da, aktif görevdekilerin 20 katı (3000 kişi) kadardır. Pasif görev(ler)de duran bu insanlar, her bir aktif görevdekinin hakkındaki dedikodulardan ve medyada yer alan olumsuz haberlerden sonra, onun yerine kendisinin gelmesi için kulis faaliyetlerinde bulunur.

İsmet Sezgin İçişleri Bakanı iken 'akşam şu barda, gece kulübünde viskimizi içelim, kadehlerimizi tokuştururken toplantıyı yapalım' diyen müdürler, Abdulkadir Aksu Bakan olduğunda da 'ikindi namazından sonra görüşelim', 'Cuma namazından sonra Muharrem Ağabey'in yanında toplanalım' jargonunu kullanırlar. Kişilikli ve sağlam karakterli olanlar dışında, azımsanmayacak bir çoğunluk, aynı Faruk Sükan'ın kitabında da belirttiği gibi; "İktidardaki partiye göre raporlar hazırlayıp, aktif görevde kalmaya devam ederler." Çok iyi bir PR'cı olduğu için, 21 yıl hiç aktif görevi bırakmayan Hasan Yücesan da bir örneklem olarak burada ifade edilebilir.

Son yıllarda Polis Koleji ve Akademisi mezunu gerçekten de yüz akı ara rütbelerdeki amirlerin sayısında bir hayli artış olsa da, yukarılara doğru çıkıldıkça, önceden 'kardeş', 'cankuş' olan bu insanlar, birbirlerinin doğal rakibi ve –bir anlamda da- kuyu kazıcısı durumuna gelmektedir. Maalesef ki, 'müdürün gazetecisi' ve 'gazetecinin müdürü' gerçekleri de aktif görevlere gelmesinde önemli bir rol oynamaktadır.

Emin Aslan'ın devrimci kişiliği ve özellikle de onun hakkında medyada yer alan iddiaların sunuluşu, benim de bu söylenenlere "inanmama" hakkımı kullanmama neden oluyor. Aslan; tabu kıran, kendisi ile çalışanları satmayan, yeniliklere açık, monşer ve dürüst birisidir. O "korkak ve pusucu" değil, risk alabilen cesur birisidir. Yıllar önce *Hürriyet*'ten Kadir Ercan'ın 1. sayfadan sürmanşet olan "İşte 5. kat çetesi" haberinden sonra; hakkında açılan soruşturmalarda bile; "Ben, siz istiyorsunuz diye insanları harcayamam, dediklerinizi ispatlayın, hukuk tartsın ve değerlendirsın" deme yürekliliğini göstermiştir. Aynı direnci, "Emniyet'te Alevi yapılanma var" diyenlere karşı da ifade etmiştir. 28 Şubat sürecindeki Polis Yüksek Şûrası'nda, Hanefi Avcı'nın 1. Sınıf Emniyet Müdürü olmasına karşı çıkan 'tatlı su demokratlarına' karşı da, onu savunup hakkını koruyan birisidir.

Aslan, ne 'Semiz Kuş'a, ne 'Hacı Müdür'e, ne Karanlık derginin bile kendisinden özür dilediği 'özel güvenlik milyonerine', ne de AK Parti iktidarında 'hidayete eren müdürlere' benzer. İşte bu nedenle de Başbakan Erdoğan'ın da, Bakan Atalay'ın da adamıymış gibi davrananlara inat, kişilikli ve karakterli bir duruş sergiler. Ergenekon yanlısı yayınlara bilgiler servis eden 'Semiz Kuş'lara bile dokunulmayan bir yerde, Aslan hakkında sa(v)llananlara karşı ben, yargı son sözü söyleyene kadar, inanmama hakkımı kullanıyorum.

Tolga Şardan, Saygı Öztürk haberlerinde gözlemlediğimiz şekliyle, muhabirler, haber olacak Emniyetçi ile ilgili bilgileri önceden alıyorsa, burada bilin ki –bu dönemin- 'Semiz Kuş'u sayesinde medya üzerinden operasyon yapılıyordur. Emin Aslan'a karşı yapılan bu operasyonu, onun bu görevde kalması ile serbestçe at koşturamayan 'Semiz Kuş(lar)'da ve uzantısı menfaat çetesinde aramakta yarar vardır.

'Bölücü' kimdir

Önder Aytaç 28.09.2009

"Adamlar bizi bölmek istiyorlar. Nihai hedefleri Türkiye'yi bölmek, parçalamak! Satıyorlar bu vatani haraç mezat. Uyan vatandaş, hainlerle işbirliği yapanlar var" diyor bazıları.

Çok değerli, postallı ve postalsız siyasetmedarlar ise, tehdit ve şantaja kadar dayanan bir üslupla karşılığı yetiştiriyorlar hemen:

"Kültürel farklılıkların siyasal temsil aracı olması mümkün değil",

"Tartışmalar, devletin varlığını riske sokacak konuları içermemeli",

"MHP olarak dağa çıkarız",

"CHP olarak kimseyle görüşmeyiz",

"Gelişmeler devlet, millet ve ülke birliğinin bir yol ayrımına doğru sürüklemektedir",

"Ülkemiz önce iki dilli ve iki milletli can çekişen tek devlete; sonra da çok dilli ve çok ortaklı bir federal devlet yapılanmasına doğru kaymaktadır",

"Bu çok vahim bir projedir. Başbakan Erdoğan ağır bir vebalin altındadır. Bunu gerçekleştirme konusunda somut adımlar atacak olurlarsa, herkes bilsin ki ilişkiler çok farklı bir noktaya gelir."

Bu paragraflardan sonra, damarlarımızdaki asil kan, beynimize hücum etti mi hemencecik? Gözlerimiz de kesin yanıyordur çakmak çakmak! Kim bu haddini bilmezler? Kanımızın son damlasına kadar da savaşırsız vallahi, böldürtmeyiz bu güzelim vatani.

Gerçekten de kim acaba bu vatani, milleti ve devleti bölmeyi arzulayanlar? Genellikle her kim ki; vatani, milleti, devleti yalnızca kendisinin çok sevdiğini söylemektedir, bilin ki bunlar bölünmesine de çanak tutuyorlardır. Hitler'in vatan genişletme sevdası, Alman ırkının en üstün millet olduğunu dayatmadı mı? Sonunda da kalın bir duvarla Alman vatani bölündü. Miloşeviç, uğruna cinayetler işleyecek, soykırım yapacak kadar seviyordu vatanını? Ve bu katil, Yugoslavya'da Balkanlarda 2. Dünya Savaşı'ndan beri yaşanan en onarılmaz trajediye imza attı. Saddam da öyle değil mi? İran Savaşı ile on binlerce Irak gencini telef etti. Sınırlarını genişletmek için girdiği Kuveyt'te de boğuldu. Enver Paşa da vatan sevgisi uğruna 90 bin mehmetsiği, Sarıkamış'ın dondurucu kışında telef etmedi mi? Balkanlardaki milliyetçilik akımlarını tetikleyen ittihatçılar, Osmanlı'nın parçalanmasında da yadsınamaz bir rol üstlenmediler mi?

Soru şu: Vatanını sevmek mi gerçekten kötü olan, yoksa bunun ifade ve icra şekli mi? Ya da yaşanan çağı anlamamak, insan hak ve özgürlüklerine gem vurabileceğini düşünmek mi hatalı olan? İnsanların sevdikleri her şeye zarar vermesi, bir mukadderat mı yoksa? Küçük çocuk minik bir kedi yavrusunu alır kucağına. Sever ve oynar onunla. Bir süre sonra yetişkinler, yavru kedinin çocuğun avucunda hareketsiz yattığını fark edince; "Ne yaptın kedi yavrusuna" derler. Çocuk ise; "sevdim, sıktım ve canı çıktı" der. Acaba sevgide bazen ölçü kaçıyor

mu ne?

Şimdi sorun lütfen, ordu içerisinde adı "Bok(çu) komutana" çıkan kişiye; Şırnak'ta Kürtlere bok yedirirken, yalnızca vatanına olan sevgisini mi icra ediyordu? Sorunun yanıtı kesinlikle evettir. Yoksa siz, komutanın; "hayır bu yalnızca benim kişisel ihtirasım, hırsım, hatta sapkınlığımdır" diyeceğini mi düşünüyorsunuz? Diyarbakır cezaevinde işkence gören Kürtler mi ayrılmak isterler ana vatandan, yoksa Diyarbakır cezaevinin bir müzeye dönüştürülmesini ve kendilerinin çektiği acılar için özür dilenmesini arzulayanlar mı? Varlıkları inkâr edilen, haklarında; "kart-kurt seslerinden türediler" denen Kürtler mi daha mutludurlar, yoksa kendi dillerinde eğitim yapma hakkına sahip olan Kürtler mi?

Bu soruların yanıtları durduğumuz yere göre değişmektedir değil mi? Eğer sizin için yurttaşların gönüllü birlikteliği değil de, zapturapt altında, zoraki de olsa birarada yaşamaları ise önemli olan, "durmak yok –eski-yola devam" demek gerekli. Ya da bir soru daha soralım; öldürülen 33 insandan dolayı mahkûm edilen General Muğlalı'nın adını "iyi ki yaptı ve gerekirse aynısını yine yaparız" dercesine, katliamın olduğu bölgede bir kışlaya vermek, Kürtlerin birlikte yaşama irade ve isteklerini sizce nasıl arttırmaktadır acaba? O zaman, şu Kürtlerin en onurlularını bile kovalım bu topraklardan. Aynı Ahmet Kaya'yı kovduğumuz gibi kendi memleketinden. Çünkü belki de, sadisttir bu Kürtler. Mutlaka ve kesin olarak kendilerine zulmedenleri daha çok seviyorlardır değil mi? Ya da rehinenin, rehin alana bağlanması gibi, cellatlarına mı hayrandırlar?

Bizim Türküyle ve Kürdüyle, vatanımızı ölçsüz sevenlere terk etmek gibi bir lüksümüz yok. Çünkü, bizim "tek bir vatanımız var" ve onu bizim gibi seven herkesle de paylaşmamız gerekir. Aynı dil, din, ırktan olsa bile! Aslında vatani birlik içinde tutmanın tek yolu da bu...

O zaman inadına demokratik açılımlara devam!..

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Liceli Ceylan'dan Ahmet Altan'a mektup

Önder Aytaç 05.10.2009

Merhaba Mamê Ehmed!

Sen yazmasaydın bihaber olacaktı Türkiye ölümünden. Sen yazmasaydın medya baronları rahatsız etmemek için vicdanları, sorumlu göstermemek için güvenlik(siz) güçlerini, gündeme taşımayacaklardı beni. Televizyon yöneticileri, akşam yemeğini yerken aileleri ile benim parçalanmış bedenimi ekranlara getirip, iştahlarını kaçırmayacaktı kimsenin. Sana **spas** (teşekkür) demem, benim için bir şey değiştirmese de, senin cesaretini kutsamak için söylemeliyim bunu. Uzak diyarların Star(menleri) yeşil-kırmızı forma ile haber sunarlarken, sen de samimiyetin, ince yüreğin ve yiğitliğinle **Mam**'lığı hak ettin, hem de fazlasıyla.

Parçalanmış bedenim, savrulurken rüzgârlarda, inan acı hissimi çoktan yitirdim. Şarapnel parçaları saplanırken yüreğime, ben artık acı ve sızının olmadığı ayrı bir dünyadaydım. O yüzden daha fazla üzülme lütfen.

Biliyorum, **Hiroşimada Ölen Kız** şiirini okuduğunda senin de saçların tutuşuyor, **Vietnamlı Kızın** askerlerden kaçarken çekilen çıplak fotoğrafını her gördüğünde sen insanlığından utanıyorsun. Bir **Kürt çocuğu dipçiklerle** linç edilirken, bir **Ermeni gazeteci** serseri bir ulusalcı tarafından şehit edilirken de Anadoluluğundan sıkılıyorsun. 12 yaşında Uğur Kaymaz kurşuna dizildiğinde de, senin gözyaşların aksakalını yıkamamış mıydı?

Bizim *Taraf*ın arka sayfasında yer alan 20 soruluk anketin son sorusundaki gibi; Tanrı beni karşıladığında bana; "böyle bir ölümü hak etmediğimi" söylemesini arzularım. Ve bil ki eğer o üniformalı devletliler yine parmağını sallayarak televizyon ekranlarında boy gösterirlerse; "ya **mam** Ehmed, bir şey desene, bak yine aynı şeyi yapıyooo" diyecem. Ve **bersiva de** (yanıtın da) beni yine umutlandıracak, bu ülkede benzerim koşullarda yaşayan diğer çocuklar için.

Üzülme dedim ya, yaşasam ne olacaktı ki sanki? Değiştirebilecek miydim bu dünyanın gidişatını ya da kendi kaderimi. Keşke biz de yıllar önce göç etseydik çoğu köylümüzün yaptığı gibi İstanbul'a. Belki Kadıköy meydanında karşılaşacaktık seninle. Ben kâğıt mendil satarken, sen ise gazeteden çıkmış, evine giderken. Saçlarım yine dağınık ve kirli olacaktı. İstanbul'da oturacağımız gecekonduda da, köyümüzden farklı olarak sıcak su ve şampuanın olacağını sanmam. Köylümüzün soğuk dağ havasında çatlamış ellerim, orada beni gördüğünde de yağlı ve kirli olacaktı. Kaybettiğim çocukluk özgürlüğüm de işin cabası. Sen de kabul et ne olur, koyun güderek, çalı cırpı toplayarak geçse de çocukluğum, yine de İstanbul'da yaşamaktan daha da mutluydum. Tanır mıydın beni o halimle? Bir dağ Ceylanının kalabalıklar içindeki ürkek bakışlarından çıkarır mıydın beni? Lice'nin kayalık sarp dağlarından kalan sekerek yürüyüşümü yadırgar mıydın acaba?

"Yiğit adam zor günde belli olur" derler. Sen zaten yiğitliğini hep gösterdin. Güçlüden değil, hak(lı)dan yanasın hep. Zalime övgü dizmez, mazlumun hakkını savunursun. Bu yüzden de **mamsın**. Sana yakışmaz acıların çıkmaz dar sokakları, hüznün alacakaranlığı. Sen umut ve ışık taşımalısın, geride bıraktığın arkadaşlarıma. Sen tam bir insansın, insanlığın zor zanaat olduğu bu topraklarda.

Devletin derinine, bilimin enginine, kapitalizmin çirkinine varıncaya dek, ne adamlar yetiştirmiş bizim Lice toprakları. Benim gibilerin payına da yalnızca ölüm kalmış demek ki. Bu yüzden yabancı değiliz biz ölüme, ölüm de bize. Dağlarımızda, askerde ölmek ölümlerin en doğal ve en kutsanıdır. Doğum esnasında, hastalıktan ölmek de fire payı olsa gerek. Oysa ölüm değil, yaşam olmalı övgüye layık olan. Amele pazarlarında satılan ağabeylerimin yalnızca ucuz emekleri değil, ucuza kapatılan canları da artık satılık. Zenginlerin, onların yaptıkları evlerde yaşaması için, onların ölebilmesi de fire payları. Ölümle yaşam arasında, savaş ile barış arasında tercihte zorlanmak, sadece yetişkinlerin kârı olmalı. Canice bir ruh haliyle öldürüldüğüm gün bir vekil, "Kürt(ler) yok" diyordu. Madem ki yokum o halde neden öldürülüyor ve ölebiliyorum? Şimdi daha çok korkuyorum ölümden. Parçalanmış organlarım karıncalara yem olurken, annemin feryatları yeri göğü inletirken, ben de ölümün ürkütücülüğünü yaşıyorum. Ve geride kalan gençler, çocuklar için "inşallah ben son olurum" diyorum. "Zalimler için yaşasın cehennem" diye haykırarak.

Not: 21 Eylül 2009'da **Sevan Nişanyan**'ın, Tanrı, kutsal kitap ve Müslümanlar hakkında yazdığı kastı aşan ve yanlış anlaşılmalara neden olacak değerlendirmelerine katılmıyorum. Keşke Nişanyan yalnızca uzmanı olduğu dil konusunda yazılar yazsa.

Kürtler ayrıl(a)mazlar / 'biz ayrıl(a)mayız'

Önder Aytaç 12.10.2009

Muvazzaflar ve terörden beslenen serok apaçileri hâlâ Alfred Hickok'un gerilim filmlerine taş çıkartırcasına topluma gerilim ve korku pompalamakta. Her yeni gün, dağlardaki çatışma ve ölüm haberlerine, kent merkezlerindeki barbarlıklar eklenmekte. Ulusalçı, muvazzaf, solcu eskisi ve çakma İslâmcı bileşkesinde birarada olan menfaat ve organize suç örgütü Ergenekoncuları, toplumu kamplara bölmek için gereken her şeyi hâlâ yapıyorlar.

Kürt yurttaşlarımıza en temel insani hakları bile vermeyi gereksiz gören CHP ve MHP; "onlara ne kadar çok özgürlük tanırsak o kadar çabuk bizden ayrılırlar" anlayışını sokaktaki sıradan Türklere pompalayarak, temel politikayı insanların sürekli korkuları ve gerilimleri üzerinden gerçekleştiriyor. Bu dayatmacı yaklaşımlar ise, bilinçli bir şekilde, Kürtleri ayrılmaya teşvik amacına hizmet ediyor. Türkiye'nin bir kısım 'sözde' aydınları da, ne yazık ki yüksek sesle; "ne yapsak da bu Kürtlerden kurtulsak ve hatta nasıl davransak da bu süreci kısaltsak" aymazlığındalar. Aslında CHP'nin inkâr, MHP'nin imha planı ile tek sermayesi terörden beslenmek ve terör üretmek olan 45-55 yaş grubu arasındaki az sayıdaki profesyonel terörist Kürtler arasında düşünsel anlamda hiçbir fark yok.

Bütün bu kaos üreticilerine karşın, bu sürecin gerçek belirleyicileri, Türklerin çoğunluğunu temsil eden siyasi irade. **Çünkü Kürtlerin büyük bir çoğunluğu Türkiye'den ayrılmak istemeyen ya da ayrıl(a)mayanlardan oluşmakta. Ayrılamazlar çünkü;** artık Türklerle evlenip, bir çift; ela, yeşil, mavi ya da kara göz hatırına her türlü sıkıntıya katlanmaktalar. **Ayrılamazlar çünkü;** Türkiye'nin büyük kentlerine yatırımlara yönelenip, Amerikan yeşilinden oluşan destelerinin sevdasına kapılmaktalar. **Ayrılamazlar çünkü;** azınlık topluluklarda görülen kompleksler ve hâkim kitleye duyulan hayranlık fazlasıyla söz konusu. **Ayrılamazlar çünkü;** dünyanın realitesine bakıp, Kürt ve Türklerin ancak birlikte yaşaması ile maksimum mutluluğu yakalayacaklarına inanan akliselimleri var. **Ayrılamazlar çünkü;** binlerce yıldır birlikte yaşadıkları insanlara kardeş, toprağa da vatan diyorlar.

Eğer siyasi irade kararlı davranırsa, eğer AK Parti iktidarı, Kürtleri ayırmak/ ayırtırmak isteyenlere karşı Anadolu Mozaîği gerçeğini, her ürünün kendi rengini ve tadını koruyarak ayrı bir lezzet veren Aşure tadını, **mermer kafaların** toplumu baskılamayla 'sözde' birarada tutma dayatmalarına açılımcı çözümler üretirse, 'kapılar açar, köprüler kurarlarsa, Başbakan Erdoğan'ın söylemiyle; "bütün renklerin gönüllü biraraya geldiği muhteşem bir gönül bahçesini" yeniden yeşillendirilebilir.

Bozkurtlara 'dumanlı' dağ yolunu gösterenler ile genç apaçileri şehir merkezlerinde yürütenler, **'biz ayrılamayız'** diyenlerin Anadolu gerçeğinden ne kadar da uzaktalar ve bihaberler. Örneğin Oktay Vural; Asuri'nin, Süryani'nin, Keldani'nin, Ermeni'nin Arap'ın, Hristiyan'ın, Yezidi'nin ve Müslüman'ın, en az bin yıldır birlikte yaşadığı özel bir Anadolu Pınarı olan Siirt'te neşet etmiş. "Aklın ziyası fûnun-u müsbete ile ruhun ziyası ulum-u diniyenin izdivaç ettiği", İbrahim Hakkı Hazretleri'nin medreselerinin bulunduğu, Said-i Nursi'ye (Kürdi'ye) ev sahipliği yapan Tillo'dan. Prof. Türköne'nin, "Türkçülüğü Türkler yapmıyor" tezine neden Oktay Vural da bu kadar uyar ki? Oysa Oktay Vural'ın kendisi de çok iyi bilmektedir ki; bu kadar farklı dil, din, kültür ve ırk, binlerce yıldır birlikte ve barış içinde yaşar. Ve Siirt'i de bu anlamda özel kılan yalnızca 'büryan kebabı' değil, bu birlikteliğin özelliği ve güzelliğidir. Evet, bütün Anadolu kentlerinde görülen tavuk ya da çocuk

yüzünden çıkan, kafa göz patlatmalara neden olan kavgalar dışında, Siirt'te bir ırka veya dine yönelik katliamlar tarihte hiç yaşanmamıştır. Hatta Siirt, 12 Eylül 1980'i hazırlayan nedenlerden ve ideolojik çatışmalardan en az etkilenen kentlerin de başında gelmektedir. O zamanlar ilçesi olan ve PKK'nın da, Hizbullah'ın da oldukça etkili olduğu Batman'daki olayları bir kenara bırakırsak, doğuda sıkıyönetimin ilan edilmediği nadir illerden birisidir. Böylesi bir pınarın kültüründen, biliminden, yaşam ve anlayışından beslenip, bu hiddeti, şiddeti, hırsı bünyesinde barındırabilmek insana Ahmet Kaya'nın "bu ne yaman çelişki anne" şarkısını söylettirir.

Hülâsa; **Kürtlerin içinde ayrıl(a)mayanlar ve ayırmak istemeyenler büyük bir çoğunluktadır.** O zaman hesabınızı yeniden gözden geçirin ve planlarınızı yeniden **bütün ve büyük bir Türkiye** üstünden yapın. Siirtliler de aynen böyle sesleniyorlar; **"işseyt eğuhi"** (ne oluyor sana arkadaş, ne yapıyorsun öyle?)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

'Mın dit' (gördüm)

Önder Aytaç 19.10.2009

Başlık, Antalya Altın Portakal Film Festivalinde, Türkçe "Gözlerimin Önünde" ismiyle yer alan, Kürtçe bir film. Filmin yönetmeni Miraz Bezar. Film, Güneydoğu da yaşananları iki çocuğun gözleri ile anlatıyor. Bezar, gazetecilere; "Doğuda insanlarla konuşuyorum, bana dertlerini anlatıyorlar. Kardeşimi, abimi, annemi, babamı kaybettim diyorlar. Acı çeken(ler)e 'hayır sen acı çekmedin' diyecek kadar özgüveni olan bir kitle var Türkiye'de. Ben bunu anlayamıyorum." Tesbit doğru olmasına rağmen, yorum oldukça ilginç değil mi? Bunu Özgüven ile mi, yoksa yapılan bu tür değerlendirmeleri ilgisizlik, duyarsızlık, vicdansızlık hatta insani duygulardan nasipsizlik ile mi yorumlamak daha doğru olacak?

Diyarbakır Cezaevi'nde yaşayan ve "mın dit" diyen bir dostla sohbet ederken kendisine cezaevini soruyorum. Bir an susuyor ve sanki hiç konuşmayacakmış gibi donuklaşıyor. Sonra bakışları buğulanıyor, gözleri nemleniyor. Duygulandığı ve acı çektiği her halinden belli oluyor. "Yine oğlunu hatırladı" diye düşünüyorum. Cezaevine girdiğinde, henüz baba demeye başlamış iki yaşındaki oğlu. Havalandırmada uygun adım yürütülürken, her köşeyi döndüklerinde, karşı köşede pijamaları içinde yere çökmüş, ağlayarak kendisine bakan oğlunu gördüğünü, daha önceki sohbetlerimizde anlatıyordu. Ancak bu kez sessizliğini bir marşın sözlerini güftesiyle birlikte mırıldanarak bozuyor; "Türk Ulusu senindir, senindir bu şeref, senindir bu şan. Tam yüz yıl önce doğdu, bugün ölümsüz Atan."

Ve sonra da konuşmasına iç çekerek devam ediyor: "Diyarbakır Cezaevi'nde hiç Türkçe bilmeyen mahkûmlara bile ezberletecek mahir öğreticiler olan gardiyanlarımızın bize ezberlettiği elli küsur marştan birisi de buydu." "Onlar, her türlü fiziksel ve ruhsal şiddete maruz bırakırken bizi, bir de bağırarak bu marşı söylememizi isterlerdi. Biz de dövülürken, sövülürken, taciz ve tecavüze uğrarken, işkencecilerimizin gözlerinin içine bakarak bağırırdık. Sesimizin çıkabileceği en yüksek perdeden, içimizdeki hınç ve öfke ile haykırarak; Türk ulusu senindir, senindir bu şeref ve şan..." "Böylesi haykırarak marşı söylememiz de bizim intikam alış şeklimizdi. Aradan yıllar geçti. Bir gün babama anlattım bunları. Bir dinadamı olan babam; "utanması gerekenler, zulme uğrayan siz mazlumlardır. Utanması gerekenler size bunu yapan ve yaptırtanlardır. Onlar

zulümlerinden, yaptıkları işkencelerden hep sorumlu olacaklar. Ancak asıl haksızlığa uğrayan, asıl isyan etmesi gereken siz(ler) değil, bütünüyle Kürdüyle Türküyle bir ulustur. Yapılan insanlık dışı muamelenin şeref ve şanına layık görülen bu ulustur. Ve bu zalimlerden hesap sorması gereken de yine bu ulustur” derdi. Ve sohbeti bitirirken de; “Benim Diyarbakır Cezaevi’nden anlatacaklarım önemli değil, halkın bugün durduğu yerdir, önemli olan” dedi.

Beni gerçekten de sarstı dostumun söyledikleri. Böyle bir acıyı, trajediyi, utancı, ifade edecek kelime bulmakta zorlanıyorum. Bu yapılanları kim(ler) ve nasıl Türk ulusuna mal etme hakkına sahip olabilir ki? Söyleyecek söz arasam da yutkunmaktan başka bir tepki veremedim. Daha önce okuduğum ve dinlediğim bok yedirilme olayları bile bu kadar etkilememişti beni. Bu kadar da zor durumda bırakmamıştı bütünüyle benim ulusumu. Demek ki Diyarbakır Cezaevi’nde tüm yapılan işkencelerin, bir de bizim adımıza ve bizim için yapıldığı iddiası vardı. Demek ki bunları yapanlar, bize de yaptıkları ile bir şeref ve şan bahsettiklerini düşünüyor.

Kaç Amerikalı Guantanamo’da olanları onaylıyor. Hatta kaç yapılanların Amerika’yı yücelttiğini düşünüyor? Peki, biz nasıl bakıyoruz işkenceci Amerikan askerlerine ve hatta bu yüzden yönetimine ve halkına? Bizi, hatta torunlarımızı, anlatıldıkça, hatırlandıkça utandırmaya kimin hakkı olabilir? Hadi en milliyetçilerimiz, ‘yeni çağ’daki en ulusalcılarımız siz söyleyin; desteklenmesi gereken kim? Utanması gereken kim? Milli cellâtlarımızdan, bizim adımıza işkence yapıp, cinayet işleyenlerden artık hesap sorma zamanı gelip de geçmedi mi? Ne zaman yargılayacağız darbecilerimizi? Yoksa tu kaka olan hâlâ biz miyiz? Bugün çekilen acılar, o günkü duyarsızlıklarımızın bir bedeli değil mi?

Bu ülkenin solcu geçinen faşisti, halkçı geçinen Ergenekoncusu, demokrat geçinen darbecisi, liberal geçinen yağmacısı söyleyin hâlâ darbe istiyor musunuz, bunu yapanlar sizin darbeciniz olsa bile? Ve cevabımı da yetiştirebiliyorum haykırarak: **We dit, me famkır. Êdi bese.** (Siz yaşadınız, biz anladık. Bu kadar yeter.)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Dem dema aşitiyê ye

Önder Aytaç 26.10.2009

Şimdi barışa zamanı. Ata’nın söylemiyle; **“Yurtta barış, dünyada barış.”** Bir kısım insanlar/kurumlar ise bunu hâlâ kavramıyor. Hamaset nutukları eşliğinde, gurur ve onur palavraları ile hâlâ şov yapıyorlar.

Öncelikle Azeri kardeşlerimiz. Hem yaşanan çağı kavramakta güçlük çekiyorlar, hem de geçmişi pek çabuk unutuyorlar. Kendi tanklarını üç-beş bin dolara Ermeni askerlerine satan **‘kaçkınlar’** var mıydı? Hâlâ Azerbaycan’da bir tugay Türk Askeri konuşlanıyor mu? Çok sayıda Azeri subay Türkiye’de eğitiliyor mu? Türk Polis Akademisi’nde ve Harp Okullarında yıllardır binlerce Azeri öğrenci okuyor mu? Öyleyse nedir bu hiddet ve öfke? Yoksa bu da yeni bir “Yavru Vatan” dayatması mı? Orada bir Rauf Denktaş örneği varsa da, onun muadili Süleyman Demirel(ler) artık yok Türkiye’de.

Şimdi de milli muhalefetimiz. Bir CHP’li milletvekili domuz gribi aşısıyla ilgili; “Yok kardeşim, aşı yapmam,

yaptırmam da. AKP'nin uygun göreceği hiçbir işi onaylamam" diyor. Yani hiçbir alternatif çözüm önerisi yok. Esas olan, doğru olup olmadığına bakılmaksızın karşı çıkmak. Demek ki Baykal'ın iflah olmaz **'Mr. Muhalefet'** ruh hali, partinin tamamına sirayet ediyor. Soru şu; Türkiye'nin en önemli sorunu olan, Kürt Açılımı konusunda politikanız nedir? Ya da **CHP**'nin çözüm önerisi yok ve yalnızca var olan statükonun devamından yanalar mı? **MHP**'nin de verdiği beyanatlardan yola çıkarak, Türk gençliğini silahlandırıp, dağda ve ovada Kürt avına çıkmak dışında ne öneriyorlar?

Onurlu ya da onur için savaşlar dönemi kapandı artık. Bu savaşların kazananı da olmuyor. Kürt sorununun hâlâ şiddetle çözüleceğine inanan varsa, yirmi beş yıllık dönemin sayısal sonuçlarına bir baksınlar. Bu yöntemle sorunun bir yüz yıl daha devam edeceğini görecekle. Şimdi hatalardan dönüş zamanı, insan olma zamanı. Şimdi barış ve uyum süreci. Yalnızca devletle değil, yakın dostlarla, akrabalarla, hayatla barış ve uyum içinde yaşama süreci. Cahilce ve sorumsuzca, savaş naraları ya da zafer çılgınlıkları atma değil, birbirini anlama ve duygudaşlık yapma zamanı.

Kendimizi az biraz Kürtlerin yerine koyup düşünelim. Evladına, dayısına, amcasına, teyzesine, dostuna, arkadaşına yeniden kavuşmanın umudunu var sevinçlerinde. Kürtlerin coşkusu asla zafer sarhoşluğu değil. Ayrıca eğer ortada varsa bir zafer, onu da barışın zaferi olarak nitelemek gerekmez mi? Ya da yeniden doğan **'güneşi gördüm'** mihnetinin ifadesi bu. **O zaman eyyyy DTP;** evladını askerde kaybeden anne-babaların, savaştan sakat dönen gençlerin, dul ve yetimlerin duygularını da önemsemek, acılarını da yürekten hissetmek gerek. Bu insanları incitmeden, tepkileri abartmadan yaşamak, sorumlu davranmak gerek. Barış isteyenlerin elini güçlendirmek, destek olmak gerek. Bilin ki Anadolulu olmayan, bu vatana karşı sorumluluk duymayan insanlar var aramızda. Türk insanının acılarını kullanan, yaralarını kaşıyarak kendi taraftarını arttırmaya çalışanlar var ki bunlara da asla fırsat vermemek gerek.

Gelelim bu dönemin kahramanına; Serok Vezir Erdoğan. O yalnızca sözleri ile değil, daha değerli olan yaptığı işlerle de kendini kanıtıyor. Korkarak haksızlıklara ortak olmaktansa, adalet ve doğruluğun safında, risk alarak tehlikeli işlere girmeye kararlı. Öncelikle de 'önyargıları' yıkmaya. Hani şu atomu parçalamaktan çok daha zor olan önyargıları parçalamaya. Seksen beş yıllık Cumhuriyet'in, yurttaşlarından gizlediği Kürt sorununu ve onun gerçeklerini, en doğru şekliyle ifade etmeye çalışıyor. **Atinalılara seslenen Sokrates'in anlatımıyla;** "Kendini toplum için önemli gören ve değeri olduğuna inanan bir kimse, yaşayacak mıyım, yoksa ölecek miyim, diye düşünmemeli. Bir işi yaparken doğru mu yanlış mı, cesur bir adam gibi kararlılıkla mı, yoksa korkaklıkla mı hareket ettiğini ise iyi düşünmelidir." Zaten her yaptığının sonucundan korkanlar, kısa bir süre sonra hiçbir şey yapamaz hale gelmezler mi?

Ve son olarak da bizim Taraf'ın Kelimebaz'ı sevgili Sevan'a, geçen hafta içinde, ince zekâsını usta kalemıyla döktürerek, Kürtlerden yana görünen; Kürtçe I-II başlıklı yazılar yazdı. Doğrusu yazılarında abi-kardeş ayırımı yapmadan ve sözünü kimseden esirgemedi, önce Türke sonra da Kürde çaaktı. **Söyleyeceğim şu ki, "dem dema aşitiyê ye, jê bo min û Sevan ra ji, ji bo gelê Slopi ra ji"** (şimdi barış zamanı hem ben, hem Sevan, hem de Silopi halkı için)

Not: TSK, ıslak imza haberinin medyada yer almasını, **hukuk devleti** adına kaygı verici ve düşündürücü buldu. **Hukuk devleti** ve **TSK ne güzel bir ikili değil mi? Cem Yılmaz'ın söylemiyle "ilahi Azrail sen adamı öldürürsün."**

Cumhurbaşkanı ve Başbakan ne kadar cesur

Önder Aytaç 02.11.2009

1. Kuloğlu ve Kışlalı; “Komuta katı Türkiye’de durum tespiti yapar. İlgili birimlere etüt talimatı verir. Bu rapor da birimlerce hazırlanıp üstlerine gönderilir” derken, **Demir** de; “bu çalışmaların yalnızca zihinsel jimnastik olduğunu” yazar. **Yani, TSK’nın yapılan hatadan nasıl çark edeceğinin ipuçları verilmekte.**

2. Demir; “ihbar mektubunun ıslak imzalı belge” olduğunu ve “gönderen subayın da gerçekliğini” komutan kaynaklarına dayanarak ifade ederken; “verilen detaylardan mektubun, olaylara tanıklık eden birisi tarafından yazıldığını” vurguluyor. **Yani, ihbarda bulunan, halen görevli ve gerçek bir muvazzaf.** Metehan; “Genelkurmay’ın, gizli tanık programında da olsa, bu subayın kimliğini öğrenmek için, savcılık makamına başvuracağını” söyleyerek, **aba altından da sopayı gösterir.** “Başbuğ’un; emekli olmuş komuta kademelerini, ‘bizden önce olmuş ne yapalım’ diyerek zor duruma düşürmemek için, silah arkadaşlığı adına koruyacağını” da Metehan’ın yazısından öğreniyoruz. **Yani, ‘şimdi birlik olma zamanı’ deniyor ve ‘kol kırılıp yen içinde kalacak’. Hâlbuki bu belge ne ilk ne de son. Ortalıkta dolaşan daha yüzlerce benzeri belgeler var.**

3. TSK’nın hem kendisine, hem de Baransu gibi ‘Taraf’ olanlara iade-i itibar sağlaması için, Karargâhın acil bir şekilde taraf(lı)sız gözlemcilere aç(ıl)ması gerek. **İlker Başbuğ’un danışmanları / yardımcıları, ya sehven ya da bilinçli olarak, onu tam birife etmiyorlar ve kriz üstüne kriz çıkararak, TSK’nın ‘göz bebeği’ konumunu, ayaklar altına al(dır)ıyorlar.**

4. Org. Taşdeler tarafından hazırlanan planda; “Gül’ün Cumhurbaşkanı olmasının hiç istenmediği, eşinin türbanının kabul edilemez olduğu, şehit ailelerine verilen iftardan bile rahatsızlık duyulduğu” ifade ediliyor. Başörtüsü paradigmasında MHP desteğiyle ters köşeden gol yemenizdeki gibi bir durum, sanki ‘Kürt Açılımı’ için de söz konusu. Emniyetin dışındaki bir birim, **Gül’ün derin güçler konusunda yeterli cesarete ve birikime sahip olmadığı varsayımıyla, “onu böylesi bir açılıma ikna ederek, Cumhurbaşkanın, Başbakanın ve hükümetin başına bir çorap mı ördük” dedi/diyor?**

5. AK Parti’yi bitirmeye yönelik planı hazırlayan Taşdeler’i, Erdoğan hem kendine danışman hem de orgeneral nasıl yaptı? Aynı planda, “AKP’ye oy verenlerin, büyük bir tehlike şeklinde algılanması ve ılımlı İslam adı altında devleti ele geçirdiklerinin” yazılması da var. Bunu Erdoğan nasıl okuyor? Kanımızca, ‘derin PKK’ kartını oynayanlar, Erdoğan’ın vaatlerini gerçekleştiremeyip Kürt oylarını kaybetmesini ve Anadolu insanının tedirginleştirmesini birlikte planladılar. Seçimlerde, AKP’nin batıdan alacağı oyların azalacağını hesap edenler, ilk provokatör çıkışı, ‘Öcalanlı çözümün, yalnızca tek bir çare/çözüm’ olarak sunmaya mı başladılar ve ‘Öcalan’ın AKP’yi aşığılaması’ ile de bu süreç devam mı ettirildi?

6. Öcalan İmralı’dan örgütü nasıl idare edebiliyor? Apo’nun bütün görüşmeleri kayıt ve kontrol altında olmasına rağmen, onu kullanmak isteyenler var mı? Yaşamasını ve örgüt üzerindeki etkinliğinin sürekliliğini kimler istiyor? Öcalan, aynı Ergenekon gibi, ‘devletin içinde yapılanan’, ‘ucu dışarıda’, ‘gayrı millî’ bir yapı ile bir ilişkide mi?

7. Hangi ‘Hacı Emniyet Müdürü’ size Polis Akademisi’ni açılımın ilk toplantısı için önerdi ve açılım girişimini en başından sabote ettirdi? **Akyürek’in görevden alınmasıyla; ‘bugün ölsem de gam yemem’ diyecek kadar ileri giden aktif üst düzey müdürler –Semiz Kuş- var mı?** Akyürek’in görevden alınması ile zil takıp oynayanların kimler olduğuna bakıyor musunuz? Eğer bundan sonra, Ergenekon ve KCK merkezli muhtemel olaylarda, istihbari veri toplama ve yorumlamada bir azalma/kırılma olursa, **‘özel güvenlik trilyoneri müdüre’ kara kına mı hediye edeceksiniz? Bu çerçevede, illerdeki istihbarat, terör, kaçakçılık ve organize şube müdürlerini ve KOM Başkanı’nı da ne zaman görevden alacaksınız? Alın ki, iyice ayağınıza kurşun sıkın ve Başbakan hakkında rapor tutan danışman Org. Taşdeler örneklemesinin benzerini bir de emniyet içinde yaşayın.**

8. **Ramazan Akyürek**, Cumhurbaşkanı ve Başbakan ile tam bir uyum ile çalışan, iktidarın muktedir olması için birincil bilgileri Bakanıyla paylaşan, Başbakan’a düzenlenen suikastların akim kalmasını, **Mutafyan’ın** yaşamının korunmasını, **Hrant Dink** olayını –devletin bilgi ve belgelerine göre- fazlasıyla yapan bir emniyet emekçisi. **Cerrah’ın** vali yapıp ödüllendirildiği bir yerde; **Akyürek’in** görevden alınması, ne yaman bir çelişki. **Eğer Akyürek’in suçu Cumhurbaşkanı’na ve Başbakan’ına güvenmek ve canını dişine takarak ülkesinin daha yaşanılır bir yer olmasına hizmet etmekse, kendisine ‘müebbet hapis’ ve hatta ‘idam’ cezası bile verilebilir.**

Nabi Yağcı; “Başbakan ve hükümet böyle bir ‘uzlaşma’ yolunu seçmeyecektir. Seçerse eğer yalnızca yanlış yapmış olmaz darbecileri koruma suçuna da ortak olmuş olur. Şimdi sınav verecek olan artık askerler değil, artık sivillerdir” diyor. “**Kurda merhamet yalnızca onun iştahını arttırır. Öldüğünüzde sizin için ‘merhumu nasıl bilirdiniz’ diye sorduklarında; ‘korkak, ürkek, tırsık ve çekingendi(ler). O yüzden de tarihî sorumluluklarını yerine getir(e)medi(ler)’ denmesini istemezsiniz değil mi?**

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kürtlerin ‘derin’le ‘adi ortaklığı’

Önder Aytaç 09.11.2009

Öncelikle hatalarımızı itiraf etmemiz gerekli. Türk aydınları, 85 yıllık Cumhuriyet tarihi boyunca, Kürtlerin asimilasyonuna, inkâr edilmesine ve imha politikalarına karşı hep göz yumdu. Bugün gördüğümüz sıradan Anadolu insanlarının, açılıma tepkisi de, aydınların yıllardır süren sessizliğinden kaynaklı değil mi? Çünkü masum Anadolu insanı, sistem tarafından, tek taraflı bir eğitim ile yetiştirildi. Gerçekler resmî ve kutsanmış ideoloji tarafından nasıl çarpıtılarak yansıtıldıysa, aynen öyle de öğrenildi/kabullenildi. Sonuçta, “güçlü ordu Güçlü Türkiye” söylemi dayatılarak, yurttaşın değil, ordunun devleti olduk. Hep kulağımız kırışte postal sesi bekledik ve verilen her komuta da uyduk. İşte bu nedenle de **yıllar öncesinden profesyonel orduya geçmemiz gerekirken, bedelli askerlikte bile sınıfta kaldık.**

Berlin duvarı yıldırı ama hâlâ beyinlerimizdeki sınırlar durmakta. Evet, Kürt denilen bir halk var. Kart-kurt seslerinden türemedi. Bin yıldır birlikte yaşasak da hâlâ onları algılayamıyoruz. Onlara “sen aslında şu değil

busun, öyle değil böyle düşünmelisin” demekle de bir yere varamıyoruz. **Özkök gibiler**; “Töre Kürtlerin sorunu” derken, onları geri ve ilkel bırakanın derin devletin hangi bilinçli politikaları olduğunu da hâlâ düşünmüyorlar. Koruculuk sistemi ile onları birbirlerine kırdırıyoruz. **Rojin** gibi kadınlarına ve milliyetlerine yönelik, sapkın cinsel fantezilerimizi, yüz bin satan **Akşam**’da ifşa ediyoruz. Ve bunu da sıkılmadan “*Esprî yapmıştır*” diye savunuyoruz?

Diyarbakır futbol takımına, bir sembol, bir temsil misyonu yükleyip, hıncımızı, öfkemizi sporla kamufle ediyor ve stadyumlara taşıyoruz. Seyircisi, yorumcusu, federasyonu ve hakemleriyle de üstlerine giderek, aklımızca onları terbiye ediyoruz. Diyarbakırspor’u suçsuz göstermeye çalışırken de, inanılmaz bir garabet içerisinde; “*Futbolcularının hiçbirisi de o Diyarlı değil*” diyoruz. Demek oralı olsalar, ırkçı sloganları hak ediyorlar, öyle mi? Mahalle kavgalarında, beline tabancayı yerleştiren hergele, nasıl kendini güvenli ve pervasız hissederse, siyasetçilerimiz bile, evlatlarını derin devletin hatalarından dolayı dağlarımızda kaybeden Anadolu insanının acısını sırtına destek alarak, rakiplerine saldırıyor. Söyleyin yeterince günah çıkardık mı Kürt dostlar? Yetmez biliyorum. Ama şimdilik bu kadarıyla idare edin.

Şimdi de gelelim siz Kürtlere. Bakın ne savaşların, ne büyük felaketlerin kıyısından döndünüz. Dağlıca baskının bile nasıl büyük projelerin, küçük ve etkili parçaları olduğunu bizim *Taraf* günlerce yayımladı. Buna karşın, **Fırat’ın doğusundan hâlâ bir tek “tık” bile yok**. Hani “*Operasyonları buralara kaydırın, faili meçhuller aydınlansın*” demiyor muydunuz? **Bir açılım da siz yapın o zaman. Şimdiye kadar kaç genç, örgüt içi infaza kurban gitti açıklayıverin**. Ölüm haberlerini ailelerine hâlâ ulaştırmadığınız kaç genç var? **Ergenekon ya da derin devlet gibi birileri organize ediyor bu qırêj (kirli) savaşı ama kimdir ortakları bunların sizin oralarda(n)? Tamam “derin devlet” karar verdi 33 erin ölümüne ama onlar Bingöl’de kimin eliyle infaz edildi? Ergenekon gerekli buldu Dağlıca baskını ama kim yaptı bu baskını?**

Apê Ehmed (Türk) ses ver! “Derin Devlet”in ihale ettiği Kürt-Türk savaşına, sizin oradan katkı sunanlar kimler? Bu şirket tam bir **organize suç holdingi olmalı** ama biz daha derin anlamıyla **Adi Ortaklık** diyoruz. Sabancı suikastı, birilerince DHKP-C’ye ihale edildiği ortaya çıktığında; “*Oligarşinin iç çelişkilerinden faydalandık*” mı demiştiniz? O zaman, barış ve kardeşlik taleplerimiz de sorgulanır mı? Bu çelişkinin bedeli ölen Anadolu gençlerinin kanı mıdır? Bu soruların muhatabı elbette tek başına Apê Ehmed olmamalı. PKK ve DTP İmralı’dan yönetiliyorsa, sorumlusu da O ve ondan sorumlu olanlardır değil mi? **Sahi İmralı hâlihazırda kimin sorumluluğunda? Askerler mi, Erdoğan hükümeti mi sorumlu Öcalan’dan?** Sorunun yanıtı gerçekten de önemli. **İmralı kimin kontrolünde ise joker de onun elinde** demektir. Daha uçakta gelirken, “*Hizmete hazırım*” dememiş miydi ‘O’ da? Şimdi kimin hizmetinde acaba?

İmralı’nın çözüm önerisinde, tek kendi merkezli çareler var. “*Ben, gene ben, hep ben ve tek ben*” şeklinde. Bakın şimdi de ne diyor “*İstediM geldiler, şimdi gelmeyin diyorM, gelmeyecekler*.” Yani hâlâ her şey “tek ben, yalnızca ben ve sadece ben” şeklinde. Biliyorum, Fırat’ın doğusundan birileri; “o Frenkeştayn’ı kim yarattı, onu da itiraf edin” diyecek. **Tamam, biz dünü gördük, şimdi siz de bu günü itiraf edin artık. Hey hevaler, kameralara Ergenekon ile yakalandınız! Yok, mu söyleyecek bir sözünüz? Bari kameralara el sallayın!!!**

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

C(M)HP’li Kürt vekillerin anaları ve ‘Arınç’adam

Kazananı olmayan bir çatışma bu ve her iki taraf da yenik. Yenilen ne Kürtler, ne de Türkler. Onlar bu savaşın yalnızca kaybedenleri. Çünkü bu savaşın şartları, 'derin' tarafından kurgulanıyor. PKK; kendine rakip tüm Kürt önderlerini öldürdü, örgütleri de sindirdi. Sonra da dağa çıkıp, silahlı mücadeleyi başlattı. Kürt ve Türkün derin yapıları arasında, yirmi beş yıldır süren bu kaosta, 'doğu' yalnızca bir savaş alanı. Ve çoğunlukla savaş kurbanları da Kürtlerden ve gariban Anadolu insanı mehmetçiklerden. Köyler yağmalandı, ormanlar yakıldı. Ve binlerce Türk ve Kürt genci, birbirinin canını aldı. Kanımızca, 'derin devlet' kendi eliyle yaratıp, Kürt ve Türklerin başına sardığı bu belayı –bundan beslendiği için- her şeye rağmen bitirmek istemiyor.

Savaşın ikinci perdesi TBMM'de devam ediyor. Meclis'te olanlar da, en az dağdakiler kadar acımasız ve mertlikten de uzaklar. Bel altına vurmak **uyanıklık**, tuzak kurmak, adam satmak, kazık atmak **beceriklilik**, insanları galeyana getirmek, acılarını kullanmak ise **başarılı siyaset** sayılıyor. **Politikacıların sorumsuz tutumlarının, sokağı ve dağları yeniden hareketlendirmesinden ciddi anlamda endişeleniyoruz. TBMM bu haliyle, C(M)HP sayesinde, barışın önündeki en büyük engel ve 'derin yapı' şimdi de bu kartı oynayarak TBMM'yi çözüm merkezi olmaktan uzaklaştırıyor.** Muhalefetin tutumu ve üslubu, bilinçli bir şekilde ortamı germeye yönelik. AKP'nin başarısızlığı ile memleketin içine gireceği kaos, **C(M)HP'nin** iktidar kapısını aralayacak. Tabii bu hırs, Öymen'in Dersim ile ilgili çarpık sözlerindeki gibi, bilinçaltındaki düşünceleri de hortlatıyor.

Dersim, Cumhuriyet tarihinin en utanç verici sahifelerinden biri. Hiç bir Anadolu insanının yüzü kızarmadan an(a)mayacağı, anlat(a)mayacağı bir olay. **'CHP'li Öymen'in; "geçmişte yaptık, yine yaparız" hoyrat söyleminin, Maraş katliamını yapan ırkçı faşistlerden hiçbir farkının olmadığını' alevi bir savcı arkadaşım endişe ile haykırıyor.** Asıl bizi şaşırtan ise, tepki göstermesi gerekenlerin çıldırtan sessizliği. Örneğin **"Evlâd-ı Kerbelâ'lar"**; bundan sonra da kendilerinin hâlâ CHP içinde temsil edildiklerine inanmaya devam mı edecekler? Kamer Genç'e sormak lazım; *"Dersim'de ne(ler) oldu?"* diye. Çiçekleri sulamaktan fırsat bulup, yanıt verebilecek mi bu soruya? Yoksa *"bir dahaki seçimlerde de aynı yüz(süzlük) ile dört bin oy alarak milletvekili olmam söz konusu o yüzden de sessiz kalayım"* mı diyecek?

Şimdi de Kürt bir CHP milletvekili ile annesi arasında geçen bir konuşmayı buraya taşıyalım; kamuoyu gündemindeki barış söylemleri ve dağdan gelenler ile birlikte dağdaki diğer oğluna kavuşabilmenin umudu ve hasreti ile ateşlenen yüreğe sahip anne, siyasetçi oğlundan bir umut ışığı alabilmek, gözyaşlarını dindirecek iki laf işitmek için ağzını yoklar. CHP milletvekili oğlu; **"Ama anne, Baykal ve Öymen gibiler, kardeşimin gelmesini istemiyor"** der ve; **"Ayrıca Öymen, sorunun ancak dağdakilerin hepsinin öldürülmesi, geriye kalanların da sürgün ve cezaevlerine gönderilmesi ile çözümleneceğine inanıyor"**u da ekler. Annenin dizlerinin bağı çözülür, düş kırıklığı, öfke ve çaresizlik ile beli biraz daha bükülür. Yaşlı dizleri sesindeki titreyişe eşlik eder ve belli belirsiz inerken; **"Ewna ji ki ne lawo?"** der.

Haydi **C(M)HP'li Kürt milletvekili, cevap versene kendi annene.** Baştan sona Kırmancı geçen (çünkü anamız tek kelime Türkçe bilmez) bu diyalogun sonunda **annene, onların arkadaşların, partidaşların olduğunu, yüreğin el veriyor, cesaretin yetiyorsa söylesene.** Söyle de, yüzünde bir topak denizköpüğü gibi bir sıcaklık hisset. Ya da bugünden tezi yok gereğini yap. Ve **C(M)HP'nin içindeki diğer Kürt vekiller, kolaysa, yüzünüz kızarmadan ve utanmadan tercüme edin bakalım; Baykal'ın, Öymen'in (ve Vural'ın) söylediklerini annelerinize. Bakalım bir daha hayırlı evlat muamelesi göreceksiniz misiniz öz analarınızdan?**

Dağlardaki savaş TBMM'ye taşıyanlardan bunalan bir 'açılım havarisi' olarak, **TBMM'deki 'derin millet'in temsilcisi, liman gibi iyi bir adamdan söz etmek istiyorum. Ben Bülent Arıncı'ı, adam gibi adam olduğu için çok seviyorum.** Ağlamasını, gülmesini bilen, düşüncelerini net bir şekilde ifade eden, lafı eğip, bükmeden

söyleyen, nedenler yaratmaya çalışmayan bir insan. Hırsları, öfkeleri ve kaptisleriyle, insanlarda alerji yaratanların arasında nadide bir lotus çiçeği o. Olaylara ideolojik gözlükler ve dar siyasetçi bakışıyla değil, vicdaniyla bakıyor. Duygusallığını bütün doğallığıyla, samimiyetini de gözyaşlarıyla yansıtmaktan hiç gocunmuyor. **Ötekilerin yanında böylesi politikacılar da olduğu için Tanrıya şükrediyorum.**

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

'Öz'de mi 'söz'de mi Atatürkçü(ler)

Önder Aytaç 23.11.2009

Demokratik açılım, Kürt açılımı derken; medya ve toplum olarak da buna ayak uyduruyoruz. Örneğin Öymen'in Dersim hakkındaki sözleri de bu vesileyle bağırsakların boşaltılması değil mi? İnsanların gazlarla boğulduğu, dere kenarlarında kurşuna dizildiği, araba farlarının ışığında ipe çekildikleri, tarihsel bağlamda öğrenilmiş oldu. Bu vesileyle, bir babaya evlat acısını yaşattıktan sonra öldürme ustalığını gösteren cellâtlarımızı da tanımış olduk. Bütün bunlara inanamayan saflarımız, inanmamış gibi görünen uyanıklarımız da var elbette. "Aa bunlar da mı olurr?" derken, herkesin hesabı da, nedenleri de ayrı ayrı. Zaten Can Dündar'ın *Atatürk* belgeselinde; 'içimizden birisi olan, çok iyi bir asker, kafası çok çalışan bir devrimci ve Tanrısallaştırılmayan Mustafa Kemal' anlatıldığı için, dostum Dündar linç edilmek istenmedi mi? Keşke Atilla İlhan ve Taha Akyol'un Atatürk bağlamında yazdıklarını anlayarak okuyabilsek. Okusak da; 'Kâbe Arabın olsun/ Çankaya bize yeter' söyleminden kurtulabilsek.

Amberin Zaman, köşesinde, Atatürk'ü kadınlara tanıdığı özgürlük ve haklardan dolayı çok sevdiğini yazdı. Nişanyan ise *Yanlış Cumhuriyet* adlı kitabında; "Türkiye'nin Batılılaşma çabalarının ve Anadolu'nun gelişme dönemlerinin, Osmanlı'dan başladığını" ifade eder. Benim Atatürk hayranlığım ise babamın Cumhuriyet dönemi bürokrati olmasından olsa gerek.

Geçen hafta Kamer Genç hakkında yazdıklarımızdan sonra, önce kendisi bizi telefonla aradı. Sonra da TBMM'de yaptığı basın toplantısında Öymen'e; "yaptığı gaf içeren konuşmasından dolayı CHP'nin ve Atatürk'ün arkasına sığınmamasını, hem CHP'den hem de milletvekilliğinden istifa etmesini" istediğini söyledi. Yine bu konuşmasının içinde, etik bağlamda çok doğru bir adım atarak; "Başbakan Erdoğan'ı demokratik açılım konusunda takdir ettiğini ve desteklediğini" de ifade etti. Genç'in, Öymen'e; "hatalarından dolayı Atatürk'ün arkasına sığınma" dediği bu dönemde, isterseniz bazı Atatürkçülük algılamalarını da burada irdелейelim!

Ergenekon, Kuvvay-ı Milliye ve Ulusalçılar gibi birlikteliklerin, 'öz'de mi, 'söz'de mi Atatürkçü olduklarını ve bunun nedenlerini anlamak çok da güç olmasa gerek. Bu isim ve ideoloji altında, yapılanlar kamufle edilmekte ve acaba mala mülke, şana şöhrete kavuşmak sağlanıyor olabilir mi? Dokunulmazlık kazanmanın en kolay yolu; en ulusalcı, en Atatürkçü görünmekten geçiyor olabilir mi? Askerlerin Atatürk hassasiyetleri ise en kolay anlaşılır olanı. Cumhuriyeti kuran bir üniformalıydı, bir askerdı. Değişen çağa aldırmadan askerin, 'kurucu önderliği' daimi bir misyon haline getirmesi de anlaşılabilir bir durum. Ama Perinçek'in Atatürkçülüğünü anlamak oldukça zor. Önce Maoculuktan, Apoculuğa geçmek, sonra da Atatürkçülükten ulusalcılığa doğru uzanmak zor iş olsa gerek. Yaşar Okuyan da Perinçek gibi sözde farklı ama özde aynı olan bir çizgi izlemedi mi? Bunları bir açılım mı saçılım mı diye düşündürürken, beynimizde ister istemez "derin" çağrışımlar da yaratıyor. Öcalan'ın durumu da, en az onunki kadar karışık. Onun durumu Ehl-i Beytlerin, Ali Yarların tutumu gibi sadece Stockholm Sendromu ile açıklanacak gibi de değil. Pek çok çözümlemede Mao'yu, Lenin'i kendisinden aşağı gören birisinin, Atatürk'ü hemen hemen hiç eleştirmeden övgüler dizmesi; onun durumunu

kendisinin Kürtlerdeki durumu ile modellemesi, yalnızca tek adamlık özentisi ile açıklamak da çok doyurucu olmasa gerek. Daha farklı ve dramatik bir durum umuyoruz yoktur. En anlaşılır Atatürkçü ise kuşkusuz CHP'li Baykal. Livaneli; "Öymen'in dümen suyuna girip, oy avcılığında sınır tanımaksızın, soldan sağa kayış" olarak yorumlasa da bizce burada bir çelişki yok. Dersim'i gerçekleştiren de tek partiydi, bugün sahip çıkan da aynı tek olan ama çeyrek bile olamayan parti. Burada Kılıçdaroğlu'nun durumu gerçekten en üzüntü verici olanı. İstanbul Belediye Başkanlığı seçimindeki caka ve Ehl-i Beyt'teki önemi, Öymen'in gafını alkışlama ile neredeyse tükendi.

Aslında anlamakta zorlanılan yalnızca Atatürkçü gibi gözükp ondan geçinenler değil, *Taraf* da her sürmanşeti ile anlaşılmaz şeyler yapıyor. Birileri darbe planlıyor, diğerleri de fena halde kurban gidecekler. Suçlu ise bu durumu ifşa eden *Taraf* oluyor. Sana ne be *Taraf*. Mağduru sessiz ve adeta memnun, planlayıcısı ise memnun. Çıksana aradan o zaman. Zaten 29 Ekimlerde, 10 Kasımlarda da diğerleri gibi sürmanşetlerin de yok. Atatürk de devrimci ve tabu yıkan kimliğiyle bizim 'Taraf'ta köşe yazarı olurdu. Sözde Atatürkçülerin karşıtı olarak...

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Danıştay, tetikçilik, 'yargısız infaz' ve YÖK

Önder Aytaç 30.11.2009

1. Danıştay 5. Dairesi, 28.07.2003 tarih E:2003/2079, K:2003/3335 sayılı kararında, **"kişisel menfaat kurulmayan bir olayda" davacı olunamayacağına** söylerken, benzeri başka kararlarda da, **kişisel, güncel, aktüel ve meşru bir menfaat ilişkisi görmediği davaları** ön şart eksikliği bakımından ret eder. Avukatlık Kanunu'nun 76. maddesine 2001 yılında 4667 sayılı kanunla eklenen **"hukukun üstünlüğünü, insan haklarını korumak ve savunmak"** ifadesi, gerekçede; **baroların görev tarifine ilişkindir**. Burada baroların üstlendiği bir görev yoktur ve kendisine kanunlarla verilmeyen görevleri yürütmeleri de **hukuka aykırıdır**. Bu hüküm, "barolar; kendi meslek bütünlüğü dışına taşıyacak faaliyetler de bulunabilir" şeklinde yorumlanırsa, barolar, Anayasal açıdan **özerk bir duruma yerleştirilmiş olur**. Bu ise Anayasa ile örtüşmez. Nitekim Anayasa, barolara ya da diğer meslek odalarına "hukukun üstünlüğünü korumak ve savunmak" görevini vermemekte, Anayasa'nın 6/2. maddesi de; **hiçbir kimse veya merciin kaynağını anayasadan almayan "Devlet yetkisini" kullanamayacağı belirtmektedir**. Eğer bu hak barolara verilirse, barolar **her şeye, hukukun üstünlüğünün ihlâl edildiğini gerekçe göstererek müdahale edebilir. Bu ise "yargıçlar devleti" gibi- 'barolar devleti'ni ortaya çıkarabilir**.

2. Danıştay kararında; katsayının her türlü lisede okuyanlara şans eşitliği vermesini, **meslek liselerinden mezun olmayan öğrencilerin haklarını ihlâl etmesi sebebiyle eşitliğe ve hukuka aykırı olduğunu** belirtmektedir. Bunu da meslek liselerinin, daha çok mesleğe hazırlayıcı olduğu gerekçesine dayandırmaktadır. Danıştay bu kararı ile 2547 sayılı kanunun meslek lisesinden mezun olanlara meslekleri ile ilgili programlara girişte tanımış olduğu teşvik nitelikli avantaj hükmünü ihlâl etmektedir. 2547 sayılı kanunun 45. maddesinin karar lâyihasında; "a" fıkrasının 3. alt fıkrasında, bir meslek lisesinden mezun olanların normal lise mezunlarının girebilecekleri programlara girmelerini zorlaştıracı katsayı tesbitine yer vermemekte; aksine, meslek liselerinden mezun olanların mesleklerine ilişkin fakülte ve yüksek okullara girerken avantajlı sayılmalarını sağlayacak

olanakları belirleme yetkisini YÖK'e vermektedir. Bir diğer anlatımla, **katsayının; meslek liselerini kendi meslekleri dışındaki öğretim kurumlarına girerken mağdur edecek bir şekilde tesbiti, kanunun bu hükmüne aykırıdır.**

3. Aynı maddenin 2. alt fıkrasına göre; "Yükseköğretim kurumlarına öğrenci seçiminde, **adayların ortaöğretim süresindeki başarıları** YÖK'ün uygun göreceği şekilde belirlenir." **Bu düzenleme ile temel kaide koyma yetkisi YÖK'e verilmektedir.** Kurul da **adalet ve hakkaniyete uygun şekilde** bir düzenleme yapmalıdır. Dava konusu kararda ise, normal düzenleme yetkisi değil, kaide karar sayılan, bir tür özerk yetki kullanımı şeklinde takdir yetkisinin tezahürü söz konusudur. Takdir yetkisi de, temel haklara ve hukuka açıkça aykırı olmadıkça denetlenemez, iptal edilemez ve bunun yürürlüğü durdurulamaz. Kurul, bu katsayı eşitliği ile "başarılı öğrencilerin önünü açma" arzusuyla takdir yetkisini kullanmaktadır. **Başarının önünün açılması, eşitliği ihlâl eden bir sonuç doğurmayıp, Anayasa'nın 5. maddesinde Devletin yüklendiği adaleti ikame etme görevini yerine getirmektedir.**

4. İçine girilen akademik yılda tercihlerin ve kayıtların yaptırılmış olması gibi sebeplerle telâfisi güç bir zarar ya da zarar ihtimalinden söz edilmesi **makûl insan aklına göre, mümkün değildir.**

5. Anayasamızın 42. maddesi **herkesin eğitim ve öğretim hakkına sahip olduğunu belirler ve bunun sınırlandırılması sebepleri içinde** meslek liselerinden mezun olanların diğer yükseköğretim kurumlarına girerken mağduriyetlerine sebep olduğunu söylediğimiz, girişi zorlaştıracı yol ve yöntemlere kesinlikle yer vermemektedir.

6. Kamuoyunca, bu katsayı eşitlemesine karşı çıkılmasının en önemli nedeni, imam hatip liselerinden mezun olanların 'önünün kesilmesi' şeklinde değerlendirilmektedir. Dava konusu karardan önceki katsayılar, meslek liselilere zorluk çıkardığı için, **birçok meslek liselinin kayıtları, normal liselere aktarılmıştır.** Bu ise, toplumda etkin meslek adamlarının yetişmesinde bir engel oluşturur ki bu da kamu yararına aykırıdır. İşte Kurul'un bu kararı ile yeniden kamu yararının tesis edilmesi istenmektedir. Ayrıca, imam hatip liseleri gibi, meslek liselerinin müfredatlarında, normal liselerdeki dersler de bulunmaktadır. Şu halde **detayında aynı ya da belirli külfetlere katlananların, kazanımlarda da bazı haklardan mahrum bırakılması bizzatihi eşitliğe aykırıdır.** Yüksek Öğretim Kurulu bu eşitsizliği sonlandırmak isterken, Danıştay ise bu eşitsizliği adeta yeniden tesis etmektedir. **Danıştay acaba 'tetikçilik' ile 'yargısız infaz' mı yapmaktadır?**

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

'Asimetrik psikolojik savaş' kepezeliği

Önder Aytaç 07.12.2009

Siyasal yapıyı değiştirmek, toplumsal tepkileri yönlendirmek maksadıyla sürdürülen "asimetrik ve organize bir psikolojik savaş" uygulaması var. Kurguladıkları darbelerin gerçekleştirilemediğini yaşasalar da, en azından; toplumda hoşnutsuzluk, huzursuzluk, güvensizlik yaratmak, ekonomik ve sosyal patlamalar umarak, bir sonraki genel seçimlerde C(M)HP iktidarını umuyorlar. Yani karargâhtaki az sayıdaki aydınlık karşıtı birey, Anadolu

insanını nasıl “kafese” sokarımın hâlâ planlarını yapıyor. “Kafes” kepazeliği gibi garabetlerle; düşünmeyen, tartışmayan, tek dinli, tek mezhepli, tek dilli, tek yüce ideolojiye tapınan “cici çocuklar” yetiştirilmek arzulanıyor. Ama artık yemezler. Son üç gündür Diyarbakır, Şanlıurfa, Batman ve İzmir’deyiz. Buralardaki yurdum insanları da şöyle düşünüyorlar:

1. Darbeci ana akım yav(yum)şak medyası; “Kafes, Yakamoz, Ayışığı” gibi darbe planlarını, İrtica ile Mücadele Eylem Planı’nı, Bilgi Destek Planlarını, yeraltından fıskıran LAW silahlarını görmezden gelerek, her yeni darbe tasarımı ortaya çıktıkça, daha da aymaz bir yüzüzlükle bunlara “sözde” yakıştırmaları yapıp manipülasyona devam edilmesin.
2. İzmir’deki ‘**organize işler bunlar**’ı anlamak için, hiç öyle derinlemesine sosyal, ekonomik ve politik analizlere gerek yok. Elinden işi Kürtler tarafından alınan göçmen amele, pazarda rekabet ettiği Kürt pazarcıdan bıkan Ege köylüsü, birden DTP konvoyunun geçtiğini görünce bir-iki dakika içinde bütün arkadaşlarını cadde üstüne ellerindeki taşlar ve bayraklar ile toplayıverdi öyle mi? Çevrede oturan apartman sakinleri de zaten “her Türkün asker doğması” gibi, evlerinde bu durumlarda kullanılmak üzere, birer kalpaklı Atatürk posterini ile Türk bayrağı saklıyordu değil mi? Konvoyun geçtiğini görünce de hassasiyetlerini göstermek amacıyla hemen koşup, pencerelerden sarktılar. Taş atanlar, göçmenden çok Romana benziyordu ve ardından patlak veren Çanakkale olayları da benim zihnimde yeni bir Mersin mi çağrışımını yaptırdı diyorlar. Bu nedenle de memleketim olan İzmir’imin; “Gâvur İzmir”, “Faşist İzmir” şeklinde nitelenmesine içerliyorum ve hemşerim İzmir Emniyet Müdürü Ercüment Yılmaz’ın da başarılı kriz yönetimini tebrik ediyorum.
3. Danıştay’ın katsayı kararı; kanun, yönetmelik, içtihat, faul, ofsayt hiç fark etmez, “oyun oynanırken kural değişir ve elle de gol atılabilir” diyorlar. Yargı da sanki ciddi travma geçiriyor. Darbeci kurmaylar 24 saatte evlerine dönerken, yetkisi olmayan Ergenekoncu Baro dava açıyor, Danıştay da Kurban Bayramı’nda Meslek Liseli gençleri kurban ediyor diyorlar.
4. Son günlerde *ROJ TV*’de yine “Önderin” sağlık durumu ve cezaevi koşullarının kötüleştiğine dair haberler sıklaştı. Bunun sokaklara yansması da görülüyor diyorlar.
5. Birileri de Ergenekon karşıtı medyayı susturmak istiyor diyorlar. *Taraf*’ın açıktan ya da dolaylı hedef gösterilmesine, tehdit edilmesine alıştık. Darbe karşıtı yazarlar ne durumda, kendimizden örnekleyelim: Son günlerde bazı muvazzaf hayranlarımızdan e-mailler alıyoruz. Yazdıklarımızı, ne kadar da güzel takip ediyorlar. “Vatan sana canım feda” gibi isim ve mail adresleri ile gönderilen e-postalar, muvazzaf bir sorumlulukla, makalelerimizi alt alta ‘gizli’ belge hazırlama draft çalışması gibi sistematik bir şekilde sıralıyor. Yazılarımın başlıkları, tarih ve içerikleri belirtiliyor ve her birisi için ayrı ayrı yorumlar ve tehditler yapılıyor. Demek ki benim yazılarım ile ilgili –bile- bir birim oluşmuş ve bir bir takip ediliyor/arşivleniyor. Bizim taraftaki dost veya düşman unsurlardan hiçbirisi beni bu kadar dikkatli takip edecek kadar fanatığım ol(a)maz. Ancak bir kurum ki; bu tür görevlendirmeler yapmakla ünlü, dolayısıyla yalnızca bana değil, Rojin’e, Arınç’a, Erdoğan’a da hakaretlerini ifade etmekten çekinmeyen e-mail sahiplerinin görevli birer memur oldukları aşikâr. Benim merak ettiğim; medyada bu tür e-mailler alan ve aba altından sopa gösterilen bizler kaç kişiyiz. Ama yanıtlım da kısa ve net; “vız gelir tırıs gidersiniz”. bilesiniz.
6. Son bir söz de muvazzaf hayran(lar)ıma; yıllarca kendi dilinde okuyup yazamayan, hatta konuşamayan insanlar için yazdığım birkaç Kürtçe kelime sizi gücendirdiyse şimdiden söyleyelim, daha beterlerine hazırlıklı olun. Çünkü aynı İngilizce yazdığım gibi, bir makalemin tamamını Kürtçe yazabilecek kadar bu dili öğreniyorum.

7. Gelelim darbe severlere ve darbecilere karşı alınacak önlemlere; Sigara gibi darbeleri de yasaklayan ya da "sıkıysa yapın" dedirtecek türden yasalara, kurumlara ve insanlara gereksinim var. Biz onlara; "sıkıysa övün, teşvik edin, yandaş olun" diyemedikçe, onlar daha da çok, asimetrik psikolojik karabasanlarını hayata geçirme sevdası ile hareket edecekler diyorlar.

8. Keşke Başbakan'a da Kürt açılımının ötesinde ceberut bürokrat açılımı da yapılsa diyorlar.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kürt Ergenekon ve 'derin' Öcalan

Önder Aytaç 14.12.2009

Belki de bazı DTP milletvekilleri ile KCK'nın başını çekenler, gençleri eylemlere yönlendirilme konusunda Ergenekon'un kucağındaki bir 'adi ortaklık' gibi birlikte çalışıyor. Türk'ün; "Kürtlerin gözü kulağı İmralı'dadır, İmralı toplumsal barışın en hassas noktasıdır" anlatımı ile "Açılım burada bitmiştir" diyen Ayna'nın aynı çizgide biraraya gelmesi, acaba **ortak bir yerden tehdit almalarına** mı dayanıyor? Baydemir'in önderliğinde görüş açıklayan 98 belediye başkanının en az yarısı için de aynı **tehdit** mi söz konusu? DTP, Türkiye'deki Kürtlerin istatistiklere göre üçte birinden daha az bir oranını temsil ediyorsa, acaba **tehditlerle** diğer üçte iki de sindirilerek yandaş gibi mi gösteriliyor?

En başından itibaren Kesire'nin babası, Baki Tuğ, Pilot Necati üçgeninde 'derinlerin efendisi' olan bir Apo gerçeği var mı? Diğer Kürt yapılanmalar yok edilirken, yalnızca PKK'nın bırakılması bir tesadüf mü? Ya da Ergenekon ile içli dışlı olan PKK'nın üst düzey yöneticilerinin durumları ne? Öcalan'ı şu anda da elinde tutanlar, ortalığı bilinçli bir biçimde, AKP'ye ve içi boş olan 'demokratik açılım'a karşı doldurmadılar mı? İmralı'nın F tipine dönüştürülmesi ile Öcalan da el değiştirecek. Acaba Öcalan'ın, Ergenekon'un tahakküm alanından çıkacak olması, onun hamisi derin yapıyı çok mu rahatsız eder?

DTP tabanının dışındaki Kürt nüfusu, devlete güveni hep erozyona uğratılmış olsa bile, asla bir oyuna gelmeyecek. Bütün Kürt nüfusunun yalnızca üçte birini oluşturan DTP'nin tabanı da, çevrilen derin dolapları yutacak kadar saf değil. Öcalan, 'Apo Britanica'nın bütün ciltlerinde, Kürtleri küçümseyen, aşağılayan, kendini Kürtleri kurtaracak tek lider ve bir peygamber gören tavrı sergiliyor. Yakalandığı günden beri Öcalan, derin devlet tarafından zulmedilen Kürtler için, bir kerecik bile parmağını oynattı mı acaba? 11 yıl cezaevinde kalıp, Kürtlerin en zorunlu konuları için, bir günlük açlık grevi bile yapmayan, kişisel sorunlarından başka hiçbir şey için örgütü harekete geçirmeyen, başka bir özgürlük savaşçısı lideri var mıdır acaba?

Derin güçlerin elemanları, açıktan savaş taktikleri, gizliden tehditleri ve C(M)HP'nin bel altından vurma stratejileri ile amaçlarına ulaşamadılar ki; şimdi de "TC'ye hizmet etmeye hazırım" diyen Öcalan da, 'derin yapı' tarafından, şiddete başvurusu için acilen kullanılıyor. O da yine her zamanki gibi, yalnızca kendi çıkarları için, PKK ve KCK'yı kullanarak eylemler yapıyor. Peki, ne için? Sakın bana heval hakları için demeyin. Yalnızca kendi menfaatleri için. Hem de onlarca gencin ölümüne bile aldırmaksızın. "Analar çok Mehmetler doğuruyor" diyenlerle; "her evden bir Kürt gencin ölüsü çıksın da, benim için mücadeleye devam edilsin" diyen Öcalan arasında bir fark var mı Tanrı aşkına?

Öcalan'ın bu taktiğinde, Ergenekon arkadaşları, Doğu Perinçek ve Yalçın Küçük'ün ötesinde, başka hangi derin

yol arkadaşlarının da katkısı vardır? Bu sorunun yanıtını da, sanırım bizim Baransu'nun ortaya koyacağı, yeni bir devlet belgesi ile net bir şekilde göreceğiz. Batman, Şanlıurfa, Mardin, Bingöl, Siirt, Bitlis, Hakkâri, Diyarbakır, İstanbul, İzmir ve Antalya'da, Kürtler ile bire bir yaptığımız görüşmeler ve anketlerden çıkan sonuçlara göre, son terör olaylarındaki amaç;

1. Kürt açılımını ve AKP iktidarını C(M)HP'ye dönüştürmek;
2. Kürt gençlerinin kanını, devam etmesi arzulanan kirli savaş sonucu, kişisel zenginlik ve iktidarlara kaynak yapmak;
3. Şiddetin devamı yöntemiyle kendilerinin ve bölgedeki derin yapının kalıcılığını sağlamak;
4. AK Parti'nin bile bölgedeki kendi tabanının sesine kulak vermekte aciz kaldığını göstererek, ceberut devlet görevlilerinin hâlâ oralarda mesleklerine devam ettiğini Kürtlere göstererek, bölgeyi yalnızca 'derin PKK' ile 'derin devlet'e bırakmak;
5. Kamuoyu vicdanında, Ergenekon yapısının kutsanması ve Ergenekon'un terör eylemlerinin meşrulaştırılması için, PKK ve DTP'ye karşı, aynı onların şiddet yöntemleriyle yanıt verilmesini sağlamak;
6. Kürt sorununun çözümüne yönelik AKP'nin iyi niyetine karşılık, PKK ve KCK'nın şiddet ile yanıt vermesi, Anadolu insanının; 'Kürtler yalnızca şiddetten anlar', sakat ve yanlış düşüncesi oluşurken, 'derin PKK' ve 'derin devlet' tarafından da bu düşünce körüklenmektedir. Kürtler, güvenilecek insani değerlere sahip devlet temsilcilerini bu bölgede neredeyse hiç görmedikleri için, sessiz kalarak, PKK'nın yanındaymış gibi algılanıyor.

Kürt dostlarımızı gücendirmemek için; Öcalan'ı ve KCK'nın savaş çığırkanlıklarını, Kürtlere havale ediyorum. Biliyoruz ki, Kürtler, Türklerle birlikte yaşamaktan memnun olmadıkça, biz de bu topraklarda huzurlu ol(a)mayacağız. Kürtler; 'bir ağaç gibi özgür / bir orman gibi kardeşçesine' yaşamadıkça, bizim de hürriyetimiz üniformalı ve sivil devlet yöneticilerince hep baskı altında olacak.

O zaman, alabildiğine demokratik açılım ve inadına Kürt sorununun çözümüne devam. Öncelikle de ceberut memurları devletten temizleyerek!..

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Emniyet'te hiç bir şey eskisi gibi olmayacak...

Önder Aytaç 21.12.2009

Emniyet'in en güçlü adamı olarak bilinen Mustafa Gülcü ile diğer Emniyetçilerin illegal işlere karıştıklarına ilişkin medyaya düşen haberler kurum bünyesinde tam anlamıyla bomba etkisi yarattı. Emniyetçiler hukuksuzluğa karışmış kim varsa hesap sorulması gerektiğinin altını çiziyor. 1990'lı yıllarda olsa Emniyet'te böylesi isimler savcılıklarda ifade verince Emniyet içinden savunma psikolojisi gelişir ve kurumu yıpratmaya çalışıyorlar değerlendirmesi yapılırdı. Özellikle 1996'da meydana gelen Susurluk olayında bu duygu had safhadaydı.

Son olaylarda ise Emniyet içinden gelen tepkiler tam tersi. Birçok Emniyetçi, kurumu yıpratıyorlar yakınması bir

yana dursun, olanlardan memnuniyetini de ifade ediyor. Adı medyada geçen bazı yetkililerin haksızlığa uğramış olabileceğini düşünseler bile bu haksızlığın mahkeme aşamasında giderileceğini düşünenler çoğunlukta. Hukuksuzluğa kim karışmışsa hepsinden hesap sorulması lazım diyen o kadar Emniyetçi ile konuştum ki durumu anlatamam.

Bu tutum Emniyet'teki zihniyet devrimini gösteriyor. 1990'lı yıllarda "medya, kurumu infaz ediyor" diyen birçok Emniyetçi ile karşılaşmıştık ama şimdi medyaya suç bulan hemen hiç kimseyle karşılaşmadık. Bu da Emniyet içinde özellikle şeffaflaşma ve hesap verilebilirlik noktasında nasıl bir zihniyet devriminin olduğunu gösteriyor.

Son olaylarla ilgili değerlendirme beklediğinizin elbette farkındayım ancak detayların ortaya çıkması için de biraz zamana ihtiyacımız olduğunu düşünüyorum. Bu süre içerisinde merakla beklenen husus kurum yetkililerinin ve elbette İçişleri Bakanı'nın alınacağı tutumun nasıl olacağı...

Görüldüğü kadarıyla "yandaş müfettiş" raporuyla durumun üstü örtülmeye çalışılmış ama savcılık iddiaları ve delilleri ikna edici bulmuş olmalı ki adli soruşturmayı devam ettirmiş. Ayrıca adı geçen İrfan Erbarıştıran'ın Ergenekon yapılanması ile de irtibatı olduğu iddia ediliyor. Bu bilgiler doğru ise bir adım daha atıp olayda adı geçen müdürlerden başka Ergenekon sanıkları ile irtibatlı olanlar da var mıdır diye bakmak gerekiyor.

Bu noktada adı geçenler hakkında idari tasarrufta bulunulup bulunulmayacağı da merak konusu. Elbette medyada Cemal Temizöz neden görev başında diye bağırınlar için de tam bir test niteliğinde bir olay Emniyet'teki durum. Temizöz neden hâlâ görevde diye soran medya mensupları bakalım Emniyet yetkilileri için ne diyecekler, doğrusu merakla bekliyorum.

Bu noktada olay henüz çok sıcak olduğundan erken bir yorumda bulunmak istemiyorum. Daha sağlıklı değerlendirmeyi gelecek yazıda yapacağım. Bu süre içerisinde hem mevcut bilgileri doğrulama olanağı bulabileceğim hem de konu hakkında idari bir tasarrufta bulunulup bulunulmayacağını görmüş olacağız...

Ancak şu kadarını söyleyebiliriz: Hiç bir şey eskisi gibi olmayacak...

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

AK Parti, hükümet ve Öcalan

Önder Aytaç 28.12.2009

Bu hafta Trabzon, Samsun, Batman, Siirt ve Diyarbakır'daydık. Anadolu da demokratik açılım inanılmaz bir güzellikte. Ahmet Altan'lı *Taraf*'ı da bütün Kürtler adeta taparcasına seiyorlar. İlker Başbuğ'un Trabzon'u bile, Ogün Samast'ın yanında değil, bütünüyle bizim gibi düşünenlerin yanında. Ve genelde gördüklerimizi/yaşadıklarımızı şöyle özetleyebiliriz:

Demokratik açılımı gündeme getirdiğinden beri hükümetin başına gelmedik iş kalmadı. Aslında oldukça da mesafe alındı. Diyarbakır'da Kürtçe mevlitten, cemevinden naklen yayınlara kadar neler neler oldu. Bir de azınlıklara yönelik, önyargılardan ve değişime ayak direyen bürokratlardan kurtulunsa. Açılımın Kürt ayağı da kolay yürümüyor. Hükümetin de oldukça çok açmazları var. Bir medya grubunun, her fırsatta öküz altında buzağı araması, muhalefetin hep problem yaklaşımları, TSK'nın iktidar mücadelesi ve Öcalan faktörü. Hepsisi de hükümete vuruyor. Ancak bütün bu engellemelere rağmen Kürt sorunu, hiçbir zaman bu kadar acil çözülme

gerekliliği ile karşı kaşıya gelmedi.

Öcalan'ın Kürt sorununun çözümünde en büyük engel olması da incelenmesi gerekli bir durum: Açın Apo Britanicaları sayfa sayfa okuyun, tabii ömrünüz yeterse buna. 40 yılını politikaya adanmış, ancak kesinlikle ortalama bir zekânın zorlama yorum ve fikirlerini okursunuz. İçinde hiçbir dâhiyane, en azından orijinal olan çözümleme ve öngörünün olmadığı, her satırın egoizm koktuğu bir söylem bu. O sıralar hangi kitabı okumakta ise, ondan bolca çalıntı, tekrarlar ve kafa karışıklıkları. Kendini defalarca Marx ve Hz. İsa gibi topluma yön veren insanlarla karşılaştıran bu kişilikte; ne Marx'ın zekâ ve birikimini, ne de Hz. İsa'nın hoşgörü, fedakârlık erdemlerinin kırıntılarını bulmanız mümkün.

Birand'a verdiği ilk röportajda belirgin olarak ortaya çıkan durum; kahramanımızın, aile yapısı ve yaşam koşulları nedeni ile zorlu bir çocukluk dönemi geçirdiği gerçeği. Daha sonraki ilk gençlik dönemleri, Suriye yılları ve yakalanışına kadar geçen süre, ardından 11 yıllık hiç de kolay olmayan hücre hapsi ile bütün yaşamının tehdit altında ve tedirginlik içinde geçtiği bir süreç. Her an öldürölme korkusu, komplo beklentisi, sağlıksız bir ruh hali ile kendini koruma güdüsü ön planda. Esasen Öcalan'ın bütün manevralarının merkezinde bu paranoyalar var. Örgüt içinde kendini tek adamlığa taşıyan süreçte yaptırdığı infazlar, tek adam olduktan sonra da yine infaz ve tasfiyelerle sürdürüldü. Örgütün karanlık kuruluş döneminde de, zaten diğer Kürt örgütlerine karşı **derin** destekli acımasız saldırı ve öldürmeler söz konusu.

İşte bu geçmiş birikimi, Öcalan'ın; önce 17 cm için sokakları kan revana çevirmesini, ardından da DTP'lilerin Meclis'e dönüp, sokakların sakinleşmesine neden olan geri dönüşünü sağlıyor. "Evla, Apo da doğru yolu buldu" diyemiyoruz. Kısa sürede gerçekleşen geri dönüş, elbette ki toplumsal tepiklerden kaynaklı oldu. Ancak bu onun her zaman sağduyulu davranıp, kamuoyu ve Kürtlerin beklentilerini gözeteyeceği anlamına da gelmiyor. Son dönemdeki değişimleri, onun güvenilmez kişiliğine de vurgu oluyor.

"İrademiz ne derse doğrudur, onun hikmetinden sual olunmaz" diye düşünen müritleri ile onun için sokaklara dökülen Kürtlere baktığımızda, ne yazık ki onların da karşılık olarak Apo'dan Kürtler için (sadece Kürtler için) bir şeyler talep etmediklerini görüyoruz. Tabii, Kürtleri eleştirdikçe; kişiyi yüceleştirme, erişilmez kılma tutuculuklarından dolayı, aynaya bakasım geliyor. Ne kadar birbirimize benzemişiz, biz Anadolu insanları. Özgür düşünceden nasipsizlik, mitler yaratıp hayranlık duymalar... Varsayalım ki Öcalan 17 cm için kıyamet koparıp, Kürtleri sokaklara dökmedi. Peki, başkalarının komplosuyla sokaklara dökülenler mi bu kadar basit, yoksa "Güneşlerini" mi bu kadar basit görüyor hevaler?

Son gelişmeler; evet, tam da Öcalan'ın istediği gibi sorunun onsuz çözülmemeyeceğini, ancak barış için hiç de güvenilir bir partner olamayacağını gösteriyor. İtiraf edelim savaşıacak, savaş çıkaracak düşman arıyorsanız; size bu fırsatı verecek yegâne kişi de o. Bu durumda onun kimlerle daha iyi heval olduğunu, anlayanlar anlamayanlara anlatmalı. Öcalan'ın kendisini, devlete ve hükümete affettirmesi, açtığı derin yaralar ve verdiği zararlar bağlamında Kürtlere göre çok daha kolay.

Yeni bir Anayasa ile Anadolu'daki her dil, din, kültür ve halka her türlü özgürlük tanınmalı. Anadolu'nun birliği ve dirliği de, AKP'nin geleceği de buna bağlı. Tarihe not düşüyoruz bu da böylece biline.

Not: "Emniyet'teki Hacı Müdür (t)(s)anık mı?" değerlendirmesi ve bütün bilgiler de bundan sonraki yazımızda.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Erdoğan, Atalay ve Emniyet'in Hacı Müdürü (t)(s)anık mı

Önder Aytaç 04.01.2010

1. Yaşanılan ânın tanığı olmak ve bunu ifade etmek, insanı Tanrı huzurunda sanık olmaktan kurtaracağına inanıyorum. Cem Yılmaz'ın söylemiyle; "İlahi Azrail sen adamı öldürürsün" demek geliyor içimden, Bakan'ın ve Hacı Müdür'ün "Demokratik Açılım"a ve Emniyet'te yaptıklarına bakarak...
2. "Ben Cumhurbaşkanı'nın adamıyım Başbakan ve İçişler Bakanı bana karışamaz" diyen önemli bir ilin emniyet müdürü, Hacı Müdür'ü haz etmediğini söyleyen bir şube müdürünü görevden alırken, söylediklerine rağmen kendisine hiçbir şey olmamasını, acaba ne sağlamaktadır? Ya Sakarya Emniyeti'nde yaşanan ucube aymazlıklar?
3. Atalay, Doğu ve Güneydoğu'da görev yapan, Kürt sorunsalı ile ilgili birikime sahip pek çok valiyi, emniyet müdürünü ve kaymakamı barındıran bakanlık bürokrasisinden yaralanmak yerine; kendine sanki kan bağı ile bağlı, sadece teorik düşünen, problemden haberdar olmayan bir kaç akademisyen ile bakanlıkta tek bir müsteşar yardımcısı ve EGM'de de tek bir genel müdür yardımcısı ile mi çalışmaktadır?
4. Atalay, elinde hiçbir malzeme olmadan, hamasi söylemlerle medya önüne çıkarken, sihirli bir çözümü var gibi mi davranmakta ve açılımla ilgili derde deva tek bir somut öneri, net bir proje neden ortaya koy(a)mamaktadır?
5. Sınırdan örgüt üyelerinin girişinde, o kadar kalabalığın toplanması ve üniforma ile gelmelerindeki gibi, ciddi hatalar ve istihbarî eksiklikler nedeniyle, hem PKK'ya, hem de muhalefete çok önemli altın kozlar mı verilmektedir? Devlet aciz mi gösterilmekte ve PKK'ya reklâm fırsatı veren bir tavır mı sergilenmektedir? Atalay'ın koordinesinde yürütülen açılım projesi, Apo'yu devlete muhatap gibi gösterirken, çözüme taraf halinde gibi gözükken PKK nedeniyle de, Anadolu insanları rencide mi edilmektedir?
6. Reşadiye saldırısı sonrasında, bakanlık ve kendisine bağlı olan istihbarat yetkilileri neden bir açıklama yap(a)mamakta, İçişleri Bakanlığı kendisine bağlı Jandarma'dan acaba sağlıklı bilgi al(a)mamakta mıdır?
7. Bakan 'Ergenekon'a inanmadığını' farklı ortamlarda ifade etmekte ve bilinçli olarak Ergenekon ve KCK ile yapılan mücadeleyi yavaşlatmakta mıdır? Bu nedenle de, Ergenekon soruşturmasının içini boşaltmak saikiyle Ramazan Akyürek görevden mi alınmakta, Hacı Müdür'ün katkıları ve yeni İstihbarat Daire Başkanı aracılığı ile de AK Parti tabanının ayağına kurşun sıkacak bilgi ve belgeleri mi hazırlanmaktadır?
8. Beşir Atalay'ın Kırıkkale Üniversitesi rektörüken en radikal insanları ve İrancıları üniversiteye alması var mıdır? Bu kişilerin koridorlarda cemaatle namazlar kılmaları söz konusu mudur? TSK'yı harekete geçiren, 28 Şubat'ın ilk "irtica" haberleri, acaba Atalay'ın üniversitesinden mi çıkmıştır? Sonrasında da, pek çok rektörün görevden alınması, devlette cadı avı başlatılması, katsayı ile imam hatiplilerin önünün tıkanması ve Anadolu insanına karşı asimetrik psikolojik savaşın başlamasının yolu mu açılmıştır?
9. Sözde Güvenlik Müsteşarlığı ile terörün çözümüne hiçbir katkıda bulunulmayacağı gibi, yetki ve sorumluluk kargaşası nedeniyle, sivil otoritenin yetki alanına askerlerin kalıcı şekilde sokulduğu düzenlemeler mi yapılmaktadır? Yine stratejik öneme sahip ve dinsel duyarlılığı olan illere, EMASYA planları çerçevesinde, şehir

merkezlerinin güvenliği için, askerî birlikleri metropollere hemen davet edecek valiler mi yerleştirilmektedir? Bu bağlamda, Kasım 2009'dan bu tarafa, TSK içindeki birliklerdeki askerlere EMASYA protokolleri çerçevesinde tatbikatlar yaptırılmakta ve sivilin bacağına nasıl ateş edileceği ile ilgili eğitimler mi verilmektedir?

10. PKK'yı desteklemeyen ve ondan nefret eden sessiz Kürtlerin yüzde 85'ine yakın olan insanların, beklentileri gözardı edilerek, Demokratik Açılım'dan geri adım mı atılmaktadır? Demokratik açılmadan geri adım atılırsa, ortaya çıkacak olası bir kaos ve çözümsüzlük, Öcalan'ın ve PKK'nın bölgedeki etkinliğini arttırırken, devletle bölge insanının arasının biraz daha açılmasına neden olmayacak mıdır?

11. Hükümetin demokratik açılım konusunda kaybolan prestijini yeniden toparlayabilmesi için, güven tazelemesine ve yeni bir enerjiye mi gereksinim duyulmaktadır? Bunun için atılabilecek en somut adım, Bakan Atalay'lı Demokratik Açılım'daki güvenlik konsepti hakkında bir kez daha düşünülmesi midir? Deneyimli, bölgeyi çok iyi bilen, cevval, sosyal, diyaloga açık, pozitif enerjili yeni bir adım mı atılmalıdır? Aksi halde, son on hafta içinde Siyaset Akademisi ve STK'lar bağlamında "Demokratik Açılım'da Güvenlik Algısı" anlattığımız 32 ildeki birebir görüşmelerimiz ve anket değerlendirmelerine göre, rahatlıkla söyleyebiliriz ki; AKP bundan sonraki seçimlerden ana muhalefet olarak çıkmayı garantilemektedir.

Demokratik Açılım bağlamında bizim de yazdığımız;

1. *Demokratik Açılım ve Kürt Sorunu*
2. *TSK ve Demokratik Açılım*
3. *Ulusalcılar, Ergenekon ve Demokratik Açılım*
4. *AK Parti ve Demokratik Açılım*
5. *Demokratik Açılım İçin Somut Çözüm Önerileri*

kitaplarımızı isteyen okuyucularımızla paylaşabiliriz.

Not: İrfan Erbarıştıran'ın avukatı İzmir Barosu avukatlarından Can Turgut Kutluata; "İrfan Erbarıştıran'ın basına sızan dosyasının avukatıyım. Müvekkilim sizinle cezaevinde görüşmek istiyor. Kabul ederseniz benimle iletişim kurmanızı rica ederim" şeklinde bir e-mail gönderdi. Ben de oradan gelecek bilgileri de alarak araştırmacı gazeteciliğime devam edeceğim.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Emniyet ve Anadolu'nun sesi: Yaşasın TSK, kahrolsun militarizm ve polis devleti

Önder Aytaç 11.01.2010

Ben yazdıklarımla, önemine çok değer verdiğim Emniyet'e ve İçişleri teşkilatına değil, onu bir çete gibi gösteren ve kendi çıkarları için kullanan Hacı Müdür'e kızıyorum. Yazdıklarımın hepsinde de, her kim ki Ergenekon'a ve organize suç örgütüne bulaşmış, ona çağıyorum ve Cumhurbaşkanı'nın, Başbakan'ın ve hükümet üyelerinin yıpranmamasına, umut olma özelliğini yitirmemesine özen gösteriyorum. Keşke 'Hacı Müdür'de de azıcık onur olsa da istifa ederek kurumu rahatlatılsa...

Haftada bir yazmama rağmen, 1-10 ocak tarihleri arasında neredeyse medyanın her yerinde biz vardık. *Yeni*

Şafak'tan Taha Kıvanç, Radikal'den Murat Yetkin, Zaman'dan Nuriye Akman, Milliyet'ten Mehmet Tezkan yazdıklarımızdan bahsedenler. Haber Türk'te Can Ataklı ile birliktelik, CNN Türk de Ahmet Hakan'ın Tarafsız Bölge'sinde Sabah'tan Nazlı Ilıcak, Milliyet'ten Kadri Gürsel ve Hürriyet'ten Yalçın Bayer ile program, KanalTürk'te; Haber Türk'ten Nihal Bengisu Karaca ve Bugün'den Erhan Başyurt ile sohbet programı gerçekten de benim ve Emniyet'im adıma önemli açılımlar.

Şimdi de; aynı tarihler arasında 'Demokratik Açılımda Güvenlik Algısı' bağlamında nerelerde olduğumuzu yazalım.

Size bu satırları **10 ocakta Ağrı'dan** yazıyorum. Abbas Aydın ve Nuri Kaya ile birlikte yüz elli kadar arkadaşla Ağrı'da da 'Demokratik Açılımda Güvenlik Algısı'nı Bejan Matur ve Yasemin Tecimer'le birlikte masaya yatırdık. Gerçekten de çok önemli yeni bilgilerin sahibi oldum. Başbakan'ın huzurunda Ağrı halkının onu inanılmaz bir candanlıkla nasıl sevdiklerini ve fakat seçilmişleri konusunda da, onları alkışlamayarak mesaj vermesini gördüm/duydum. Ağrı'da da demokratik açılım ciddi bir umut. Ama bir an önce içinin doldurulduğu somut adımların atılmasını arzuluyorlar. *Taraf* ise gazete bayilerine gelir gelmez hemen tükeniyor. Gittiğimiz her yerde *Taraf* adeta doğunun en önemli ve itibarlı gazetesi dersek inanın abartmış olmayız.

9 ocakta Erzurum'da Mimar Nurhan Yıldız'ın konuğuyduk. O da bize çağ kebab, kadayıf dolması ve oltu taşının dışındaki Anadolu gerçeğini kucaklayan bir Erzurum'u ve STK'larını gösterdi. Son dönemdeki ulusalcıların kışkırtmalarına rağmen dadaşların neden provoke olmadığını da örnekleriyle anlattı. Erzurum'da da demokratik açılım bağlamında, bir kısım etkili ve yetkili arkadaşla birlikte olduk. Akşam da; Emniyet'ten, MiT'ten ve askeriyeden dostlarla birlikte olduğumuzu söylemeliyim.

8 ocakta Gaziantep'teydim. Yarısından fazlası hanımefendilerden oluşan iki yüz elli kişilik kalburüstü Antepliyle birlikte, 'Başarılı Demokratik Açılım İçin Gaziantep Örnekleme' beyin fırtınasını gerçekleştirdik. Mithat Erkan, Hakan Aslansoy, Rasim Özdemir, Emine Yağmur, Süreyya Pamuk ve Akif Bindal, yalnızca örnekleme bağlamındaki bazı dost isimler. Yine gecesinde de hem Kilis'teki, hem de Antep'teki güvenlikçi uzmanlarla birlikte olduk.

6-7 ocakta Kahramanmaraş'taydık. Son on haftada gittiğimiz 34 il bağlamında en kucaklayıcısı, en sınımsız ve demokratik açılım bağlamındaki çalışmalarda da en muhteşem olanı Maraş'tı diyebilirim. Vahit Bağcı, Ahmet Özdemir, Nurettin Bulut yalnızca birkaç isim. Baro Başkanı İsmail Kahveci, inanılmaz tatlı ve aksi bir insan olan Rifat Bülbül, birlikte Maraş gerçeğini kitaplaştıracığımız Ahmet Uncu, Mehmet Erkoç, Turhan Arpasatan, Cevdet Kabakçı, Mustafa Poyraz, Özer Hukuk ve Düşünce Derneği ile başkanı Niyazi Kura aklımda kalan dünya tatlısı dostlar. Necip Fazıl Kültür Merkezi'ndeki iki yüz kişinin katıldığı 'Demokratik Açılım ve Kürt Sorunu' çalışmayı da çok umut vaat eden bir önemli birliktelik. MADO, EDO, Alpedo da dondurmanın her türlü tadını alacağınız uluslararası ihracat yapan mekânlar. Akşamında çok geç saatlerde de güvenlikçilerle uzun uzadıya bir toplantı gerçekleştirdik. Bir yarım Maraş'ta kaldı dersem inanın abartmış olmuyorum.

4-5 ocakta Elazığ ve Malatya'daydık. STK'ların düzenlediği bir programda İdris Bey ve İl Başkanı Mustafa Bey aracılığı ile iki yüz elli kişilik seçkin topluluklarla birlikte olduk. Malatya Üniversitesi Rektörü'nün nasıl da 'halktan kopuk ve fakat derin yapılarla iç içe olduğunu' da karşılaştığımız her Malatyalı bize üzülenek anlatıyordu. Hem de bir önceki rektör Hilmioğlu ile kıyaslayarak.

1-2-3 ocakta ise Trabzon, Ordu ve Samsun'daydık. Trabzon'da Saadet Partisi Genel Başkan Yardımcısı Dr. Ömer Vehbi Hatipoğlu ile de karşılaştık ve açılımın İslam ayağını tartıştık. Ömer Bey 'Kürt Sorunu' hakkında

eserler kaleme alan, dergiler çıkaran ve bölgeyi de çok iyi bilen bir kişi. Ordu'da bulunan seçkin bir grup ile de Türkiye ve Demokratik Açılım konusunda zihin jimnastiği yaptık. Ordu Belediye Başkanı Seyit Bey de tanıştığımız bir diğer dost. Deniz kenarındaki salaş bir turşu ve balık evinde, hamsinin ve turşunun her çeşidini zevkle tattık.

Bu arada bir de İstanbul ve Ankara'da da iş çevresi ile aynı konuda toplantılar vardı ki bundan söz edemedim. Ama inanın ki çok dolu geçtiğini söylemeliyim...

Dedim ya; Anadolu kaynıyor ve artık bir an önce Ergenekon ile mücadelede, demokratik açılımda ve Kürt sorununda atılacak adımları görmek istiyor. İçişleri Bakanı'na ve dolayısıyla da Başbakan'a hatalı danışmanlık yapan Emniyet bürokratlarına da son uyarı; yaptığınız iş değil, Emin Gürses ve Yalçın Küçük ile ortak olmanız size insan olma özelliğini kaybettirmemeli.

Emniyet'i ve İçişleri'ni rahatlatmak için acaba 'Hacı Müdür' istifa etmeyi gerçekleştirecek mi? Ya da kankası 'Sakarya Türküsü' gibi içeri alınmayı mı bekleyecek?..

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Demokratik açılım: 'Ne var ne yok'

Önder Aytaç 18.01.2010

Örtülü ödenek, yasadaki tanımlamaya göre değil de, pratik hayatımıza yansımaya göre; ne kadar çok örtülü ise, o kadar gizli ve kirlili savaş demek, o kadar çok yolsuzluk, sorumsuzluk ve hukuksuzluk demek. O kadar çok insan hakları ihlali, darbe planları, uyuşturucu ve silah kaçakçılıkları ile faili meçhul cinayetler demek. O zaman çözüm ne? Devletin güvenlik güçlerinin bütün eylem ve işlemlerinin şeffaf, denetlenebilir, hesap verebilir ve hukukun içinde olması...

1990'lı yıllarda Güneydoğu'da yaşayan Kürt vatandaşlarımıza sorduğumuzda, onlar yaşayış ve deneyimleri ile anlatırlar bize örtülü ödenek işlemlerinin neler olduğunu kolaylıkla. Çünkü gizli ve açık **derin etkinliklerin** en fazla yoğunlaştığı dönem ile örtülü ödenek kullanımı arasında doğru bir orantı söz konusudur Güneydoğu'da. O nedenle de olası ise örtülü ödenek kapsamında bir işlem güvenlik güçlerince yapılmamalı ve 'devletin yüksek menfaatleri' gibi muğlâk bir anlatımın arkasına hiç kimse ve kurum saklanarak hukuk dışı eylemlerde bulunamamalı, değil mi?

Demokratik açılım bağlamında, bizim de gittiğimiz ve anketlediğimiz illerden olan; Antalya'da, Ağrı'da, Batman'da, Trabzon'da, Tekirdağ'da, Van'da, Kahramanmaraş'ta, Siirt'te, Gaziantep'de, Şanlıurfa'da, Malatya'da yaşayanlar, Sn. Atalay'ın koordinesinde atılacak somut adımları beklemekte. Onlara göre, hâlâ insanların günlük hayatlarında hissedebilecekleri herhangi bir değişim yok. Ne kadar demokratik açılım desek de, bir türlü açamadık bizim şu militari demokrasinin / polis devletinin önünü. Tamam, biliyoruz vakit dar ve muhalefet hemen seçim istiyor. Siz ise seçimden önce vatandaşın demokratik açılım ile hayatında gerçekleşecek değişimin görülmesini arzuluyorsunuz. Aslında 25 yılda sorunsal hale gelmiş problemin bir-iki yılda çözüme kavuşmasını beklemek de bir hayal olsa gerek. TSK dahil bütün kurumlarının tam uyum içinde olması sağlınırsa, üç-beş yılda somut çözümleri görebiliriz.

Cezaevlerindeki hükümlülerin yakınlarıyla farklı dillerde konuşmasını sağlayan yönetmeliğin yürürlüğe girmesi,

TRT-6'nın yayına başlaması, şu anda özel televizyon ve radyolarda farklı dil ve lehçelerde 24 saat yayın yapılıyor olması, üniversiteler bünyesinde farklı dil ve lehçelerde enstitü araştırma merkezleri kurulması, taş atan çocukların çocuk mahkemelerinde yargılanmalarını sağlayacak düzenlemeler, yol kontrollerinin azaltılması ve yayla yasaklarının asgari düzeye indirilmesi amacıyla hazırlanan genelgeler elbette çok olumlu adımlar. Ancak ne yazık ki bütün bunlar ne birinci hedef olarak tesbit ettiğiniz terörün sona erdirilmesi için, ne de ikinci hedefiniz olan demokratik standartların yükseltilmesi için yeterli. Kanımca biz hâlâ sorunun etrafında dolaşıyor ve sanki hâlâ bir türlü asıl yaraya parmak bas(a)mıyoruz.

Kısacası;

1. Kürt dili ve kimliği ile ilgili yenilikler nerede?
2. Kürt sorununun çözümüne ilişkin hâlâ neden net bir yol haritası yok?
3. Kürtlerin eşit ve özgür bireyler olarak demokratik bir Türkiye'de gönüllü yaşamalarını sağlayacak önlem ve açılımlar ile PPK'yi silahsızlandırma çabaları neden farklı farklı ele alınmıyor?
4. PKK sorununu tek DBP ve Kandil ile görüşerek çözümleyebilecek misiniz? Yoksa İmralı bütün çözümlere ayak direyerek, sorunu çözümsüzlüğe mi kilitlemekte? O halde; ya isteyerek veya istemeden, açıktan ya da gizliden İmralı'nın kişisel taleplerini karşılayacak ve egosunu mu tatmin edeceksiniz ya da bütünüyle onun ortadan kaldırıldığı bir çözüm yöntemini mi düşüneceksiniz?
5. Demokratik açılım için; Anadolu'nun kadim halklarından Kürt kardeşlerimizin gerçekten kardeşlik esaslarına dayandığına onları inandıracığımız, birlikte yaşama irademizin koşulları olan kültürel, ekonomik ve siyasi özgürleşmelerini geciktirmeden nasıl sağlamalıyız?
6. PKK sorununun çözümü bağlamında, demokratik sivil bir anayasa ile yeni bir partiler yasası ile seçim barajının düşürülmesi gibi demokratik adımları ne zaman atacaksınız?

Dıştki zêde mın naxwast, (fazla bir şey istemedim) değil mi?

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kapatılan DTP mi C(M)HP mi

Önder Aytaç 25.01.2010

Bu makalemi Diyarbakır'dan yazıyorum.

Anayasa Mahkemesi'nin askerî personelin sivil mahkemelerde yargılanmasını önlemesi tam bir hukuk çelişkisi. AB ülkelerinde, bizdeki gibi iki başlı bir yargı sistemi yok. Hatta askerî kanat, bu süreçte, sivillerin de askerî mahkemelerde yargılanması şeklinde bir genişletme bile isteyebilir. AK Parti'nin; 'iktidar mı, yoksa muktedir mi' olduğu da bu süreç içerisinde gözlemlenmiş olacak. Cumhurbaşkanı Gül'ün bazı bakanları da etkileyen iki büküm olan uzlaşmacı yaklaşımı, umuyoruz ki Başbakan Erdoğan'a da bulaşmaz.

DTP'yi kapatanlar, çok kısa bir süre içinde, AKP'yi de kesinlikle kapatacaklar. Deniz Feneri ve benzer diğerleri de

şu an kaynatılan birer kazan. Kanımızca, DTP'nin kapatılması hem hukuken hem de siyaseten yanlış. İspanya'daki Batasuna'nın kapatılmasında, legal ve illegal örgütün işbirliği, çok açık ve somut delillere dayanıyor. Bizde ise PKK ve DTP'nin aynı tabana hitap ettiği, Kürtler konusunda aynı politikaları savundukları ileri sürülüyor ki, bunlar kapatma için yeterli nedenler değil. Çocuğunu veya bir başka yakınına PKK'ya kaptıran insanlar, elini kaptırıp kolunu kurtaramama durumunda kalıp, siyasi olarak da DTP'nin dümen suyuna gir(ebil)iyorlar. 12 Eylül'den itibaren, oğlu dağa giden, kızı veya kardeşi tutuklanan, köylerini terk etmek zorunda kalan insanlar, kalan mal varlıklarını da, bölgedeki hukuksuzluktan kaynaklı, hâkim karşısında kışladaki asker gibi tekmi vererek söz alan, ancak hiçbir savunma yapamayan avukat çetelerine kaptırdılar ve sonra da onların kurdukları partilerin bendeleri haline geldiler.

Parti programına bakıldığında HAKPAR'ın Kürtler için DTP'den çok daha ileri taleplerde bulunduğu görülür. DTP ve PKK'nin tek ve biricik ortak noktalarının; Kürtler konusunda hiçbir taleplerinin olmayışı ve tek önceliklerinin 'Önder'lerinin yaşam koşulları olduğu görülür.

DTP'ye, PKK'nin partiden sorumlu siyasi komiseri olarak katılan Emine Ayna; "DTP kapatılsa da, kapatılmasa da bu karar siyasi olacaktır" derken, restini çekiyor ve hatta tercihinin kapatılmadan yana olduğunu beyan ediyor. "Açılım, İmralı ile İmralı'ya yaklaşım ile bitmiştir" diyen Ayna'nın sözleri, bizce de, DTP'nin Kürtler için bittiğinin bir göstergesi. Böylece her seçimde gündeme getirdikleri; "oyunu kendine ver, DTP'ye oy vermeyen Kürt değildir" söylemi; "DTP'ye oy veren Kürt değildir, yalnızca Apocudur" sloganına dönüşmüş oluyor.

Apo ise modern çağın Hasan Sabbah'ı. İletişim ağını da çok iyi kullanarak, kitlelere kolayca ulaşabiliyor. Yarın "hücre koşullarımı protesto için kendinizi yakın dese, en azından yüz –çocuk- kişi kendini yaktırır." Acı ama gerçek. Ve ancak gerçekten de tam demokratik ve özgür bir ülkede, Apo'nun maskesi düşürülerek, 'derin' kimlere nasıl derin derin hizmet etmekte olduğu gösterilebilir.

Orduya dayanan C(M)HP, iktidarın ihanetinden bahsedip, darbe davetiyesini halkın talebi diye çakarken, derinlerde bir yerlerde de Apo'ya sanki şu söyleniyor; "PKK ve DTP kanalıyla ortalığı kan gölüne dönüştür. İktidarı, açıktan olmuyorsa, gizli darbeyle gönderelim. C(M)HP koalisyonunda da, geçen sefer senin idamının kaldırılması gibi, sana da başka kıyaklar yapalım. Ev hapsi ve sonrasında gelecek siyaset yapma hakkının tanınması gibi"

AK Parti açısından da, mehter marşındaki gibi iki ileri, bir geriye artık vakit yok. Üstelik demokratik açılım konusunda PKK'ye ve DTP'nin devamı olan partiye de güvenemezsiniz. PKK dağdan inerse biteceğini biliyor. DTP'nin yerini alan parti de tıpkı onun gibi, kitlesini provokatif eylemlerle tetikte tutacak ki, altından zemini kaymasın. AK Parti'nin Güneydoğu'da aldığı her oy, Kürt oyları ise, AKP'nin tek rakibi de zaten DTP oluyor. O halde "durmak yok, demokratik açılıma devam." Üstelik en acil olanlarından başlayarak.

Kürtlerin demokratik haklarını ne kadar genişletirseniz, onların tabanlarını o kadar çok kendinize çekersiniz. Ama bunu tek İhsan Arslan'a indekslememek kaydıyla...

Diyarbakır: Coşkun sular ne bulanık akarsın

Önder Aytaç 01.02.2010

Diyarbakır yazımızdan sonra, hem benim hevallerimden hem de Apo'nun hevallerinden yüzlerce e-mail ve telefon geldi. Hevaller, seroklarına yüklenmemden dolayı çok kızgınlar. Siz hevallerden tek ricam, bireysel düşünce kabiliyetinizi kullanmanız ve kararlarınızı kendi öz iradenizle vermeniz. Bunun için çırpınıyor ve gözlerinizi dört açın diyorum ve; şimdiye dek kurduğunuz bütün partilerde önemli köşe taşlarını oluşturan avukatlarınızın hiç kişisel servetlerine baktınız mı diyorum. Eğer servetleri babadan miras ya da oğullarının sünnet düğünündeki takılardan kaynaklı değilse, acaba nereden? Oğlu dağa çıkan, kızı içeri düşen, köyü yakılan garibanlar, avukatlara gittiğinde, adamın kalan iki koyununu da sattırıp, onların parasına el koydular mı? Bu elbette yasal kazanç. Sizin açınızdan da etik ise, hiç sorun yok.

Diyarbakır; yaşanabilir kentler sıralamasında 81. basamakta. SBS ve ÖSS sınavlarında ise daha dramatik bir istikrar izliyor. Trafik, işsizlik, eğitim ve sokak çocukları da en büyük sorunlar. Madde kullanımı ilköğretim çocuklarına kadar indi. Şehir çok fazla politize. Şehirde daha çok; barış, demokratik açılım ve darbe ihtimalleri konuşuluyor. Türkiye'deki en fazla darbe endişesi / ürpertisi ve karşıtlığı kesinlikle burada yaşanıyor. 12 Eylül sonrasının Diyarbakır hapishanesi düşünülünce, bu insanlara hak vermemek de elde değil.

Diyarbakır aynı İstanbul gibi. Şehirde eski Diyarbakırlı denebilecek çok az sayıda insan var. Halkın sıkça dile getirdiği "sahipsizlik" de bu olsa gerek. Yerel düzeyde kentin sorunlarını çözmeye çalışan, yatırım yapan da neredeyse yok. Mustafa Sağlam gibiler az olduğu için, atanmışlar ve seçilmişler tam bir işbirliği içinde olmadığından dolayı sorunlar çığ gibi büyümekte. Keşke Mardin Diyarbakır'a örnek olsa. İş dünyası, yerel yönetim ve üniversite tam bir uyum içinde olduğu için Mardin'i marka şehre dönüştürüyor. Rektör Omay'ın Sosyal Bilimler ağırlıklı üniversitesi, kentin tarihi ve kültürel dokusuna uygun açtığı Turizm gibi bölümler ve oluşturmaya çalıştığı nitelikli akademik kadro, gerçekten de takdiri hak ediyor.

Diyarbakır sokaklarındaki dev billboardları kaplayan "Önce Halepçe, Sonra Kelepçe"li fotoğraf ve sloganlar doğrusu beni de çok etkiledi. Kelepçe olayını elbette tasvip etmiyorum. Taş atan çocuklara verilen cezalar da bir hukuk ayıbı. Ancak son KCK operasyonlarını eleştirenlere en yerinde yanıt da azalan çocuk eylemleri ile veriliyor değil mi? Gerçek şu ki; örgüt ile bu tip eylemleri organize eden birimler arasındaki bağlantı koparıldı. Elbette bu bağlantı yeniden sağlanacak. İnsanların politik ve ekonomik talepleri karşılanmadıkça hoşnutsuzluklar sürecektir. İşsiz, eğitimsiz, aile denetiminden kopmuş sokak çocuklarımız varsa, bunların birilerince kullanılması da her zaman olası. İşte bu nedenle de, Demokratik Açılım'ın kesintisiz sürdürülmesi gerekli. Öcalan'ın en son avukatları ile yaptığı görüşmelerden -ANF ye geçen açıklamalarında-, "Cezaevi koşullarımdan dolayı dışarıda eylemler yapılmasını onaylamıyorum" sözleri de oldukça önemli.

İmralı, ya yazdığımız, "DTP ve PKK, Öcalan'ın yaşam koşullarının düzeltilmesinden başka bir şey istemiyor" eleştirisinden, ya hain ilan ettiği Şemdin Sakık'ın açıklamalarından, ya da kıvrak zekâlı Öcalan'ın, son KCK operasyonlarından sonra çocukları harekete geçirme gücünden yoksun kaldığını bildiğinden; mertlik bende kalsın vurgusuyla "eylem yapmayın" diyor.

Kısacası, Diyarbakır sokakları şimdilik sakin. Batman, Hakkâri ve Van sakin değilse bunun arkasında da uyuşturucu ve silah kaçakçısı baronlar var. Kolombiya'da Escobar örneği gibi, 'daha çok karmaşa, daha kolay kazanç' düşüncesi ile bu tür eylemler sadece desteklenmiyor, bizzat kuruluyor.

Anadolu toprakları üzerinde yaşamış her medeniyet, her din, her dil, her kültür ve halkın bir birini benimsemesi gerekli. Demokratik bir ülkede, özgür bireyler olarak birlikte ve barış içinde yaşamamızın karşısında kim ve hangi güç duruyorsa, Öcalan ya da muvazzaf bile olsa, onlarla da mücadele etmek gerek. Yok etmek için değil, değiştirmek, geliştirmek, dönüştürmek için.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Güvenlik müsteşarlığı, EMASYA'nın valileri ve 'kozmik büro'nun milletvekilleri

Önder Aytaç 08.02.2010

Emniyet ve Jandarma da olan güvenlikle ilgili onlarca birimin dışında, İçişleri Bakanlığına bağlı Araştırma ve Etütler Merkezi (AREM), Genelkurmay'dan ç(ı)akma Toplumsal İlişkiler Daire Başkanlığı (TİDB) ve Kaçakçılık İstihbarat Harekât Bilgi Toplama Daire Başkanlığı (KİHBİ) birimleri var. İçişlerinde zaten aynı konulara kafa yoran ve birbirinin tekrarı niteliğinde, pek çok sağlıklı kurumsal yapılar söz konusu.

Ulusal Yargı Ağı Projesi'nin (UYAP) şu anda düzenli olan çalışmasının biraz daha genişletilmesi durumunda, içişlerinde AREM, TİDB, KİHBİ de çalışan binlerce kişinin iş yükü bütünüyle sıfırlanmış olacak. Polis ve Jandarma'nın bağlanması şekliyle güvenlik konseptinde yeni ve köklü bir adım atılmıyorsa, yeni kurulan Güvenlik Müsteşarlığı'nın yalnızca istişari mahiyette görev yapacak olması ile Hacı Müdür buraya müsteşar ya da yardımcısı olarak atanacaksa –ki ilgili kanun teklifinde müsteşarlığın neleri yapmayacağı öncelikle sayılarak, sanki bir ayıp örtölmek isteniyor- yeni ve ölü bir kurumun doğumu söz konusu. Bu ölü kurumu tırsık siviller doldur(a)masa da, EMASYA protokolünü bile kendi lehine çeviren Org. Çetin Doğan gibi darbeci kişilerin, kesinlikle doldurup Anadolu insanının aleyhine işleteceğinden kimsenin şüphesi olmasın. Buna çanak tuta(n)cak onlarca EMASYA'nın derin valisi ve İçişleri Bakanlığı üst düzey bürokrati da söz konusu. İsterseniz 'Balyoz' planındaki ismen ortak hareket edildiği yazılan 28 Şubat'ın mülkiye bürokratlarına ve şimdiki valilere topluca bir göz gezdirin. Bakan Atalay'ın EMASYA valilerine ve bürokratlarına ne görevler verip/vermediğini de 'iddia kuponu' gibi bire bir çentikleyin.

Güvenlik Müsteşarlığı'nın Demokratik Açılım ile hiçbir alakası yok. *Radikal*'den Murat Yetkin'in de ifade ettiği gibi, "Güvenlik Müsteşarlığını ölü bir şekilde kurmak" yerine, EMASYA protokolünü Başbakan'ın direktifi sonrasında çok gecikmiş bir şekilde kaldırmanızdaki gibi; *Güvenlik Soruşturması ve Arşiv Araştırması Kanunu*, *TSK İç Hizmet Kanunu* ve *Yönetmeliği*, *TSK Personel Kanunu*, *Askerî Şûra Kanunu*, *Jandarma Teşkilat Kanunu*, *MGK Sekreterliği Kanunu*, *Tek, sivil ve bağımsız yargı sistemi*, *Anayasa Mahkemesi'nin askerî vesayeti kalıplaştırma(ma)sı ile ilgili adımları ve Harp Okullarında ve Harp Akademilerinde okutulan derslerin müfredatlarını* da artık gecikmeden eminim gerçekleştireceksiniz. Başbakan Erdoğan'ın bunları çok istemesine rağmen, 'İktidar olup muktedir ol(a)mayan' İçişleri'nizden dolayı, eğer bunları yap(a)mayacaksanız, biz de; Ahmet Kaya'nın *'bu ne yaman çelişki anne'* şarkısını mı söylemeliyiz?

Başbakan valilerle yaptığı toplantıda; "Devlet-millet kaynaşmasının tesisinde valilerimiz en kilit noktada

bulunuyorlar. Millet devlet için değil devlet millet için vardır. Bizim devlet geleneğimiz 'İnsanı yaşat ki devlet yaşasın' felsefesi üzerine bina edilmiştir. Vatandaşından ürken, korkan, vatandaşına güven duymayan anlayış çağ dışıdır" derken, EMASYA'nın derin valisi olmamalarının gerekliliğine parmak basmaktadır. Bütün yakılanlara rağmen 'kozmetik oda'dan politika(cı)lara baktığımızda;

- 1.** Geniş katılımlı bir koalisyon hükümetinin alt yapısı için karargâh, Demirel, sağcı ve solcu milliyetçi partiler ve masonlar birlikte hareket ediyorlar. MİT de işin içinde, bu senaryoya yabancı değil.
- 2.** Taşeron PKK, Türk Hizbullah, Tahşiye, Türk İntikam Tugayı, Hizbul Tahrir, Dev-Sol gibi örgütler eylemleriyle, çakma STK'lar da mitingleriyle bu yeni oluşuma güç verecekler.
- 3.** AKP'nin ve kabinenin içindeki, Başbakan ve açılımlarını sürekli demoralize eden, 60 kadar 'kozmetik oda' siyasetçisi de bu projenin içinde.
- 4.** Gülenci'den, Nakşîlere, İskenderpaşa'dan, Nurculara, Süleymancılardan Alperenlere, Aczmendilerden çakma şeyhlere kadar, pek çok yapının içindeki derinin uzantısı yapılar da olayların içine sokulacaklar gibi.
- 5.** Muhteris EMASYA valileri ve bürokratları da kurgulanan koalisyonun yetkilileri ile şimdiden dirsek temasındalar.
- 6.** Derin-gayrı milli cephe, 2010 içinde bütün dinamikleri ile 'asimetrik psikolojik savaş'ın gereklerini yerine getirecek.
- 7.** Yargının 'tay'lı olanları da zaten genellikle kaosun ortakları.
- 8.** Yeni bir kapatma davası daha geliyor. AK Parti'yi kapatmanın ötesinde, ülkeyi belirsizlik ortamına sokmak arzulaniyor. Cumhurbaşkanı, Başbakan ve eşleri arasındaki her farklı ses, dışarıda çatırdama başladı şeklinde yansıtılıyor. Referandum yolu bile neredeyse tıkanıp tıkanacak.
- 9.** Doç. Osman Can'ın madara ettiği 367 Sabihler de yeni yeni hukuk(suz)luk içtihatları geliştirebilirler.
- 10.** AKP temkinli olmalı ve ihtilaflarını ertelemeli. Parti kapatılsa da "durmak yok yola devam" demeli. Anadolu insanı, böylesi bir mağduriyette, anayasayı bile tek başına değiştirebilecek bir destekle onları yeniden iktidara taşıyacaktır.
- 11.** Kapatma davası ile kurgulanan senaryo başlayacak. Hevaller ve bütün çakma örgütler devreye girerek suikastlar ve kanlı eylemler yaptırılacak. Balyoz'da görüldüğü gibi, içlerine sokulan adamlar sayesinde tarikatlar ve cemaatler de karışıklığa ortak edilecek. Kanaat önderleri ve bazı eski siyasi liderler suikastlara maruz kalabilir.

Liseli Serap'tan Ahmet (Türk) Amca'ya mektup

Önder Aytaç 15.02.2010

Merhaba Ahmet Amca. Ben Serap, hatırladın mı? Hani 20 Kasım 2009'da İstanbul'da dershaneden dönerken, otobüse atılan molotof kokteyli ile yanıp, daha sonra da bu dünyadan göçen Serap. Panikleme hemen, endişelenme! Ölümünden ne seni ne de Kürtleri sorumlu tutacağım. Ne "vatan, canım sana feda" diyeceğim, ne de "şehitler ölmez vatan bölünmez". Biliyorum ki **ben öldüm**. O, **homo politicus**'lara özgü hırslarınız, kitleleri yönlendiren söylevlerinizle artık aramızda çooook kalın bir duvar var. Çünkü **ben, öldüm!**

Ölümün ne olduğunu biliyorsun değil mi? **Ben de öldüm tıpkı Liceli Ceylan** gibi ve ne yazık ki daha fazla acı çekerek. Liceli Ceylan bu köşede Ahmet (Altan) Amca'sına bir mektup yazmıştı. Ben de şimdi sana yazıyorum.

Senin de onyedisinde kızların oldu, dağda ölen yeğenlerin ve hatta gidip de hiç haber alamadığın yakınların... Şimdi yüzündeki derin çizgiler, yürürken hafif sallanarak ve biraz da öne eğilmiş halin, yaşından ziyade, çektiklerinle ilgili ki ben bunu da biliyorum.

Herkesin, **Qesiri Qenco**'nun Nizam-ul Mülkü, gamsız Ahmet Ağa bildiği kişi değilsin elbette. Diyarbakir Cezaevi yalnızca fiziğini çökertmedi, derin yaralar da açtı yüreğinde. Gururunu kırdı, onurunu zedeledi. Bu yüzden öfkeni, mağrur beglik gururun bile gizleyemedi zaman zaman. Seni de diğer Kürtleri de suçla(ya)mıyorum. Ama Nâzım Hikmet'in bir şiirini de size hatırlatmam gerekli gibi sanki; **"kabahat senin, / demeğe de dilim varmıyor ama / kabahatin çoğu senin, canım kardeşim!"** Ezberinde olduğundan emin olduğum bu şiirin baş tarafını da hazır olduğunda, beglik cesaretine ve onuruna yeniden sahip olduğunda, diğer Kürtlere de sen okursun değil mi?

Ölmeden kısa bir süre önce, Diyarbakır'da 'Serok'larının 15 cm küçültülen hücrelerini protesto eden Aydın Ağabey'in öldürüldüğünü duydum. Geçen yıl da Ömerli Köyü'ne Milletvekili Bayan Ata'nın önderliğinde **tavafa** giden kalabalıktan bir genç öldürülmüştü aynı şekilde. Neden Ahmet Amca? Yeryüzünde kutsanmış savaşlar, erişilmez, dehası sorgulanmaz liderler kaldı mı hâlâ. Bak diğer Ahmet (Altan) Amca (Liceli Ceylan'ın Mamo'su) sorguluyor biz Türkler ve siz Kürtlerin tutuculuklarını, narsisizmlerini. Sen de sorgular mısın benim için kendini ve şahin olan çevrendekileri? Dostuna sadakati sınırsız, düşmanına mertçe düşman, cömertlikte yalnızca sofrasını değil yüreğini de açan insanlarına sen anlatamıyorsan oturt yanına, onlara söylet. Hangi lider gençlerin ölümüne duyarsız kalır? Uğruna ölünen lider neden kendi hayatını gençlerinkinden önemli görür? Bu deha mı? Duyarsızlık mı? Bencillik mi? Korkaklık mı? **Demem o ki Ahmet Amca sen yanlış yerdesin. Ölüm bile utanır bulunduğu taraftan**, onyedisinde Serap, yirmiüçünde Aydın öldüğünde.

Demem o ki Ahmet Amca hesap sor kendine, hesap ver bana! Aşiretin töresine sor; kan kanla yıkanmaz, yanlışla yanlışla karşılık verilmez. Yiğitlik acıyı sindirmektir, zulme direnmektir. Başka acılara sebep olmaktansa, yeni mazlumlara yaratmaktansa, kendi yararı gizlemektir.

Evet, Ahmet Amca, **Emine Ayna**'nın gölgesinde kalmak, bir halkın geleceğini onun ihtiraslarına bırakmak sana yakışır mı? "Açılım bitti" derken, alaylı gülümseyişinden, dişlerinin arasından yılan gibi tıslayarak çıkan kelimelerinden okudum hırsını ve anladım; onun ölmesinden korktuğu çocuğu yok. O, **anne değil**. Ama seni yadırgadım birçok nedenden. Neden cenaze törenime katılmadın mesela? Dayak mı yerdin, küfür mü işitirdin? Bu seni, kodeste asker karşısında hazır olda durmak kadar incitir miydi? Benim için, insanlık onuru için, yeryüzünde tanıdığım en duygusal halk olan Kürtlerin gururu için dayak yemek gücüne mi giderdi?

O karanlık provokasyonun kimler tarafından yaptırıldığı da, taşeronu da artık aşikârsa, gereğini yap Ahmet Amca. Milletvekili olup olmaman bir şey değıştirmez. **Vakur bir duruş sergile, savaş çığırtkanı Kürt ve Türklere karşı dik dur. Kürtlerin Gandhi'si ol.** Onun gibi davran. Onyedî yaşında olsam da vasiyetim sana bu işte. Dağlarda ölen Kürt ve Türk gençlerine borçlusun. Yap(a)mayanlara inat, yap. Onurun, gururun, fedakârlığın ne olduğunu göster korkaklara. Yakıp yıkmadan, kırıp dökmeden, haklı bir zeminde, inadına barış, inadına özgürlük deyip, Dağkapı meydanında **“silahlar susuncaya dek, Kürt dili ve kültürü üzerindeki yasaklar kalkıncaya dek açlık grevindeyim”** de bir kez de.

Bak o zaman, savunduğun davada, AB, ABD ve bütün dünya seni nasıl da haklı görecekler? Bakalım o zaman, bütün Ergenekoncular ve basındaki uzantıları kaçacak delikleri nasıl da arayacaklar. İktidar hesaplarını ölümlerimiz üstüne kurgulayan utanmaz amcalar nasıl da şapkalarını alıp gidecekler ve bir daha da asla geri dönemeyecekler.

Kızıyorum işte sana, daha da fazla kızacağım, bütün söylediklerimin doğru olduğunu bildiğin halde gereğini yapmazsan...

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Diyarbakır ve Kürt Hizbullahı

Önder Aytaç 22.02.2010

Size bu makaleyi Edirne'den yazıyorum. 'Demokrasi Kültürü'nü üniversiteli gençlerle birlikte Edirne'de de masaya yatırıyoruz.

Güneydoğu'da varlığı inkâr edilemez bir olgu da Kürt Hizbullahı. Gerek Hizbullah gerekse de bölgede ektin olan dinî ve politik networklar, bölgenin önemi yadsınamaz gerçekleri. Genellikle de bu gruplar AK Parti ile Saadet Partisi arasında bir şekillenmeye gidiyorlar. Örneğin Batman'da etkin olan bir dinî yapılanmanın, il meclisi seçimlerinde Saadet Partisi'ne oy verdiği kamuoyunca bilinmekte.

8 Mart 2009 günü Diyarbakır İstasyon Meydanı'nda yapılan Evindarén Péxember Platformu (Peygamber Sevdalıları Platformu) tarafından organize edilen Mewluda Muhammedi etkinliğine katılan 80-100 bin kişi, bölgede dinî yapıların ne kadar etkili olduğunun bir örneği. Etkinliğin konuşmacıları, verilen mesajlar ve organizasyon şekliyle Hizbullah'ın organize ettiği bu birliktelik, *Çağrı FM*, *Doğru Haber*, *Susanıngülleri.org*, *hursed.com*, *yesrip.com* gibi siteler tarafından da halka duyurularak katılımın sağlanması istenildi.

Bu ve benzeri etkinliklere katılımlar da göstermekte ki; batıdaki imajının aksine Kürt Hizbullahı son 10 yılda gerçekten de toparlanmakta ve bölgede pozitif bir imajı yeniden kazanmaktadır. Şiddet stratejisini bırakarak, bir yardım kuruluşu şeklinde hareket etmeye başlayan örgütün, yenilenmiş ve yasallaşmış bir aktör olarak ortaya çıkması, bölgedeki dengeleri de yeniden değıştirmekte dersek kehanet olmaz. Son süreçte “apolitik” mesajlar vermeyi tercih eden örgütün, 8 Mart'ta gün ortasında bir etkinlik yaparak, DTP'nin “Kadınlar Günü”

kutlamalarının önünü kesmek için böylesi bir zamanlama yaptığı söylenebilir. Bu nedenle DTP de Kadınlar Günü etkinliğini bir gün önceden yapmak zorunda kaldı. DTP'nin Kadınlar Günü etkinliğine gösterilmeyen ilgi ile Hizbullah'ın etkinliğine gösterilen aşırı ilgi arasındaki büyük fark bile, tek başına DTP'nin işinin hiç de kolay olmadığını, İslam'ın da bölgede önemli bir referans olduğunun somut bir göstergesi.

Bölgede etkinliği giderek artan Hizbullah, hem kendisi bölgede yasal bir dönüşüm içinde, hem de bölgeyi salt DTP paradigmasından kurtarmak saikiyle, etkin bir strateji takip etmekte. Bu çerçevede Hizbullah'ın bölgede kim(ler)i destekleyeceği de ayrı bir önem kazanıyor. DTP desteklenmeyeceğine göre, bölgede Hizbullah'ın Saadet ve AK Parti'ye yönelmesi söz konusu. Üçüncü bir olasılık ise Hizbullah üyelerinin hiç bir partiye yakın durmaması. Alternatiflerin üçü de, örgüt içinde hâlâ hararetli bir şekilde tartışılıyor. Batman'da tercihlerin Saadet Partisi'nden yana olduğu biliniyor. Diyarbakır'da ise Hizbullah'ın, tercihini AKP'den yana koyduğunu gördük. Hizbullah'ın *YouTUBE*'daki görüntülerinde Başbakan Erdoğan'ın Diyarbakır konuşmalarının videosunun bulunması da bunun somut bir örneği.

Bu toplumsal gerçeklik, Diyarbakır'da uygulanan taktikler ve vaatlerin de ilginçleşmesini sağlıyor. DTP "biz kazanmazsak şiddet geri döner" şeklinde korku taktiğini uygulayan bir politika güderken, AK Parti "hizmet siyaseti" söylemiyle DTP'nin kimlik siyasetini deşifre etmeye çalışıyor. Ancak her iki tarafın da önemini yadsımadığı, kategorik olarak karşı tarafta yer alabilecek Diyarbakırlılara sıcak gelecek "politik" mesajların da verilmesi söz konusu. Örneğin AK Partililerin "Diyarbakır hapishanesini müze yapma" projesi, yolu bir şekilde Diyarbakır Zindanı'na düşmüş, veya Diyarbakır Zindanı hikâyeleriyle büyümüş ve dolayısıyla Kürtleşmiş bölge halkına gönderilen bir mesaj. Bunun karşısında Osman Baydemir'in Diyarbakır'a "Şeyh Said Çeşmesi yaptıracağım" söylemi de İslami duyarlılığı olan Kürt tabana karşı gönderilen bir diğer mesaj.

Görülen o ki; Diyarbakır'da ve bölgede önemi yadsınamaz bir Hizbullah gerçeği söz konusu. Onların illegal, silahlı ve şiddete başvuran bir yapıdan arınıp/kurtulup, derneksel anlamda ve STK şeklinde yasal faaliyetler göstermesi ve politik sürece katkıda bulunması; hem kendileri, hem bölge halkı, hem de Anadolu için bir kazanç olsa gerek... Bölgede terörü yeniden azdırmak için Kürt Hizbullah kartını da elinde bulundurmamak isteyen 'derin yapı' Hizbullah'ın yasal statüde bir STK olmasını ise asla istemiyor.

***

Not 1: Geçen hafta içinde **Paris, Londra ve Washington DC'deki toplantılarda Türkiye'yi tartıştık**. Her üç başkentte de, Türkiye'nin militari ve polis devleti sürecinden kurtulacağı, hukuk devletlerinde yargı diktatörlüğünün olmamasının gerekliliğini hem biz anlattık, hem de katılımcıların soruları ve değerlendirmelerinden de bunu çok açık seçik bir şekilde gördük.

Not 2: *Stratejik Boyut*, sosyal bilimler alanında üç ayda bir yayınlanan bir dergi. Son sayısında 'Demokratik Açılım ve Kürt Sorunu' derinlemesine mercek altına alınmış. Derginin okunmasını ve web sitesinin ziyaretini hararetle öneririm.

Not 3: Geçen haftaki 'Liseli Serap'tan Ahmet (Türk) Amcaya Mektup' yazımıza yüzlerce e-mail ve onlarca telefon geldi. Konuya duyarlı olanların çokluğu gerçekten de büyük bir mutluluk. '**Lise'li Serap'tan Ahmet (Türk) Amcaya Mektup**' (<http://www.taraf.com.tr/makale/10043.htm>) makalemizi, '**Liceli Ceylan'dan Ahmet Altan'a Mektup**' (<http://www.taraf.com.tr/makale/7775.htm>) makalemizle birlikte yeniden okumanızı ve konu üzerinde bir kez daha düşünmenizi arzuluyorum.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

'Em gışk bîrane ev xîşma çîma!' / 'Hepimiz kardeşiz, bu öfke ne diye'

Önder Aytaç 01.03.2010

Wek tibabeki zîr eva cara yekemine ku ezê kuncika xa bê temami kurmanci bînivîsim. Jî bo vi hevaleki Kurd jî mînra; "ev lê xistina zêr dibe ku zaf lî xaşa te here, lî caran dîkuje jî" got û mîn hîşyar kîr. Mîn jî wek evindareki Anatoliyayê bersîva wî da; "werê jî jî xîşma te tahde / yan jî bedewiyâte kêf / jî herduyara jî can feda / qehra te jî xweşe, lûtfa te jî./ Belê, dîzanîm ku hun hevalên minên Kurd jî, we dest avêt penusê xa yên sor ku, dî nivîsara Kurdi de şaşiyên Tırkeki jî min ra binvîsin. Nexêr, saxbên. Xeletîye mîn, şaşiyê mîn nîhu nenvîsin jî mînra. Ku hun wêha bêkîn, ezê jî bêborîm, bêxeyidîm û nenvîsêm. Wek gotêna şehidê çapemenêyê Hîran Dînk; erê, ez xwe dîkarîm dî tengezariya kevokeki da bîbînîm, lî belê dîzanîm ku lî Anatoliyayê mirov destlênadîn kevokan. Kevok hetta nav bajaran, dî nav mirovan da jîyana xwe dimeşînin. Belê hîneki vecînoqî, lê hewqas jî azad. Sebêrbêkîn habekî. Dûnya bî sebêr çê buye, qey ne weye?

Jî bo wê nîvîse, hîn dostî jî alîkariya mîn kîrîne. Lê belî ne zaf, habkek. Çîma kurmanci, çîma iro? Ya rasti minê jî bo roja zîmanî dayîkî bînivîsiya. Lê belê, ez ne lî Tûrkiyê bum. Îcar hefta borî bavê Emrah Gezer, "Emrah, jî bo ku Kurmanci kîlama gotîbu, lî Enkerê hatîbu kuştî" jî mînra mailekî şandîbu. Ev çî şermekî mezîne bî xatîrî xwedê, ku, cîwanek jî bo kî kîlama gotîye bî zîmanê xayê dayîkî, te kuştî. Çîma em guhê xa dîdî kîlamên Îngilîzî, Fransî! Jî van jî zêdetîr, dî eurovisyonê de kîlamê me carna bî Îngilîzî tîn gotî. Ez jî nakada banglî Wezîretîya Çand û Turzîmê, jî hunermenda ra dîkîm; jîvîr şunda bîra hunermendê Anatoliyayê stranên bî Kurmanci, Zazakî, Armenî, Rûmî jî amede bîkî jî boyê Eurovisyonê. Wek gotêna Mahsun; em bîrayê hevên ne weye? Lê tahammulê kîlam gotînen hev nakî. Çîma bîratîya me vek bîratîya Şemo û Sîrrî be? Jî welat parêzê herî mezinra jî dibêjîm; bîzanî ku, ez û mirovê wek mîn dîfîkîrî, jî we gîşka zêdetîr welatparêzî. Em qet naxazî welat were parvekirî.

Normale ku, fîkrên me jî hevdu cuda be. Lê disa jî ne hevceye ku em kesî bînî ser fîkrî xa. Lê belê jî boy ku fîkrên cudahî weren zîman, emê berxwebîdî. Jîy boy vana jî divê cek bîkevî bîn erdê u carekî dî jî dernekevî. Guh nedî Enkerê jî. Lî vîr hîn tîşt zaf hêdî tîn guhartî, bî taybetî jî sazîyên bî çek. Qet mereq nekî; darbe jî çênabî hêdî lî ser vî dîne û heger hîn generalê me jî istîfa bîkî, ewê dîşteki zaf xîrab çênebe! Jî xa lî ser dîne paşayên herî zêde dî arteşamedî ye. Kemasiye wana ewê neyê ber çav, ne weye?

Van rojan karkerên TEKEL'ê lî Enkerê rumeteki vîsa zêde dîbînî ku, hetta iroj tu caran sînfî karkeran vî rumetî ne diye lî Tûrkiyê. Ne bêjî çîma, ez jî nîzanîm. Heger sazîyên kur van çalekiyan lî hemberê hukûmatê bîkar neyîne, bîla bextê wan vekîrîbe. Van roja hun pê bihesî ku; Yargıtay, Danıştay, HSYK û endamên Dadgeha Anayas'ê gîşt bîhevra çune serdana karkeran; qet şaş nebî. Xêncî mafê mirovan "bî taybetî jî mafên Kurdan", daraziya serbixwe û demoqrasiyê her tîşt dî nav bal kîşana vandaye. Ê tîşteki mayî; mîn bîhist ku, lî valî Fîratê puxtên maçan dî TRT 6'ê da kurmanci ten weşandî; zaf tîn temaşekîrî. Heger Federasyona Fîtbol'ê guhê xa bîde hevalê mîn Serkar Gîştîyê TRT'ê İbrahim Şahin, ewê maçên Diyarbakirspor'ê bî Kurdi û zîndî bîde

weşandinê lı ser TRT 6'ê. Heviyamin ewe ku TRT 6 her roj, bernamên çêtir û biwesp bine ser ekranan. Lı vêderê tên gotên ku; rojnama Taraf"ê ewê jivir şunve ji disa licem demokrasiyê, huquqê û bı gelra jiyana xa bimeşine. Ye ku ji savar bizvire, bıla kevçiyê wi bışkê.

Bêminın dı xwaşiyede. Slav û hurmet ji bo gelê Anatoliyayê. Destê mezınan û çavı zarokan maçu dıkım. Zarokên dı zindanande ji, yê kevır avêtın dileyzın bı apên xayê polisanra ji. Lê şerme, hun ji tışteki bêjın ji zarê xara, bıra hêdi dest ji van tışta berdın. Bıra herên dıbıstanen xa û bıxwinın. Ma qey hun nızanın; xwendın çeka heri mezine, bı heviya buyına vana ku bıbın dadger û bijişk. Bı dın û iman ezê hetta ku lı ser dıne bı, heqê Kurdan bınim zıman. Hun ji zarokên xwa bıbın hêdi ji çıyan. Dırokê qet nenvisiye ku; tō pirsgirêk bı kuştınê, bı şer hatiye çareserkırınê.

Not: Siz, en yakındaki, 'yanı başınızdaki biz' olan 'öteki yarımızın' dilini, bu güne dek öğrenme zahmetinde bulunmamış aydın, yazar, çizer ve okumuşlar, solcular ve İslamcılar, gazetemizin web sayfasında bu yazımın Türkçe çevirisi size bu seferlik bir kıyağım. Bir dahakine çevirisini de yapmayacağım haberiniz ola.

***

'Hepimiz kardeşiz, bu öfke ne diye'

'Altın doz' şekliyle ilk kez köşemin tamamını Kürtçe yazacağım. "Aman dikkat et altın vuruş, çok zevk de verebilir, öldürebilir de" şeklinde uyardı bir Kürt dostum. Ben de Anadolu sevdalısı birisi olarak; "gelse Celalinden cefa / Yahut Cemalinden sefa / ikisi de cana feda / Lütfun da hoş kahrın da hoş" diyorum. Şimdi biliyorum ki Kürt dostlarım da bir Türkün Kürtçe yazımındaki hatalarını not etmek için kırmızı kalemelerini ellerine aldılar. Hayır, sağ olun, yanlışlarımı hatalarımı bana yazmayın lütfen. Daha ilk denememde böyle yaparsanız ben de çekinirim, ürkerim ve hatta vazgeçerim ve bir daha da yaz(a)mam o zaman. Basın şehidi Hrant Dink'in söylemiyle; "Evet kendimi bir güvercinin ruh tedirginliği içinde görebilirim, ama biliyorum ki Anadolu'da insanlar güvercinlere dokunmaz. Güvercinler kentin ta içlerinde, insan kalabalıklarında dahi yaşamlarını sürdürürler. Evet, biraz ürkekçe ama bir o kadar da özgürce. Biraz sabredin. Dünya da sabırla yapılmış değil mi?" şeklinde düşünmekteyim.

Bu yazı için bazı dostlardan da yardım aldım ama çok değil, azıcık. Neden Kürtçe ve neden bugün? Doğrusu Dünya Ana Dil Gününde yazacaktım. Ancak yurtdışında idim. Geçen hafta Kürtçe türkü söylediği için Ankara'da öldürülen genç Emrah'ın dertli babasından bir e-mail aldım. Bu nasıl bir utanç Tanrı aşkına! Bir genç anadilinde şarkı söylediği için öldürülüyor. Neden, İngilizce veya Fransızca şarkı dinl(eyebi)liyoruz! Hatta Eurovision şarkı yarışmasında İngilizce söylenen bir şarkı ile temsil edil(ebil)iyoruz o zaman! Buradan Kültür Bakanlığı'mıza ve Anadolu'nun sanatçılarına da sesleniyorum; Ne olur Kürtçe, Zazaca, Ermenice, Rumca şarkılar da hazırlansın Eurovision için. Mahzun'un söylemiyle; "hepimiz kardeşiz", değil mi? Yoksa birbirimizin şarkılarına bile tahammül edemiyor muyuz? Neden kardeşliğimiz Şemo ile Sırrı'nın kardeşliği gibi olsun ki? En büyük 'vatansever'lere sesleniyorum; bakın ben ve benim gibi düşünenler, hepinizden daha vatanseveriz, vatanın bölünmesini de asla istemiyoruz, bilesiniz.

Fikir ayrılıkları normaldir ve hiç kimseyi de kendi fikirlerimize inandırmamız gerekmiyor. Farklı düşüncelerin de özgürce ifade edilebilmesi için mücadele etmemiz gerekir. Bunun için de silahların gömülmesi ve bir daha çıkarılmaması lazım. Ankara'ya da çok kulak asmayın siz. Oradaki üniformalı kurumlar çok yavaş değişiyor. Hiç merak etmeyin, bu dünyada artık darbelere de darbecilere de yer yok. Eğer generallerimiz onurlu bir şekilde istifa ederlerse ya da pişmanlıktan yararlanırlarsa da çok kötü olmaz. Zaten dünyada paşası en fazla olan ordu

bizimki değil mi?

Bugünlerde Ankara’da Tekel işçileri, Türkiye tarihinde işçi sınıfının hiçbir zaman görmediği ilgiyi görüyorlar. Neden diye sormayın, ben de bilmiyorum. Derin yapı bu eylemleri hükümete karşı kullanmadıktan sonra, şansları açık olsun. Eğer bu günlerde HSYK, Yargıtay, Danıştay ve Anayasa Mahkemesi üyelerinin hep birlikte işçileri ziyarete gittiklerini öğrenirseniz de şaşırmayın. Çünkü bağımsız yargı, insan hakları ve özellikle de Kürt hakları ve demokrasi dışındaki her şey, onların ilgi alanı içine giriyor. Ve bir diğer nokta daha; duydum ki Fırat’ın öte yakasında TRT 6’da Kürtçe yayınlanan futbol maçlarının özetleri çok izleniyor. Eğer TRT Genel Müdürü dostum İbrahim Şahin, –Futbol Federasyonu’nu ikna ederek- Diyarbakırspor’un maçlarını, TRT 6’da canlı ve Kürtçe olarak yayınlarsa, *Taraf* gazetesi bundan sonra da, halkla beraber demokrasi ve hukuktan yana bir şekilde yaşamını arttırarak sürdürecektir. Yani pilavdan dönenin kaşığı kırılınsın.

Şimdilik kalın sağlıcakla. Anadolu insanına selam ve saygılarımı sunuyorum. Büyüklerin ellerinden, küçüklerin gözlerinden öperim. Hapishane(ler)deki ve polis amcalarıyla taş atmaca oynayan çocukların da gözlerinden öperim. Fakat ayıp ama, değil mi? Siz de ne olur bir şeyler söyleyin çocuklarınıza. Bıraksınlar bu tür işleri, okullarına gitsinler. Siz okumanın en büyük silah olduğunu, benden çok daha iyi biliyorsunuz, evlatlarınızın ‘hâkim’ ya da ‘hekim’ olmasını arzulayarak. Dinime, imanıma, yaşadığım sürece ben Kürtlerin haklarını dile getireceğim, siz de çocuklarınızı indirin dağdan artık. Tarih, sorunların savaş ve öldürmeyle çözüldüğünü hiç yazmadı bugüne dek.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

PKK Mi Hizbullah Mi Istersiniz

Önder Aytaç 08.03.2010

Size bu satırları Nevşehir’den yazıyorum. Anadolu’nun doğusu PKK ve Hizbullah dahil, her türlü radikal düşünce ve inanışa hazır. Ancak bu öyle dünden bu güne olmadı. Hizbullah’i da, bu PKK’yi da, bu hükümet yaratmadı. Bölgede yoksulluk, cahillik ve inanılmaz bir ezilme söz konusu.

Yani, yine fakirlik edebiyatı, yine vicdan sömürsü. “Orta Anadolu köylüsü çok mu zengin, onlar neden silaha sarılmıyor?” dediginizi duyar gibiyiz. Hanimlar, beyler; hadi elinizi vicdanınıza koyun. Canınız mı yandı? Sikin, sakin, içindeki irin aksin. Disinizi de sakin, biraz daha dayanin anlatacaklarımıza. Sorun; yoksulluk, cahillik ve ezilme.

Bölge fakir; cevap vermeden önce bakın isterseniz TUIK’in verilerine. Bunu zaten biliyorsunuz değil mi? Peki, bunun eskiden böyle olmadığını da biliyor musunuz? Örneğin şimdi Türkiye’nin en fakir kentlerinden olan Sınak-Cizre’nin, önceden bölgenin kültür, müzik, eğlence merkezlerinden biri olduğunu biliyor muydunuz? DIE 1927 Sanayi Sayımı sonucuna göre, Diyarbakır’ın, Türkiye’nin üçüncü sanayileşmiş kenti olduğunu biliyor muydunuz? Yani Adana yok, Kocaeli yok, Bursa yok, Ankara yok, Konya, Kayseri, Eskişehir yok.

İstanbul, İzmir ve Diyarbakır var o tarihlerde Türkiye’de. Sulanabilir 8,5 milyon hektar arazinin yüzde 20’sinin Asağı Fırat ve Dicle Havzaları’ndaki geniş ovalardan oluşan bu bölgede yer aldığını bilir misiniz peki? Verimli

Hilal veya Yukari Mezopotamya olarak adlandırılan bu bölgenin, insanlık tarihinde medeniyetin besigi olarak bilindigini, tarih boyunca Anadolu ve Mezopotamya topraklari arasinda geçisi saglayan bir köprü görevi gördüğünü de biliyor musunuz?

Bugün ise, Türkiye’de imalat sanayiindeki isletmelerin bölgesel dagilimi incelendiginde, isletmelerin yaklasik yüzde 71’i Marmara, Ege ve İç Anadolu olmak üzere üç bölgede yogunlasmakta. GAP Bölgesi’ndeki isyeri sayisinin ise, toplamın ancak yüzde 5,7’sini teskil ettigini görürüz. Isletmeler, bölgeler itibariyle küçük ve orta ölçekli sanayi isletmeleri (KOS) ve büyük sanayi isletmeleri olarak siniflandirildiginda ise, imalat sanayiinde istihdamın yüzde 76,5 gibi önemli bir kısmi Marmara, Ege ve İç Anadolu Bölgelerinde konuslanmakta. GAP Bölgesi’nde ise bu oranin yüzde 3,6 seviyesinde oldugunu görürüz.

“Türk bankacilik sistemi, topladigi her 100 liranin 78 lirasini kredi olarak açiyor. Ancak bu ortalama rakam Güneydogu bölgesinde çok daha düşük. Güneydogu illerinde toplanan her 100 liralik mevduatin 50 lirası bölgeye kredi olarak dönüyor. Bankaların bölgeye ihaneti Diyarbakir’da ise en zirve yapan bir durum.

Diyarbakir’da banka subelerine yatırılan her 100 liranin sadece 30 lirası ile kredi açılıyor.” Simdi de eğitim-öğretimle ilgili istatistiklere baktigimizda, cehaletin derecesini ve nedenlerini de kolaylıkla görebiliriz. Okumayazma oranlarının en düşük olduğu iller, öğretmen basına en fazla öğrencinin düstüğü iller. En kalabalık sinifli ve dogal sonuç olarak ÖSS ile SBS’de en basarisiz illere bir bakın.

Aslında çok da bakmanıza gerek yok, tahmin edin. Evet, tahmininizde yanılmadiniz.

Ve ezilmslik. Bütün feministlerimiz ayakta.

“Kadınlar her yerde eziliyor.” Çifte çubuga, tarlaya bahçeye Karadeniz’de mi gitmiyorlar, Ege’de mi? Tabii ki öyle. Ama en dayanılmaz noktaya doguda varıyor olmalılar ki, en fazla namus cinayeti burada isleniyor ve en fazla burada kadınlar intihar ediyorlar. Hem bu topraklarda erkeklerin durumu sanki daha mi farklı? 12 Eylül bir buldozer gibi hepimizin üstünden geçti. Ancak bir tek “Diyarbakir cezaevi” ve “Mamak hapishanesi” vardı bu ülkede. Yalnızca oralarda gencecik insanlar açlık grevlerinde ya da kendilerini yakarak öldü(rüldü)ler. Sadece orada insanlara bok yedirildi. Bilseniz, Ebu Gureyb cezaevi ne kadar masum kalır Diyarbakir ve Mamak’ın yanında! Mahir Kaynak çok hakli, “Ergenekon’u Fırat’ın dogusuna kaydirmayalım, altından kalkamayız, bunun, hesabını veremiyiz” derken.

Mirze û Dotmir (beyefendiler ve hanimefendiler), açtırmayalım Botas kuyularını ve sahipsiz mezarları. Vazgeçelim kayıplarımızı aramaktan, failleri bulmaktan. Fırat ve Dicle bile yetmez bu ‘derin yapının’ pisliğini temizlemeye!

Not 1. Abdullah Abdülkadiroğlu’nun TSK konusundaki yazılarını okumanızı öneririm.

Not 2. Birkaç mendebur Kılıç hariç, Kürtçe makalem ile ilgili Türkiye’nin ve dünyanın her tarafından takdir duyularını ifade eden binlerce e-mail geldi. tarafim@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Anadolu kaynıyor: Şer ile değil binlerce güzellikle

Önder Aytaç 15.03.2010

Geçen hafta perşembe gününden beri yollardayız.

Önce Alanya'dan söz etmeliyim. 170 kişilik bir toplulukla birlikte, "Demokrasilerde Güvenlik Olgusu"nu irdledik. Mehmet Görgün gibi 80'lik gençlerin siyasete artıdeğer katmak için okullu olduğu bir yer Alanya. STK'ların önde gelenlerinden Hüseyin Güney, Menderes Haymanalı, Zekai Avcı, Kerim Sadullahoğlu, Mehmet Ali Kiriş, Ali Putur ile birlikte Kaleiçi'ndeki güzel bir balık evinde beyin fırtınası yaptık. Alanya; "İl olmak bizim hakkımız" diyor. Bir an önce de havalimanına kavuşmayı arzuluyor. Devlet üniversitesi istiyor. Özel üniversite tekliflerinin de bir an önce YÖK'ten geçmesini bekliyor. 148 bin yatak kapasitesi ile İstanbul'dan sonra en çok turiste ev sahipliği yaptıklarını da övünerek anlatıyor.

Alanya'nın yerleşik yabancıları da, AB ile Türkiye'yi bütünleştirmede önemli bir unsur. Alanya, "Devlet bizim için işleri kolaylaştırıcı olsun, yeter" diyor ve kendi okullarını da hep kendileri yapıyor. Kaleiçi de görülmesi gereken çok önemli bir güzellik. Alanya, Antalya'nın diğer turizm merkezleri gibi, turistin beş yıldızlı otellere gelip, her şey dahil sistemi ile yalnızca otelin sınırları içinde yaşadığı bir yapıda değil. Turistler ve şehir her aşamada iç içe. Alanya Emniyet Müdürü Turgay Bey de yazları 300 bin nüfuslu olan bir yerleşim biriminin, hem de 450 polis ile birlikte güvenliğini sağlarken canla başla çalışıyor. Alanya için tek şey söylemek gerekirse: charter seferleri için, uluslararası kullanıma açık 2400 metrelik bir havalimanı. Erzincan'da herkesin sevgilisi olan Ulaştırma Bakanı Binali Yıldırım, Erzincan için yaptığı güzelliklerden bir damlasını da Alanya Havalimanı için hemen yapmış olsa...

Sonra da Antalya'da, Sanayi ve Ticaret Odası'nın yeni akıllı binasında, farklı iş kollarından gelmiş 45 kişilik üst düzey yönetici ile birlikte, "Toplantı, Müzakereler ve Çatışma Yönetimi" konusunda bir günlük bir çalıştaya katıldık. Sanayi ve Ticaret Odası Yönetim Kurulu Üyesi Ali Kıvrak da Antalya ve sorunlarını kendisinden dinlediğimiz önemli bir dost. Bundan sonraki süreçte Ali Kıvrak, Antalya'ya her alanda hizmet edecek önemli bir isim. Ali Yılmaz'ın emniyet konusundaki çalışmaları ile Vali Alaaddin Yüksel'in ilin uluslararası platformlarda tanıtılması bağlamında canla başla çalışmaları da gözardı edilmemesi gereken diğer noktalar.

Erzincan'da ise ilçeleriyle birlikte 213 binlik bir şehir söz konusu. İl, ABD'deki baklava dilimi gibi sokak ve caddelerinin belirlendiği gibi bir yapıda. 1939'da yerle bir olmuş. 1993 depreminin yıl dönümü de 13 martta mevlitlerle anıldı. Deprem nedeniyle en fazla üç katlı evler ile yapılan şehir, dağların çevrelediği bir ovanın içinde yer alıyor. Şehir, Esentepe'den bütünüyle görülebiliyor. İldeki herkes "Allah Binali Yıldırım'dan razı olsun. İlimiz için çok şeyler yaptı" diyor. Burada da, "Sivil Demokrasi de Erzincan Örneklemesi"ni masaya yatırdık ve yüz kişilik seçkin bir grupta birlikte tartıştık. Erzincan, bizim medya üzerinden duyduğumuz Erzincan olayları ile adının anılmasına vesile olan saldır(an)aylara da, sav(cı)sızlara da çok kızıyor/ üzülüyor. Belediye Başkanı Yüksel Çakır, sabah altıda kalkıp gecenin ilerleyen saatlerine kadar yurttaşlarla bütünleşmiş bir yapıyı sergiliyor. Fatih Karatepe, Cemalettin Başsoy, Nadim Hatipoğlu, Salih Eğinlioğlu, Halime Keleş, Nihal Tercanlı sayabileceğim bazı Erzincanlı STK temsilcisi dostlar. 70 yaşına gelmiş, türbanlı ama çağdaş teyzelerin bile toplantı ortamına katılması benim açımdan çok önemli göstergeler. İnsanların İstanbul şivesine yakın bir güzellikte Türkçeyi konuşuyor olması da bana ilginç gelen bir diğer nokta.

Vecdi Gönül, Yıldırım Akbulut, Fahri Korutürk, Metin Akpınar, Ali Coşkun da Erzincan'ın meşhurlarından bazıları olsa da Erzincan Binali Yıldırım'ın destekleriyle gerçekten de doğunun parlayan bir yıldızı durumunda. ABD ve AB'nin 'çağrı ve bilişim merkezi' nasıl Hindistan ise, Türkiye'nin 'çağrı merkezi' de Erzincan oluyor. Bu ise beraberinde, 'silikon vadisi' gibi bir yapıyı, cep telefonu, laptop ve PC parçalarını üreten merkezlerin kurulmasını Erzincan'a getiriyor. Son üç yıl içerisinde 10 bine yaklaşan üniversitenin öğrenci sayısı söz konusu. Havalimanının uluslararası kullanıma açılması da bu sene sonuçlanacak. Dijital arşiv sisteminin de burada konuşlandırılması, yeni istihdam alanları için bize ipuçları veriyor. Vali Abdülkadir Demir, belediye başkanı, rektör, ilin STK'ları ile Erzincan tam bir uyum içinde, devlet ile millet bütünleşmesinin örneklemesini üniformasız kuruluşlar bağlamında çok güzel sergiliyor.

Bakırcılar Çarşısı, Ergan Dağı, Ekşisu, Altıntepe, çağlayan şelale, Terzi Baba Camii ile Erzincan, 'çevresi dağlık, ortası bağlık' bir mekân. Buraya tayin olan devlet memurları, bilmedikleri için gelirken ağladığı, giderken de ayrılmak istemediği için yine ağladığı bir yer.

Tokat da ayrı bir güzellik merkezi ama yer kalmadı. Bir sonraki yazıda da Tokat'ı ve Giresun'u anlatalım.

tarafim@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Diyarbakırspor mu Bursaspor mu galip?

Önder Aytaç 16.03.2010

Adalet duygusu devlet tarafından karşılanmayan bireyler, kendi adaletlerini uyguluyorlar mı? Diyarbakır-Bursa maçı ile ilgili basında çok şey yazılıp çizildi. Ne şiş yansın ne kebab diyenler; "üç-beş fanatik" şeklinde konuya yaklaştı. "Bursa'da da onlar vardı, Diyarbakır'da da". Valla Bursa'da kilerini bilmem ama Diyarbakır'dakileri bence öyle tanımlamak, bölge insanını tanımadan ve futbol oyun alanını da dikdörtgen şeklinde dört beyaz çizgiden oluştuğunu sanma saflığından başka bir şey değil.

İsterseniz bölgenin akliselimlerini dinleyelim. Yazar Şeyhmus Diken; "Eğer ki dört ay önce olanlar göz önüne alınmadan fatura Diyarbakır'a kesilirse, Diyarbakırspor hemen kararını verip liglerden çekilmeli ve federasyona al ligini, çal başına demeli." Diyarbakır Ticaret Borsası Başkanı Fahrettin Akyıl, temsil ettiği iş çevresi adına 'yaşanan olaylardan ötürü Bursasporlu yöneticilerden özür dilemeyeceğini, aslında Bursasporlu yöneticilerin özür dilemesi gerektiğini' söylemekte. Sosyolog Mazhar Bağlı; "kentte Diyarbakırspor Kulübüne devletin aracı, kent dışında da PKK'nin uzantısı olarak bakanlar olduğunu ve eylemleri de, halkın Diyarbakırspor'u sahiplenmesi olarak görmeli" diyor. Prof. Doğu Ergil ise; 'Diyarbakır taraftarının hayatının tümünün intikamını Bursaspor maçından aldığını, çünkü Bursa'daki maçta kendilerini aşağılanmış his ettiklerini' söylüyor.

O zaman Spor Bakanı ve Federasyon yetkililerinin Diyarbakırspor'a vereceği hiçbir cezanın, yukarıda özetlediğimiz düşünceleri de göz önüne aldığınızda, hiç de caydırıcı olmayacağını kolaylıkla söyleyebiliriz. Yine elinizdeki Futbol Müsabakaları Yönetmeliği de bu sorunu çözmeye yeterli bir sosyal, siyasal ve psikolojik ve hukuksal içerikten de yoksun. Farklı bir açıdan bakıldığında da; cezayı hafifletecek pek çok argüman da söz konusu. Futbol; bölgenin tek sosyal eğlencesi, insanların deşarj oldukları alan ve bölge insanının sisteme entegrasyon en önemli aracı ya da vs, vs, vs...

Kanımızca, Diyarbakırspor bölgenin Atletico Bilbao'su olamasa da Barcelona'sı. Futbola meraklı Kürt çocuklarının ilerde mutlaka oynamak istedikleri ideallerindeki takımdır Diyarbakırspor. Bölge halkının hepsi PKK'lı değil ama hepsine yakını da Diyarbakırspor'lu. Çünkü mevcut sistemde horlandığını, dışlandığını, küçümsendiğini düşünen insanların, kendilerini ifade ettikleri yegâne araçlardan birisi de Diyarbakırspor. Onun aracılığı ile meydan okur, rekabet ederler. Takımı bu sportif güce sahip değilse de hayal kırıklığına uğrar. Hakemin, federasyonun, basının, hele de bir başka takım taraftarının haksızlığına uğradığını düşünürse de; sonuç mevcut durum olur. Tercümesi; "bu alanda da dışlanıyorum, bununla da kendimi ifade etmeme izin yok" düşüncesi hakim olabilir.

Diğer yandan Diyarbakır stadı hakkında Türkiye kamuoyunda sıkça dile getirilen ve bu yüzden insanların peşinen mahkûm edildiği iki konuya daha değinmekte yarar var. Birincisi; 'Diyarbakır Stadında İstiklal Marşı okunmaz, yuhalanır, ısıklanır.' Bursaspor maçına kadar böyle bir vakanın olmadığını söyleyebilirim. Ancak, her maçtan önce İstiklal Marşını okutarak ayağa düşmesine neden olan 12 Eylül'den kalma alışkanlığın neden hâlâ

sürdürüldüğünü ben de Kültür ve Turizm Bakanı Ertuğrul Günay gibi anlamakta zorlanıyorum. Gelişmiş batı Avrupa ülkelerinde bunun örnekleri de sanki hiç yok. İkincisi; 'statta Kürt Milli Marşı okunur' yalanı. Okunan Şivan Perwer'in Kürt kadınları için bestelediği "ilerleyin" anlamına gelen "herne pêş" türküsü. Şarkının futbol literatürüne çevirisi de anlamlı oluyor; "hücum edin, atağa kalkın". Üstelik Kürt dostlarımızınki de 12 Eylül'den kalma bir alışkanlık olmalı ki; 'korkudan sözlerini değil yalnızca melodisini mırıldanırlar lalay lay lalay diyerek."

Sayın devlet yetkilileri; cezalarınızla adaleti sağlamaya çalış(a)mayacağınız kesinse, eyyam yapıp, zevatı kurtarmaya mı çalışacaksınız? Biz yine de size bu konudaki suçluları sayalım. Hâlâ özür dilemeyen Bursaspor yönetimi, tarihinde hiç görülmediği kadar taraftar tepkisi çeken Diyarbakırspor yönetimi ve diğer statlardan farklı olarak tribünlerinden "herne pêş ve xool" seslerinin yükseldiği tek stat olmasına tahammül edemeyen devletliler.

Tezgâhlar kurularak şampiyon olacak ve düşecek takımların belirlenmediği, Kürtlerin bütün doğallıklarıyla eşit ve özgür olarak yaşadıkları bir Türkiye ve Türkiye ligi özlemiyle, düşse de kalsa da artık ben de Diyarbakırsporluyum diyorum.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Başbakan Erdoğan'ın Türkiye'sinden kesitler

Önder Aytaç 22.03.2010

1.14 martta Tokat'ta 200 kişilik STK temsilcilerinden oluşan bir toplulukla birlikte "Demokrasilerde Güvenlik Algısı"nı tartıştık. Bu kadar yerli ve Anadolu olan, devlete sadakatli ve fakat demokrasiye de derinlemesine bağlı bir ili görmedim. Arkadaşlar bize Reşadiye'nin perde arkası ile ilgili bildiklerini anlattılar. Sanıyorum Baransu'nun özel haberi ile orada olanları *Taraf* 'tan yakında okursunuz. Prof. Osman Demir, Av. Eyüp Eroğlu, İzzet Soyuer, Orhan Arıç, Hüseyin Atındı, gazeteci Fatih Karaman ve Faruk Bal öncelikle sayabileceğim dostlar. Gaziosmanpaşa Üniversitesi de ekonomik bağlamda şehrin bir diğer artısı. Artova'daki çimento fabrikası da (ADOÇİM) tam kapasite ile çalışan bir ekonomik girdi. Sulusaray antik kazıları da devam etmekte. Pazar ilçesindeki Ballica mağarası da görülmesi gereken doğal bir mekân. Kelkit nehri üzerindeki hidroelektrik santrali kurma çalışmaları da hızla devam ediyor.

CHP'li Diren'in Dimes fabrikası da 500 kişiye iş sağlayan önemli bir değer. Zile Maşathöyük'teki Hitit şehri, Roma Bizans döneminden kalma Sebastapolis yerleşim bölgesi ve tarihî Tokat, Niksar kaleleri görülmesi gerekli yerler. Sulu Sokak'taki tarihî yapılar, Bey Sokağı Konakları, Hıdırlık köprüsü, Ali Paşa Camii ve Hamamı da diğer tarihî zenginlikler. Vakıflar Genel Müdürü Yusuf Beyazıt da Ankara'daki önemli bir Tokatlı.

İlin yeni Emniyet Müdürü Mustafa Aktaş sayesinde, Tokat Türkiye'deki iller bağlamında en güvenli illerden bir tanesi. Adam gibi bir adam Mustafa Aktaş. Tokat Devlet ve Çocuk Doğum hastaneleri önemli sağlık birimleri. Medicalpark Hastanesi de özel sektörün sağlık kuruluşu.

2. 15 martta da bütün gün **Güvenlik Bilimleri Fakültesi'ndeydik**. Yapılan beyin fırtınasının verimliliğini sivil demokrasimiz adına gururla ifade edebilirim.

3. 16 martta Ankara’da IPA’nın genel merkezinde Uluslararası Polis Birliği’nin bölgesel toplantısına katıldık. IPA, bu sene çok uygun fiyatlarla Nevşehir Kozaklı’daki termal otellerle üyeleri için yeni anlaşmalar imzalıyor.

4. 17 martta Güvenlik Bilimleri Enstitüsü’nde, farklı kurumlardan katılan 15 kişilik bir toplulukla “Medya ve Kolluk” ilişkileri üzerine bir çalıştay gerçekleşti. Kısa bir süre içinde bu çalışma da kitaplaştırılacak.

5. 18 martta İstanbul’da Habertürk’te Ali Sirmen, Can Ataklı ve Fikri Sağlar ile birlikte, “Olduğu Gibi” programında son gelişmeleri tartıştık. Kanımızca; ‘Gururlanma padişahım senden büyük Allah var’ söylemi Başbakan bağlamında ne kadar haklı ve güzel ise, Cengiz Çandar’a yapılan “Sen kimsin?” söylemi de bir o kadar garip ve anlamsız. “Bundan sonra kıзма ve gocunma bize, gönül almak sana” yaklaşımı da Şeyh Edabali’dan kulağıımıza bir küpe. Gecenin ilerleyen saatlerinde de, İstanbul’daki güvenlik uzmanları ile birlikteydik.

6. 19 martta Gazi Üniversitesi İletişim Fakültesi’nde 200 kadar öğrencisi ile “Medya ve Örgüt Sosyolojisi” konusunda bir workshop gerçekleştirdik. Geleceğin gazetecileri, bugünün ‘iliştirilmiş’ apoletli gazetecilerinden çok daha iyi olacaklar.

7. 20 martta Ankara’dan İzmir’e uçarken Abdüllatif Şener ile birlikteydik. Bana TRT’deki bir programda onun hakkında söylediklerimle ilgili haklı bir eleştire bulundu. İnsan Hakları Derneği Başkanı Akın Birdal da İzmir’e giderken konuştuğumuz bir diğer eski dost. Birdal’ın elindeki tek gazete ise bizim *Taraf*’tı.

8. 20 martta Manisa’da 150 kişilik bir topluluğa Canten Kaya ile birlikte moderatör olduk. Bülent Arınç ismi Manisa’da her yerde geçmekte. Gürkan Koyuncu, Serkan Dumlu, Abdurrahim Arslan ve Havva Özçel aklımda kalan diğer dostlar.

Ağlayan Kaya, Hafsa Sultan Külliyesi, Ulu ve Muradiye camileri görülmesi gereken yerler. Manisa’lı; “Hizmeti kim getirirse oyum ona” diyor ve parti taassubu yok. Manisa İzmir’in gölgesinde olduğu için, sosyal hayat neredeyse hiç yok. Sipil’in eteklerindeki Mevlevi Tekkesi ve yanındaki polis lokali de görülmesi gereken diğer yerler.

Üniversite şehre entegre ol(a)madığı için, öğrenciler de, hocaları da, bürokratların bazıları da sabah Manisa’ya gelip, akşam İzmir’e geri dönüyorlar. Futbolcuları ve tiyatrocuları bile İzmir’den gelip gidiyor. Anemon, Manisa’da yetişen ve yalnızca 15 günlük ömrü olan bir lale ve bu isimle kurulan ve bizim de kaldığımız bir oteller zinciri...

Vestel, Aristo, Indesit, Bianki, ECA da şehre ekonomik canlılık katan işletmeler. Ümmühan Elginkan Vakfı da eğitime sponsor olan bir merkez. Vali Celalettin Güvenç ve İl Emniyet Müdürü Adem Aydemir de şehrin

yurttaşları ile bütünleşmiş bürokratlar. Akşamın ilerleyen saatlerinde de 'sultan çayı' yudumladığımız 'Ayn-i Ali'de de emniyetçi dostlarla birlikte olduk.

9. 21 martta İzmir'de önce 150 kişilik bir grup üniversiteliye ben "Demokrasilerde STK'ların Rolü"nü anlatırken, Yasemin Tecimer de "İş Dünyasında Sosyal Davranışlar, Görgü ve Nezaket Kuralları" sunumlarını yaptı. Akşamın ilerleyen saatlerinde de İhsan Bilir ve güvenlikçi dostlarla birlikteydik.

Bi germahîya dilekî wek meha Tebaxe li bajarê Diyarbakir'e Newroz pîroz be.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Ergenekon Partisi 'evet' dese de referandum olmayacak (mı)

Önder Aytaç 29.03.2010

Anayasa değişiklikleri referanduma kalmayacak ve Meclis'teki oylamadan geçecektir. Çünkü muhalefet referandumu göze al(a)maz. Çünkü referandum C(M)HP için bir hezimettir.

Yeterince cesur olmamasına ve onlarca eksikliğine rağmen, eski sol ve sağ cenahtan bütün aydınlar ve hatta TUSİAD'ın bile oylamada "Evet" diyeceklerini tahmin ediyorum. Çünkü kırk yamalı bohçaya benzeyen 12 Eylül Anayasası mı, yoksa artık sivil inisiyatifin de anayasaları değiştirdiği/yaptığı, AB normlarına, demokrasiye ve hukuk devletine uygun bir şekillenme mi?

Darbecileri koruyan 15. Madde'nin kaldırılması, askerlere sivil yargının açılması, sivillerin askerî mahkemelerde yargılanmasının önlenmesi, askerî şûra kararlarının yargıya açılması, memurlara toplu sözleşme hakkı tanınması, Anayasa Mahkemesi'ne bireysel başvuru hakkının getirilmesi gibi; 'yurttaş merkezli devlet' değişikliklerine, C(M)HP ve BDP'nin seçmenlerinin bile "Hayır" oyu vereceğini sanmıyorum. Bizim son iki hafta içinde gittiğimiz Sakarya, Erzurum, Aydın, Tokat, Erzincan, Manisa gibi milliyetçi muhafazakâr ağırlıklı illerde bile, MHP tabanının yüzde 65'ten fazlasının anayasa oylamasında "Evet" diyeceklerini gözlemledim/anketledim.

Anayasa oylamasında karşı çıkılan konu, askerî vesayetin kalkması olduğu için, buna 'yeter söz milletindir' dışında hiçbir şey denmeyecektir. Parti kapatılmasının zorlaştırılmasına "Hayır" diyecek bir BDP'li kendi varlık nedenini bile yeniden sorgulamış olacaktır. Aynı, bu Meclis'in anayasa değiştirme hakkına sahip olmadığını düşünen MHP'nin, Meclis'teki kendi varlığının meşrutiyetini inkâr etme çelişkisini yaşamasında olduğu gibi. Katsayı adaletsizliğinden cumhurbaşkanının seçimine, başörtüsünden parti kapatmalara varıncaya kadar, ülke yönetimine ortak olan ve 'yargı diktatörlüğü'ne götüren bir yapının, hukuk devleti ilkeleri ile sınırlandırılmasını istemeyecek bir C(M)HP'nin, samimiyetini kendi tabanına bile kabul ettirmesi hiç de kolay olmayacaktır.

Anayasa oylamasında "Hayır"cı muhalefetin, "muhalif medyayı" yanında bulabilmesi de oldukça zor. Çünkü basın, iktidar muhalifi en keskin kalemleri bile, iktidar hırsı ile doğruları çarpıtmayı göze alıp, işin sonunda da kaybetme riskini sineye çekebileceklerini hiç sanmıyoruz. Yalnızca askerî personelin ve ailelerinin oy kullandığı seçim sandıklarında bile, Türkiye ortalamasının üzerinde AK Parti'ye oy çıktığını düşünecek olursak, o zaman tek hayır bloku, bilinçli bir bilinçsizlikle 'Ergenekon Partisi' seçmenleri olacaktır. Yani 367 sabihler, ıslak imzacı

çiçekler, savlanan ETÖ'cüler, sözcü çölaşanları, mendebur kılıçlar, yeniçağı yakalayamamış önkibarlar ve bir avuç vs. vs. vs.

Bütün bunlara rağmen C(M)HP'den oluşacak "Hayır"cı blok, referandumda aktif pozisyon alıp, kampanyalar düzenlerlerse, yapılacak ilk genel seçimlerde Ağıar'ın DYP'si ve Mumcu'nun ANAP'ı gibi onlar da Ankara'nın "siyasi mevtalar" mezarlığına gömüleceklerdir. Bu bağlamda referandum, Cemil Çiçek'in düşündüğü gibi iktidar için değil, muhalefet için çok büyük riskler taşımaktadır. Çünkü halk kitlelerinin beklentileri askerin dayattığı bu deli gömleği 12 Eylül Anayasası'na artık sığmamaktadır.

İşte yukarıda saydığımız nedenlerden dolayı muhalif blokun, referandumu göze al(a)mayacağını düşünüyoruz. Özellikle C(M)HP Meclis'te sıkı muhalefet yapıp, eleştirecek, ancak oylamada; sayıları önceden tesbit edilmiş oylarla fire vererek, referanduma gidiş yolunu kapatacaklardır.

***

Not: Ankara Sosyal Bilimler Lisesi, 27 martta 18 farklı sosyal bilimler lisesine ev sahipliği yaparak, "Meşrutiyetten Günümüze Demokratikleşme" sempozyumu düzenledi. TV 8'den Erkan Tan, Kanal 24'ten Taşkın Koç, Kanal A'dan Ömer Şahin, Sabah'tan Hüseyin Kocabıyık, Doç. Osman Can, Prof. Doğu Ergil, Prof. İhsan Dağı, Doç. Eyüp Bacanlı ve pırıl pırıl öğrenciler ile anlamlı bir etkinlik. Mehmet Emin Ergün, Mehmet Akif Haner, Fatih Kafadar ve öğretmenleri de etkinliği güzelleştirenler. Geleceğin hâkim, savcı, kaymakam ve avukatları bugünkülerden çok daha donanımlı ve demokrat olacaklar.

tarafim@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Anadolu: 23 mart - 5 nisan arası

Önder Aytaç 05.04.2010

23 martta Ulaştırma Bakanı Binali Yıldırım ile birlikteydik. **Mehmet Aycı** da yedi kitaba imza atmış bir ulaştırmacı. Binali Yıldırım; "Taraf"ı çok iyi takip ettiğini ve önemsedğini" söyledi ve benim Alanyalı olup olmadığını sordu. Alanya Havalimanı ile ilgili bütün ekspert raporlarını da göstererek, büyük uçakların neden Alanya'ya inemediğini anlattı.

24 martta Hazine Müsteşarı İbrahim Çanakçı'dan ekonomik durum ile ilgili çok geniş bir değerlendirme dinledik. Aynı gün öğleden sonra da **Başbakanlık Müsteşar Yardımcısı Kasım Davas**'tan son anayasa değişikliği ile ilgili çalışmaları, beyin fırtınası biçiminde özömsedik. **Başbakan'ın dış ilişkiler danışmanı Abdullah Canbek** de önemli işlere imza atan bir diğer dost.

25 martta Sakarya'daydık. Yasemin Tecimer "Görgü ve Nezaket Kuralları"nı ben de; "Demokrasilerde Güvenlik Algısı"nı 200 Sakaryalıya anlattık. Kıpır kıpır, şıkır şıkır, fıkır fıkır bir Sakarya'yı ve STK'ları gördük. Şengül Öztürk, Nilüfer Pekşen, Çiğdem Erdoğan Atabek, Ali İhsan Yavuz, Mustafa Ak, Ali İhsan Güneş oradan sayabileceğim, daha fazla demokrasi için canla başla çalışan STK temsilcileri. Depremden sonraki büyükşehir yapılanması, şehrin çok göç alması, topraklarının çok verimli olması, İzmit ve İstanbul'a alternatif bir sanayi şehri konumu,

Karasu limanı ve bağlantılı demiryolu ile tam bir liman kenti haline dönüşmesi, üniversitesi ile 50 bin öğrenciyi barındırması ile kent tam bir AB ülkesi şehri gibi.

26 martta STV’de Abdullah Abdulkadiroğlu’nun programına Prof. İdris Bal ile birlikte konuştuk. Aynı gün **TV Net**’te haberlere telefon ile bağlantı yaptık.

27-28 martta da Erzurum’daydık. Nurhan Yıldız’ın düzenlediği bir etkinlikte 100 kadar dadaş ile “Erzincan, askerler ve demokrasi” bağlamında bir beyin fırtınası gerçekleşti. Caner Güven, Mevlüt Doğan, Refik Akkuş aklımda kalan dostlardan bazıları. Erzurumlu, savcı Osman Şanal’ı çok seviyor ve takdir ediyor. Erzurum’un MHP’lisi bile anayasaya “evet” diyecek. Sağlık Bakanı Akdağ da “kaşarlanmış” bir siyasetçi olmadığı için çok seviliyor. Kayseri ve Erzurum sağlık bağlamında pilot iller olduğu için, ilçe hastanelerinde bile ameliyatlara yapılabiliyor. 2011 Üniversite Kış Olimpiyatları’ndan şehrin beklentisi çok fazla. Yerel yönetimler de üzerine düşenleri bu yaz geciktirmeden yapmalı. Erzurum 2011 sonrasında da pek çok etkinlik için ev sahipliğine talip. 2. devlet üniversitesi de bir diğer artı. Özel bir vakıf üniversitesi ve Ticaret Odası’nın üniversite çalışması da neredeyse sonuçlanmış. Şehir; eğitim, sağlık ve hayvancılık konusunda iddialı bir konumda.

28 mart akşamı da Sağlık Bakanlığı Müsteşar Yardımcısı Ekrem Atbakan ile beraberdik. Dr. Ekrem Bey, sağlık bağlamında aklımıza takılan her soruyu bir saat boyunca dolu dolu anlattı. Her kim ki Sağlık Bakanlığı’nın çalışma alanı ile ilgili bazı sorularına yanıt arıyor, alın size cevapların adresi: 0312 431 48 79 / atbakan@saglik.gov.tr.

29 martta da Polatlı’daydık. Yasemin Tecimer “Zerafet ve Protokol Kuralları” sunumu yaparken, ben de; “Asker, Polis, MİT ve Demokrasi” konusunu masaya yatırdım. 150 kişilik Polatlılı ile beyin fırtınası gerçekleştirdik. Mehmet Elmas, Hanife Yıldırım, Eşrefpaşalı Yakup Öztürk, Yakup Çelik ve Belediye Kültür Müdürü Ömer Bey gerçekten de daha güzel ve yaşanabilir Polatlı için çalışan kişiler. Belediye yaptığı projelerle, “halka en iyi hizmet götüren belediye” ödülünü almış. Web sayfasından bakılacak olursa “Polatlı Belediyesi” çalışmaları ile bütün Türkiye’deki ilçelere güzel bir model ve örnek. Bugün saat 11.00’de de **Haber Türk’te Hürriyet’ten Şükrü Küçükşahin** ile birlikteydik.

30 martta Uluslararası Polis Birliği’nin (IPA) toplantısındaydık. Aynı gün **SHaber**’de de gündemi değerlendirmek için konuştuk. Bu arada nisan ayının 6’sında kutlanılan Polis Haftası da kutlu mutlu ve umutlu olsun. Yurttaşlar olarak çok çalışırsak, militari devlet ve polis devleti tanımlaması da bir an önce son bulsun

31 martta da Eskişehir yolu üzerinde bin fidanlık IPA Türkiye Hatıra Ormanı’ndaydık. Emniyet Genel Müdür Yardımcıları Osman Karakuş, Mehmet Tokgöz, Mustafa İlhan, Doğan Kılınç ve Emniyet’in üst düzey yöneticilerinden çok geniş bir katılımcı ile birlikte fidanların dikimini gerçekleştirdik.

3 nisanda Burdur’da 100 kişilik bir STK toplantısına katıldık. Vali İbrahim Özçömen ve Emniyet Müdürü Celal Özdoğan da şehirle bütünleşmiş sevilen bürokratlar. Burdur’da çok sevilen Valinin adının Diyarbakır Valiliği için geçtiğini Ankara’da sıklıkla duymaktayız.

4 nisan da Afyonkarahisar'da 150 kişilik bir STK'nın konuğuyduk. Oruçoğlu Otel'in Kapris'ten transfer ettiği Murat Toker, hem IPA üyeleri, hem de sponsorluklar bağlamında pek çok sanatsal ve kültürel etkinliğe imza atan bir işletmenin temsilcisi.

tarafim@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

İstihbarat Daire Başkanı kim olacak

Önder Aytaç 19.04.2010

1. Turgut Özal'ın inanılmaz öngörüsü ile 20 sene önce PVSK ile polise istihbarat yapma yetkisi verildi. Bununla da, askeriye'nin, MİT'in istihbarat tekeli kırıldı. Bu ise, aynı alanda rekabet eden farklı farklı birimlerin mevcudiyetini ve dolayısıyla da darbelerin önlenmesini de beraberinde getirdi. Böylelikle **Süleyman Demirel**'in anlatımıyla, "Afrika'daki kabile savaşlarını bile rapor eden MİT ve askerî istihbarat, altımız oyulurken haber vermiyordu" gerekçesinden de kurtulunmuş oluyordu.

2. Ramazan Akyürek başkanlık görevinden alındı. Konya Emniyet Müdürü **Hüseyin Namal** da bu göreve getirildi. Namal göreve gelir gelmez 30-35 kişilik bir kadronun görevine hemen son verdi. Mahkeme kararı ile göreve geri dönmeyi hak eden Akyürek, görevden imtina ederek, kendisinin haklılığı ve idarenin hatalı uygulamasını hukuk ile teminat altına aldıysa da başkanlık makamına oturmadı. Sonrasında da bir İstihbarat Daire Başkan Yardımcısı, vekâleten başkanlık görevini yürütmeye başladı.

Şimdi soru şu? Acaba yeni İstihbarat Daire Başkanı kim olacak? Öncelikle şunu söylemeliyiz: Ali Kolat'ın Sivas Valisi olması, 'Hacı Müdür'ün de görevden alınması sonrasında, haklı olarak Emniyet'teki tek yetkili Oğuz Kaan Köksal oldu ki, bizce de bu iyi oldu.

3. Konya Emniyet Müdürü Hüseyin Namal. Bu çok zor bir ihtimal. Çünkü ne kendisi bu göreve gelmek istiyor, ne de onu bu göreve getiren Hacı Müdür bu işi yeniden yapabilir. Yapamaz çünkü, Hacı Müdür'e görevden ayrıldığı andan bu tarafa bütün Emniyet beddua ediyor. Çok başarılı ve temiz bir Emniyetçi olan Namal'ın istihbarat deneyimi de neredeyse hiç yok.

4. Ramazan Akyürek göreve yeniden gelip başlayabilir mi? Sanmıyoruz. Adam gibi adam olan bu kişi, istihbarat ile ilgili çok daha farklı bir birimde ya da çok önemli bir ilde kısa bir süre sonra görevlendirilecek. Başbakan; Akyürek'i çok beğeniyor, takdir ediyor ve önemsiyor.

5. Daha önceden Çorum Emniyet Müdürü Necmettin Emre'nin de bir yıl kadar vekâleten götürdüğü gibi, Cüneyt Özdemir'in kitabında söz ettiği şekliyle '**Balkan Bektaşisi**' bir kişi bu görevi önce vekâleten, sonra da (1. sınıf emniyet müdürü olduktan sonra) asaleten devam ettirebilir. Uzmanlara göre; 'Balkan Bektaşisi' 25 yıllık istihbaratçı ve bu işi çok iyi yapacak birisi.

6. Eski istihbaratçı ve şu anda Orta Anadolu'da görev yapan bir il emniyet müdürü de bu göreve gelebilir. Ancak son dönemlerde çok farklı ve yapmaması gereken yerlerle irtibat kurma çalışmaları; 'senin yaptığını Çorumlu bile yapmaz' şeklinde bir düşünceye neden oluyor. Mahalli medyada da kendisi hakkında oldukça olumsuz haberler çıkması nedeniyle ismi oldukça yıprandı.

7. Samsun'daki Ahmet Türk'e yapılan meşum saldırı olmasaydı İl Emniyet Müdürü **Muzaffer Erkan da adaylardan bir diğeri idi**. Hem yılların istihbaratçısı olması, hem herkesle iyi ilişkiler kurması, hem de herkese mesafeli durması ve Hanefi Avcı ile olan yakınlığı da kendisinin artıları.

8. **Kahraman Maraş İl Emniyet Müdürü Cumali Aydın**'ın adı da Ankara'da sıklıkla konuşulan bir diğeri isim. Tek dezavantajı da Hacı Müdür'ün her yerde 'benim adamım' diye bu ismi yıpratması. Hacı Müdür bu konuda hiç konuşmasa, sanırım Aydın bağlamında çok daha iyi olacak.

9. **İzmir'den bir diğeri müfettiş emniyet müdürü** de ismi geçen bir diğeri Emniyetçi. Müfettişliğinde de, yıllardır yaptığı emniyet görevinde de hiç akçalı işlere bulaşmamış olan bu isim, istihbaratı fazla bilmesi de, bilerek hata yapmayacak bir kişi ve sağı solu oynamayan sıkı bir Emniyetçi.

10. **Sezai Kalyoncu** da ismi geçen bir diğeri Emniyetçi. Tek dezavantajı ise, emekliliğine bir yılının kalması ve istihbaratçılığının olmaması.

11. **Yıllarca Teftiş Kurulu Başkanlığı da yapmış bir daire başkanının da ismi başkanlığa geçiyor**. Müfettişlik döneminde oldukça yıpranmış olması da onun adına zorluklar olarak söylenebilir.

12. **Ayhan Falakalı** da geçen sene 1. sınıf emniyet müdürlüğüne terfi etmiş deneyimli bir istihbaratçı. Geçen dönemde il emniyet müdürü yapılmamasını, Bakan Atalay'ın bu süreçte onu İstihbarat Daire Başkanı olarak görevlendireceği şeklinde yorumlara neden oldu.

13. Çok iyi bir istihbaratçı ve Emniyetçi olan **Sabri Uzun**, aynı göreve daha önceden üç kez geldiği için, yeniden getirilmesinin zor bir ihtimal olduğu düşünülmekte.

14. **Eskişehir Emniyet Müdürü Hanefi Avcı** da bu görevi arzulamasına rağmen, onun Ankara'ya dönmesi konusunda bir uzlaşma yok. O her zaman olduğu gibi, hâlâ genç Emniyetçilerin doğal lideri / idolü gibi bir pozisyon taşıyor.

15. Her kim gelecek olursa olsun, Türkiye'deki başarılı operasyonlara dönük istihbaratın yüzde 87'sini toplayan Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat Dairesi'nin başkanlığına gelecek kişi, hem hükümet, hem Türkiye demokrasisi hem de güvenlik konsepti bağlamında çok önemli. İşte bu nedenle de **Bakan Atalay her konuda olduğu gibi bu konuda da kılı kırk yaran bir hassasiyetle adım atarak, durumu şu andaki şekliyle vekâleten devam ettirebilir ki Emniyet Genel Müdürü Oğuz Kaan Köksal da sanki bunu arzuluyor**.

Bakalım gelişmeler nasıl olacak?..

tarafim@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

MİT müsteşarı kim olacak

Önder Aytaç 26.04.2010

1. Ara sıra diplomatlardan ve askerlerle akraba olan MİT'in içinde çalışanlardan olsa da, MİT Müsteşarları hep askerlerden seçiliyor. Bir diğeri anlatımla, ille de bir sivil olaksa, ya kendi akrabaları ya da kendi tezgâhlarından geçmiş kişiler bu göreve getiriliyor.

2. Erdoğan hükümeti, aynı Menderes'in DP'sinden ilk kez milletvekili seçilenlerin nereye ve nasıl oy vereceklerini bilmediklerinde yaptığı gibi mi yapmalı? Yani İsmet İnönü'yü gözleyerek; o, oylamalarda "evet" diyorsa, "hayır", "hayır" diyorsa da "evet" oyu mu kullanmalı? Ya da; "ulema ihtilafa düşünce, cühelaya akıl danışır, onun dediğinin tersini yapınca da isabetli olanı bulurmuş" ironik söylemine mi bakmalı? Erdoğan, muktedir olmak istiyorsa, MİT'teki askerî vesayeti kırmalı.

3. MİT'in kendi içinden seçilecek bir müsteşar, asla sivil inisiyatif bağlamında kararlar al(a)maz. Bu, MİT Müsteşar Yardımcısı başarılı hanımefendi için de geçerli. Askerî vesayetten başka bir yönetim tarzı görmemiş MİT çalışanlarından, farklı bir uygulamayı beklemek de olanaksız.

4. MİT, İngiltere ve İsrail'deki gibi yalnızca dış istihbarat mı yapmalı? Son 10 yıldır, MİT'in yapılan başarılı operasyonlarda bilgi toplaması acaba ne kadar az? DHKP-C, Devrimci Karargâh, PKK, Türk Hizbullah, İBDA-C, çakma bölücü ve çakma İslamcı örgütler konusunda MİT, neredeyse konuya hep Fransız mı kalıyor? MİT çoğunlukla statükoyu koruyan bir yapıda mı?

5. İlle de bir asker MİT müsteşarı yapılacaksa, muvazzaf birisinin yerine, emekli birisi örneğin **Korg. Cahit Sarsılmaz** düşünülebilir mi? Ala'nın Diyarbakır valiliği sürecinde, dönemin Emniyet Müdürü Okur ile yaşanan sorunsallar ve bu süreçte bölgenin komutanı olan Cahit Paşa'nın demokrat ve insancıl yaklaşımları, hep Vali Ala'nın yıldızını parlattı ki, sonrasında Başbakanlık Müsteşarlığı'nın kapısı da aralandı. Ala merkezli bürokratik yapılanma da azımsanmayan bir güce sahip.

6. Özal hükümetleri döneminde İç Güvenlik Koordinasyon Başkanlığı yapan, MİT Müsteşarlarını seçtiren **Hasan Celal Güzel** de bu görev için düşünülmekte. Güzel; askerleşmiş MİT'i sistematize edebilecek ve kurumu olması gereken alana/çizgiye çekecek ve yalnızca kendi işine yoğunlaştıracak güçlü ve etkin bir isim.

7. **Muammer Güler** ismi de sıklıkla burası ve İç Güvenlik Müsteşarlığı için telaffuz ediliyor. Ancak istihbarat bilgisinin az olması, onun açısından bir dezavantaj. Kendisi de bu görevi istemiyor.

8. **Efkan Ala** da, MİT ve İç Güvenlik Müsteşarlığı için ismi anılan bir diğer bürokrat. Ancak kendisi bu görevleri istemiyor.

9. **Ramazan Akyürek** de, mahkemeden yeniden koltuğa oturma kararını almasına rağmen, Başbakan'a ve İçişleri Bakanı'na olan saygısından dolayı, "görevden imtina" dilekçesi verdi. Başbakan Erdoğan, Akyürek'in ismini de MİT Müsteşarlığı bünyesinde aklında tutuyor.

10. **İbrahim Şahin** de bu konuda ismi geçen bir diğer bürokrat. Şahin'in PTT'de ve Ulaştırma Müsteşarlığı'nda kısa süreli ve başarılı işler yapması ve sonrasında da TRT'de de sistematik operasyonları yapıp buradan da MİT veya İç Güvenlik Müsteşarlığı'na geçmesi, sonrasında da milletvekilliğini ve Ulaştırma Bakanlığı'nı arzulaması mı söz konusu? Başbakan'a ve Ulaştırma Bakanı'na yakınlık bir avantajken, Arıncı'ya uzaklık ve "oneyapım"a yaklaşımı da sanki dezavantajları.

11. Zaman zaman bazı akademisyenlerin isimleri de bu kuruma danışmanlık için geçiyor. Terör, istihbarat, uluslararası ilişkiler ve güvenlik konsepti bağlamında çalışmaları olan **İhsan Bal** ve **Sedat Laçiner** de alanında iyi yetişmiş kişiler. Bu akademisyenlerin yönetiminde oldukları USAK'ın Gül'e, Erdoğan'a, Davutoğlu'na ve derin devlete olan yakınlıkları da gözardı edilmemeli.

12. Hakan Fidan da MİT Müsteşar Yardımcısı yapılan bir diğer önemli aday. İsmi ilk ortaya çıkaranlar, "astsubaylıktan emekli olmasını" ön plana vererek, kendisini yıpratmak isteseler de, sayıları ellibinleri bulan emekli ve muvazzaf astsubaylar bu durumu çok takdir ettiler ve AKP'ye eskisinden çok daha sıcak yaklaşır bir duruma geldiler. Fidan'ın akademisyenliği, TİKA'daki başarıları, dış dünyayı çok iyi bilmesi ve uzlaşmacı kişiliği ile gerçekten de bu görevin üstesinden gelebilecek bir kişi. Fidan; Gül'e, Erdoğan'a, Davutoğlu'na ve Atalay'a da çok yakın bir isim. Eğer Müsteşar Yardımcılığı sürecinde başarılı olursa, Müsteşar'lığı da sonrasında gerçekleşecek.

13. Stockholm Büyükelçisi Korutürk de bir diğer isim. Başarılı bir diplomat olan Korutürk, hiçbir isim üzerinde anlaşma sağlanamazsa, iki bayandan birisi olarak Erdoğan tarafından düşünülmekte. Kendisi ise bu görevi çok arzulamıyor.

14. Alevi kökenli Türkmen bir hâkim / savcının da adı geçmekteyse de çok cılız olarak seslendirildiği için, onu buraya yazmadık. O da ülkesini çok seven önemli bir savcı. Şu anda da bir bakana danışmanlık yapıyor.

Ankara da MİT Müsteşarlığı ile ilgili öngörüler bu merkezde.

***

Not: Sarıyer ilçesi Rıdvan Günaydın'ın koordinesinde www.ilcenesahipcik.com projesi ile güvenlik bağlamında önemli somut projeler yapıyor. Hem güvenlikçilere hem de yurttaşlara modelleme yapılması açısından web sitesini ziyareti öneririm.

tarafim@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

1 Mayıs: 'Alpay' bir işçi ve 'Tok' bir polis

Önder Aytaç 03.05.2010

İŞÇİ: 1 Mayıs işçinin ve emekçinin bayramı. 30 yıldır işçiler ve emekçiler Taksim'de seslerini duyuramıyor. Öğrenciler (23 Nisan–19 Mayıs), askerler (30 Ağustos), polisler (10 Nisan) ve takımı şampiyon olan bütün taraftarlar Taksim'de kutlama yaparken, işçiler neden yap(a)maz?

POLİS: Önceki yıllarda, Taksim'de bayram yapmak isteyenler gerçek emekçiler ve işçiler değildi. Bazı örgütler 1

Mayıs'ı propaganda günü görüyor. Ben, polis olarak, toplumun can ve mal güvenliğini sağlamak zorundayım. Öğrenci, polis ve asker bayramlarında araba yakmadı, işyerleri yağmalamadı.

İŞÇİ: Biz de İstanbul'un güzelleşmesi için vergi veriyoruz. Hatta belediye işçilerinin Taksim'in her kaldırım taşında emekleri var. Sesimizi, sesin en gür çıktığı Taksim Meydanı'ndan duyurmak istiyoruz.

POLİS: Taksim, güvenliğin zor sağlandığı bir meydan. Alacak kişi sayısı belli ve zarar görecektir çok mal / can var. Etkinlik başka bir yerde yapılırsa, hiç kimse zarar görmemiş olur.

İŞÇİ: Eğer sen devletsen, hem güvenliğini sağla hem de bayram yapmamıza izin ver. Suçlu ile suçsuzu ayırt et. Sendikacıları potansiyel tehlike ve tehdit olarak da algıla.

POLİS: Tek sendika ve partiler olsa sorun yok. Ancak aranızda terör örgütlerinin sempatisanları ve militanları da katılabilir.

İŞÇİ: AB ülkelerinde bizdeki gibi bir meydan yasaklaması yok. İsteyen istediği yerde bayramı kutlar.

POLİS: Gelişmiş ülkelerde 1 Mayıs İşçi Bayramı gerçek manada bir bayram. İşçiler etrafa gülücükler dağıtıyor, güller atıyor, oynuyor, eğleniyor ve fakat asla taş atmıyor.

İŞÇİ: Gereksiz ve orantısız bir şekilde güç kullanan polis cezalandırılmalı. Göstermelik bir-iki polise soruşturma açılıyor. Kamu görevlisinin ideolojisini görevine yansıtması da polisin meslek etiği ile bağdaşmıyor.

POLİS: Evet, kastı aşan şiddet uygulamaları polise hiç yakışmıyor. Vicdan sahibi hiçbir polis de bunu savun(a)maz. Devlet kurumları içinde en kolay açığa alınan polis. İnsan hakları ve meslek etiği bağlamında hizmet içi eğitimler alan kurum da polis teşkilatı.

İŞÇİ: Taksim Meydanı'nın bizim için özel bir anlamı ve önemi var. 1977'de 37 emekçi, devrimci burada şehit oldu ve 136 kişi de yaralandı.

POLİS: Taksim'de hiçbir vatandaşımızın ölmesini ve yaralanmasını istemediğimiz için, yıllarca devlet 1 Mayıs kutlamalarına izin vermedi.

İŞÇİ: Polis toplumsal olaylarda, daha insanca, demokrat ve hoşgörülü davranmalı. Düşüncelerimi açıklamak ve hak talep etmek; insan hak ve hürriyetlerinin en temellerinden.

POLİS: 1996- İstanbul Kadıköy, 1 Mayıs İşçi Bayramı kutlamaları sırasında polis; toleranslı davranmasına rağmen, çıkan olaylarda dört kişi hayatını kaybetti ve bir sivil polis de linç edildi.

İŞÇİ: Halkın size verdiği yetkiyi, siz halk adına kullanırken, sürekli orantısız güce başvuruyorsunuz. Polisler, gereksiz güvenlik önlemleri alıyor ve binlerce insan, işine/evine giderken mağdur oluyor.

POLİS: Güvenlik hizmetini devlet polis eliyle sunuyor. Güvenlik önlemlerinin nasıl alınacağı benim sorumluluğumda. Koruyucu hekimlik gibi önleyici güvenlik de var.

İŞÇİ: Geçen yıllarda atılan gaz bombalarından canımız acıdı. Nefes almak için camları kırdık. Bu eziyeti neden bize reva görüyorsunuz?

POLİS: Aslında ben de emekçiyim. İşçilerin oturduğu yerlerde oturuyor, bazı işçilerden hem daha az ücret alıyor, hem de daha fazla çalışıyorum.

İŞÇİ: Taksim’de taş ve sopa yiyen polisin acısını ben de yüreğimde hissettim. Bizim bayramımızı kullanmak isteyen fırsatçıların da farkındayım.

POLİS: Parti ve sendika binasında rehin kalanların gözyaşlarını, hastanede dört yaşında gaz bombasından acı çeken küçük kız çocuğunun ve hastaların sancısını, Taksim’i gezen turistlerin ensesine yediği copların acısını ben de yaşıyorum.

İŞÇİ ve POLİS: Kısa bir süreç içinde işçi ve polis; “Omuz Omuza Dostlar” ve “Türkülerle Geleceğiz”i hep birlikte söyleyip halay çecekler. Taksim Meydanı’nda; güllerle karşılayacağız birbirimizi. Ayrı yolda(şlar) olsak da, kardeş ve dost olduğumuzu bileceğiz.

İŞÇİ ve POLİS: “Sen varsan ben varım, sen yoksan ben de yokum” diyorum. “Kutsal olan devlet değil insandır, halkı yaşat ki devlet yaşasın” düşüncesindeyim. Sen özgür ve rahat olduğun sürece, ben de mutlu ve huzurluyum. Hepimiz, Türk ve Kürt enstitüsünün, cami ile cemevinin, yerli ve azınlık vakıflarının, üniversitede başı örtülü ile açık kızların yan yana olduğu bir Türkiye’de mutlu olacağız.

İŞÇİ ve POLİS: Birimiz özgür olmadan, diğeri kendini mahpushanede hissedecek. Herkes, diğeri için özgür olması için çalışacak. Birbirimiz için tehlike olduğumuzu zihinlerimizden atacak ve işte o zaman gerçek manada özgür olacağız.

Yaşasın işçinin ve emekçinin bayramı. Yaşasın 1 Mayıs

***

Not: Son üç hafta içerisinde **Manisa, Salihli, İzmir, Aydın, İskenderun, Hatay, Halep, Gebze, İstanbul (Asya ve Avrupa), Elbistan, Giresun, Samsun, Denizli, Afyon** ve **Ordu**’da, güvenlik ve seçimler konulu toplantılara

katıldık. **Emniyet Genel Müdürü Oğuz Kaan Köksal** ile de ilk elden topladığımız verileri masaya yatırarak, bir beyin fırtınası gerçekleştirdik.

tarafim@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

'Hello' from Elbistan

Önder Aytaç 10.05.2010

1. 7-8 mayısta Tarkan Zengin ve Yasemin Tecimer ile birlikte STK'ların davetlisi olarak Elbistan'daydık. Elbistan dediğimizde bazıları Pakistan, Hindistan ya da Hırvatistan gibi başka bir ülkede olduğumuzu düşünebilir. Ama biz artık il olması gereken, beş milyon ton kömürün üzerinde oturan, verimli çalıştırılırsa dört cente elektriğin üretildiği (şu anda doğalgazdan üretilen elektirik 17 cente mal oluyor) ve Türkiye'nin kullandığı yüzde 30 elektriği karşılayabilecek (şu an yüzde 6'sını karşılıyor) dev bir ekonomi ülkesinden bahsediyoruz. Almanların ve Japonların; "Bize verin biz işletelim bütün havzanın kömürünü ve verimli topraklarını" dedikleri, Çinlilerin hemen yatırım yapmak istedikleri, insanın gözünü yaşartan güzellikteki kara elmas kömürün kenti Elbistan'dan söz ediyoruz. Tanrı aşkına gidin görün ve yaşayın.

2. Elbistan dört dönemdir belediye başkanının MHP'li olduğu bir kent statüsündeyken, son yerel seçimlerde AKP'ye belediyeyi kazandırmış. Bu nedenle de hem muhafazakâr tabanı, hem BBP'yi, Saadet Partisi'ni ve MHP'yi, hem de bütünüyle Alevilik düşüncesini iyi bilen ve yaşa(t)(y)an bir şehir.

3. Orada bulunduğumuz süre içerisinde, kanaat önderi arkadaşların söyledikleri şunlar; 8 mayısta Yüksekova'da bir çavuşu, Uludere'de mayın patlaması sonucu bir eri, 7 mayısta Dağlıca'da taciz ateşinde iki uzman çavuşu, 1 mayısta Lice'de bir subayı, 30 nisan Nazımiye Sarıayla Karakolu'nda bir astsubayı, bir uzman çavuşu ve iki eri, 30 nisan Çukurca'da mayın patlaması sonucu bir eri, 27 nisan Şemdinli'de bir uzman çavuşu ve bir eri ve 26 nisan Dereli'de mayın patlaması sonucu bir astsubayı neden şehit ettiğimizi sorguluyorlar ve avazlarının çıktığı kadar da "NEDEN???" diye bağırıyorlar ve "Demoktarik Açılım'ı ve Anayasa Oylaması'nı sabote etmek için değil miiiiiiiiii" diye de soruyorlar.

TSK'dan değil ama Başbakan Erdoğan'dan ve AKP'den de şunları bekliyorlar;

1. Bir an önce bedelli askerlik yasası çıkarılsın.

2. Bir an önce profesyonel orduya geçilsin.

3. Bir an önce terörle mücadele eden acemi ana kuzusu mehmetçiklerin yerine, işi yalnızca savaşmak olan profesyoneller ve polis güçleri görevlendirilsin.

4. Terörle mücadele yalnızca askere bırakılmayacak kadar önemli bir olgu olduğu kavranılsın.

5. Bir an önce Samsun ve Kayseri'deki meşum yumruklama saldırılarından sonra Emniyet'te yapılan nokta değişiklikler ve görevlere son verme işlemlerindeki gibi bir durum, ülkenin kırsalında Jandarma'nın görev yaptığı yerlerde de aynen uygulansın.
6. Bir an önce, ana kuzusu mehmetçiklerin görev yaptığı yerlerde şehit olan erlerin içinde olduğu Jandarma alay komutanları, rütbeli paşalar da soruşturma geçirsın, görevden alınsın, emekliye sevk edilsin.
7. AKP de eskinin kokuşmuş politikacıları gibi olmasın ve devlet ile milleti bütünleştirecek çalışmaları sürekli arttırarak yapsın.
8. Başbakan'ın karizması ve vatandaşın ona olan sevgisinden dolayı, tek ona güvenerek/ dayanılarak siyaset yapılmasın ve politikacılar her ne için söz verirse mutlaka yerine getirsın.
9. KÖYDES ve Sağlık Bakanlığı'nın devrim niteliğinde yaptıkları çalışmaları, diğer bakanlıklar da öncelikle yerine getirsın ve yurttaş odaklı çalışsın.
10. Elbistan bir an önce il yapılsın.
11. Kömürün bu bölgeyi, Ortadoğu'nun İsviçre'si konumuna getireceği kesin. O nedenle de bir an önce gerekli olanları Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı yapsın.
12. Sonra da; "tek bu bölgede değil, dünyada parmak ile gösterilecek bir Elbistan'ı biz de gerçekleştirmiş olalım ve yıllarca Başbakan Erdoğan'a Elbistan'ın anahtarını teslim edelim" diyorlar.
13. "Biz bunları şimdi Türkçe söyledik. Anlayan/ dinleyen olmazsa, o zaman Arif Bilgin'in kitabındaki şekliyle "Elbistanca da söyleyebiliriz ona göre" diyorlar.

Elbistan güzel çok güzel bir kent. İnsanları ise Elbistan'dan daha da güzel, candan ve (b)ilim meclisi insanı şeklihdeler. Daha önceden bir yarımız Kahramanmaraş'ta kalmıştı. Şimdi de gönlümüz Elbistan'da kaldı demeliyim.

Alevisi de, Sünnisi de, cami imamı da, doktoru da, otel işletmecisi de, kömür işletmeleri mühendisleri ve operatörleri de, hanımları da, beyefendileri de bizim gazetemiz *Taraf*ı çok ama çok seviyorlar, okuyorlar ve herkese okutuyorlar. Aynı 82 yaşındaki Elbistanlı gazeteci Mehmet Göçer'in *Un Sandığı* isimli dört ciltlik kitabında da anlatıldığı gibi.

Tanrı aşkına Elbistan'a gidin ve oradaki güzellikleri yaşayarak görün...

tarafim@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Derin devletin son 120 kara günü

Önder Aytaç 17.05.2010

1. Ne pahasına olursa olsun **derin yapı** referandumu yaptırtmayacak ya da "hayır"ların çok çıkmasına çalışacak.

2. Prof. Yazıcı'ya göre; "YSK 'süre'ler konusunda yetkisiz". "Özel kanun" süreye "60 gün" derken, YSK'nın süreyi 120 gün ilan etmesi de **derin devletin** bir manevrası.

3. **Yüksek yargı oligarşisi, postal yalayıcı bürokratlar** ve dört gündür **Ankara'ya konuşlanan Aydın Doğan** ve medyası; AKP sürecinin biteceğini ve yeniden eski militari statükocu vesayet döneminin geri geleceğine inanıyor.

4. Baykal'ın ipinin çekilmesi, onun iyi bir avukat ol(a)mamasına bağlı. Eğer, derin devletin her emrine "Yes Sir" diyeceğini açıkça taahhüt etmezse, geri dönmesi olanaksız. Varan 2-3 kasetleri de Bay-kall'ın kal(a)ma(ma)sının handikapları. AKP'de **Çömez**, MHP'de **Özdağ**, ANAP'ta **Okuyan**, DYP'de **Cindoruk** her ne ise, CHP'deki benzer kozmik bürocular, kasetleri patlattılar. Baykal öncelikle partideki "kozmetikçilerle" anlaşmaya çalıştı. Ardından da, partide önemli değişiklikler yapacağını ve yeni isimleri vitrine yerleştireceğini ifade etti. Sonrasında da Avrupa Parlamentosu'na giderek sosyal demokratlardan destek arayışını sürdürdü.

5. YSK'nın "**derin yapıya**" ekstradan 60 gün zaman kazandırması, bu sürecin gerçekten de ateşten bir gömlek olacağının göstergesi.

6. Tayyar; "Şu anda referandum sandığının tek güvencesi Haşim Kılıç. Bu sorumluluğu nedeniyle provokatif eylemler de gündeme gelebilir. Kılıç'ın güvenliği daha üst düzeyde sağlanmalı. Anayasa değişikliğini ve demokratik açılımları akamete uğratmak isteyenler, sistemi kullanarak çözüm üretemediklerinden, her yola başvurabilirler" diyerek olacıklara parmak basıyor.

7. Tayyar'ın, Kılıç örnekleme, Samsun ve Kayseri'deki yumruklama ile Eskişehir ve Muğla'daki üniversite gençlerinin kışkırtılması, Baykal'ın kaseti bağlamında, kesinlikle "derin yapının" adamlarınca tezgâhlandı.

8. Yazıcıoğlu'nun derin yapı tarafından öldürülmesinin ardından, benzeri tezgâhlar şu anda MHP ve BDP'nin, hatta Bülent Arınç örnekleme, Samsun ve Kayseri'deki yumruklama ile Eskişehir ve Muğla'daki üniversite gençlerinin kışkırtılması, Baykal'ın kaseti bağlamında, kesinlikle "derin yapının" adamlarınca tezgâhlandı.

9. Öcalan'ın; "31 mayısa kadar bekleyeceğini ve olumlu bir gelişme olmazsa, sonradan yapılanlardan kendisinin sorumlu tutulmayacağını" söylemesi, tam da derin yapının söylemiyle örtüşmekte. Yine Öcalan; "PKK içinde

bazı gruplar devletin bazı unsurlarıyla ortak hareket ediyor, örgüt içinde bir çete anlayışı geliştirdi” derken, derin statüko ile uyum içinde konuşuyor.

10. Derin yapı, 120 gün içinde, Anadolu insanını tahrik ederek, şehit mehmetçiklerin sayısını arttırarak, derinle irtibatlı PKK terörünü azdırarak, toplumu kamplaştırma çabası içinde. Ayrıca şehit sayısının artmasını önlemek için, TSK’ya, Kuzey Irak’a sınır ötesi bir operasyon için bir yetki asla verilmemeli.

11. Samsun ve Kayseri Emniyet Müdürlerinin görevlerinden alınmaları gibi, kırsalda görev yapan mehmetçiklerin şehit edildiği yerlerdeki, Jandarma komutanları için de aynısı yapılmalı. Kır ve sınır polisi kurma, önce bedelli askerlik, sonrasında da profesyonel ordu sistematığıne geçilmesi bu 120 gün içinde yapılmazsa, mehmetçiklerin telef edilmesi söz konusu.

12. Eğer helikopterler kalkamıyor, uçaklar yer tesbit edemiyor, insansız hava araçları arızalanıyor, ambulansların ulaştığı yerlere ordu yetişemiyor, acemi ve eğitimsiz erler hep en zor yerlere veriliyorsa, doğal olarak şehit sayısı da artıyordur. Şehit cenazelerinin bile bilinçli olarak Samsun ve Kayseri gibi provokasyonlara yatkın illere denk ge(tiri)lmesi, derinin sivil uzantısı şeklindeki “milliyetçi” geçinen bazı gerzekleri de devreye sokuyor.

13. Doğuda Jandarma, ciddi terör eylemlerinin olacağı konusunda sivil yetkilileri korkutmakta ve asker lehine yeni yetkiler devşirme, şehir merkezlerine tanklar yerleştirme ve yol kontrollerinin arttırılması gibi saçmalıkları arzuluyor. Bu konuda direnen mülki amirler ve savcılar, “Sizin araçlarınıza ve evinize de eylem koyulabilir!”, “çocuğunuza, eşinize sıkıntı olabilir!” söylemleriyle yıldırılıyor.

14. Bir kısım üniformalı ise, görüştüğü insanları tehdit edercesine, önce anayasa değişikliğinden duyduğu rahatsızlığını ifade ediyor. Sonra da; “bir iç savaş çıkmasından endişe ediyorum” diyor ki bu cümlenin okunmasını tersinden yaparsak, çok ürpertici sonuçlar çıkıyor.

15. Bazı hukukçular referandum sonrasında, Anayasa Mahkemesi’nin milletin kararını dikkate almayarak, değişiklikleri iptal edeceğini savunuyor. Yine, değiştirilmesi teklif dahi edilemez maddelerin özünün yıpratılması nedeniyle, AKP’nin kapatılmasının söz konusu olacağı fısıldanıyor. Google savcıları da yeni yeni deliller bulmakla uğraşıyorlar.

16. 120 günün bunca keşmekeşliği ve kokuşmuşluğu yanında, lotus çiçeği gibi olan 8. Türkçe Olimpiyatları, ümitle/ umutla/ yeniden dirilişle/ karamsar olmamaya karşı, adeta bir oksijen çadırı gibi soylu bir başkaldırı sergiliyor.

tarafim@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

CHP’den TSK’ya 22 Mayıs muhtırası

Önder Aytaç 24.05.2010

Muhafazakâr kesimler Kılıçdaroğlu'ya halkın teveccüh etmesini sağlıklı değerlendirmeli. Kahraman, Bayramoğlu, Çalışlar, Bumin, Cemal gibi sosyal demokratlar, Kılıçdaroğlu'ya bir kredi veriyor. Tayyar, Kılıçdaroğlu ile arasında geçen Ergenekon görüşmesini yazarak, önemli bir bilgiyi deşifre etti. Orada söylediği cümleden hareketle Kılıçdaroğlu Ergenekon'a çok uzak bir tavır sergileyecek.

Genç'in ve Akinan'ın sevinçten gözlerinin yaşardığı yazılarından anlaşılıyor. Medya, Kılıçdaroğlu'yu hem AKP'yi devirebilecek bir güç, hem de biriken olumsuzları çözecek bir adres gördükleri için destekliyor.

Kılıçdaroğlu hareketinin ciddiye alınması gerek. Onu anlamlı kılan en temel unsur, yolsuzluk ve yoksulluğun üzerine giden ve sokakların diline yakın olan tavırları. Bila'ya, "tarlalardan dolaşmaya başlayacağım" demesi de Karaoğlan efsanesinden sonra en önemli sosyal demokrat bir söylem.

2002'den bu tarafa parlamentoda olan Kılıçdaroğlu, ne 2004'te ne de 2006'da ortaya çıksaydı şu anki kadar ilgi görürdü. Toker'in söylemiyle, "Onun anlamı 2008'de halkta karşılık buldu. O da, o yıllardan itibaren, medyada yer aldı ve medya için görünür bir figür oldu".

Peki ama, neden şimdilerde bu sonuç? Sebebi, yıpranan ve kirlenen siyasetin yansımaları ki, bu durumdan muhafazakârlar da, sosyal demokratlar da fazlasıyla şikâyetçi. AKP'li Arınç bile, Kılıçdaroğlu'nun adaylığına sevindi. Arınç, siyasetin kalitesinin artması için, nitelikli bir rakip istiyor. Arınç, Las Vegas tutkunu Akman'ın da RTÜK'den istifasını aynı gerekçelerle istedi.

27 Nisan 2007'deki e-muhtıranın cümlelerinden birisi de, "Ulu Önder Atatürk'ün, 'Ne mutlu Türküm diyene!' anlayışına karşı çıkan herkes, Türkiye Cumhuriyeti'nin düşmanıdır ve öyle kalacaktır" sözü. Şimdi ise, devlet partisi CHP'nin genel başkanlığına Kürt, Alevi kökenli ve Tunceli doğumlu birisi geldi. Hâlâ Genelkurmay'ın internet sitesinde yer alan bu e-muhtıraya, CHP cephesinden de şiddetli bir tokat Kılıçdaroğlu'nun genel başkan seçilmesiyle atıldı.

Kılıçdaroğlu, *Sabah*'tan Müderrisoğlu'nun, "Ordu+CHP=İktidar algısı var. TSK ile ilişkileriniz ne yönde gelişecek" sorusuna; "CHP=Halk=Demokrasi=Eşitlik=Kardeşlik. Biz sandıkta CHP'yi iktidar yapmalıyız. Halka kendimizi anlatıp, sandıktan çıkıp sorunları çözmeliyiz" şeklinde önemli bir yanıt veriyor.

"Ne mutlu Türküm diyenlere inat, devlet partisi CHP'ye Kürt ve Alevi bir genel başkan." Kılıçdaroğlu ya kendini inkâr ederek statükoya ve askerî vesayete teslim olacak, ya da ılımlı İslam ve merkez sağdaki oylara da talip olarak, potansiyel yüzde 30'lardaki sosyal demokrat oylarını, daha da ötelere taşıyarak CHP iktidarını kuracak.

* * *

Tutkun Akbaş'ın *medyagundem.com* sitesine göre; Nesrin Baytok'un Doğan Grubu'na ait *Finansal Forum* gazetesinde yazarlık yaptığı dönemde gazetenin genel yayın yönetmeni Gökhan Çırnaz'dı. Çırnaz daha sonra Baytok sayesinde CHP yönetimine de girdi. Nesrin Baytok'un yazarı olduğu *Finansal Forum* gazetesinde o dönem Ercan Çitlioğlu da yazıyordu. Çitlioğlu Genelkurmay Başkanı Orgeneral İlker Başbuğ'un kitabını da yazdı. Eyüp Can *Finansal Forum* gazetesinin başına geçtiğinde Baytok'la beraber Çitlioğlu'nu da gönderdi.

Gökhan Çırnaz'ın sahibi olduğu ve "CHP'nin kanalı" olduğu iddia edilen *Business Channel*'daki ortağı Hilmi Develi de önemli birisi. Kanal daha sonra Ergenekon davasındaki tutuklu Hayrettin Ertekin'e satıldı. Nesrin Baytok'un eşi Can Baytok'un kardeşi Cem Baytok ile birlikte Mustafa Sarıgül'ün başkanı olduğu Şişli Belediyesi'nden bazı bilgisayar ihaleleri aldığı da gündeme geldi. O şirketin adı da Odesa.

Gökhan Çırnaz'ın ortağı olan Hilmi Develi 20. dönem DSP'den Denizli milletvekiliydi. Şimdi de Develi üzerinden, uluslararası bir sermaye operasyonu olduğu izlenimi veren bir grubun yatırımlarına ve ilişkilerine göz gezdirelim.

Şirketin adı, Londra merkezli RHEA Grubu. Yönetimindeki isimler ise şöyle:

- * Onur Takmak, Yönetim Kurulu Başkanı (RHEA Portföy Yönetimi A.Ş.)
- * S. Gazi Erçel, Yönetim Kurulu Başkan Yardımcısı (T.C. Merkez Bankası Başkanı, 1996-2001)
- * M. Osman Birsen, Yönetim Kurulu Üyesi (İMKB Başkanı, 1997-2007)
- * Hilmi Develi, Yönetim Kurulu Üyesi (T.C. 20. Dönem Milletvekili, TOSYÖV Başkanı)
- * Memet Yazıcı, Yönetim Kurulu Üyesi (Rhea Portföy Yönetimi A.Ş.)
- * M. Hakan Aytaç, Yönetim Kurulu Üyesi (Danışman)
- * Dr. İbrahim Erdoğan, Yönetim Kurulu Üyesi (Başkan, Sağlık İletişimi ve Yayıncılık Ltd. Şti.)
- * Cemil Armağan, Genel Müdür.

RHEA grubunun bir vakıf girişimi olarak piyasaya girdi. Bu vakfın başkanı da Onur Takmak. Yıllarca Londra finans çevrelerinde bulunmuş genç bir işadınının öncülüğünde kurulan bu şirket Türk ekonomisinin yakından tanıdığı iki ismi de şirketine alarak, burada büyük yatırımlar yapıyor. Bu isimlerden, geçmişte İstanbul Menkul Kıymetler Borsası'nın yöneticiliği yapan Osman Birsen ve Merkez Bankası başkanlığı yapan Gazi Erçel.

Şirketin diğer yöneticileri arasında iki isme daha rastlıyoruz. Gökhan Çırnaz'ın *Bussiness Channel* televizyonundan ortağı olan Hilmi Develi'yi bu girişimde yönetim kurulu üyesi. Asıl ilginç olansa Cem Baytok isimli şahıs da bu şirkette denetim kurulu üyesi olarak bulunuyor.

RHEA grubundaki Cem Baytok ise Nesrin Baytok'un kayınbiraderi. Yani eşi Can Baytok'un kardeşi. İlginç olansa Cem Baytok, RHEA grubundaki biyografisinde Odesa şirketindeki tecrübesini paylaşmıyor. Odesa'nın adından bile söz etmiyor.

Bu grubun İstanbul'da kurduğu yahut iştiraki olan şirketlerden birinde büyük mason mahfili üyesi E. Cüneyt Kalpakoğlu var. RHEA grubunun yüzde 60 girişim payı sahibi olduğu Netsafe Bilgi Teknolojileri isimli şirketin genel müdürü de Kalpakoğlu.

Doğan Medya Grubu'nda yazarlık yapan ve Deniz Baykal'ın seks kaseti skandalıyla siyasette dengelerin değişmesine neden olan olayın kahramanı Nesrin Baytok'a odaklandığımızda bu ilişkiler ağı karşımıza çıktı. Aslında kamuoyu Baytok soyadının izini sürdüğünde böyle bir ilişki trafiğiyle karşılaşılıyor demek istedik.

Sonuç olarak, Kılıçdaroğlu ya askerî vesayete ve statükoya teslim olan bir 'sünepe', ya da derin devlet tarafından kendisi gibi 'öteki' görülüp düşman algılanan garipçileri de kucaklayan bir 'Gandi' olacak...

tarafim@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kılıçdaroğlu 'Köroğlu'ysa Bolu Beyi CHP'nin eşbaşkanı mı

Önder Aytaç 31.05.2010

Altan; "Gönlüm, AKP ile 'ilerici' hamlelerde yarışan bir CHP'nin çıkmasını, değişimi hızlandırmasını, akan kanı durdurmasını, çocukların daha iyi yaşayacağı şartları oluşturmasını, iktidar partisini 'eteğinden tutmak' yerine ileri itmesini istiyor. Kılıçdaroğlu bunu yapabilirse, CHP kazanır, ülke kazanır, insanlar kazanır, herkes kazanır, sadece 'haksız ve gizli bir iktidarı' elinde tutanlar kaybeder" değerlendirmesinde bulunuyor. O zaman anahtar soru şu: Kılıçdaroğlu bunu başarabilecek mi?

Derinlerdeki Çerkeslerle uyumlu çalışan CHP eşbaşkanı Sav, Tekin'i MYK'ya almadı. Daha önce kendisine bağlı üç genel sekreter yardımcısı olan Sav, bu sayıyı da dörde çıkardı. Eski genel sekreter yardımcıları Değer ve Ali Özpolat ile 78 yaşındaki akraba Atilla Sav yeniden PM'ye seçildiler. Umuyorum CHP eşbaşkanı Sav'ın, Baykal krizinin çıkması ile hiçbir ilgisi yoktur.

Yönetimdeki Bingöl ve Okay, Sav'a yakın isimler. Batum ise Demokrat Partili Sadık Batum'un oğlu. Batum, Cindoruk'un ekibinden ve kiblesi neredeyse onlarca kez Okuyan gibi yön değiştirmiş birisi ve o da Sav'ın arkasında.

Kılıçdaroğlu 27 Mayıs darbesine karşı olduğunu anlattığı Bila'ya; "27 Nisan bildirisini doğru bulmuyorum. Bu girişim siyasete müdahale niteliği taşıyordu. Siyasal sorunların, siyaset kurumu tarafından çözülmesi gerekir. Demokratik ülkelerde esas alınması gereken şey, siyasetin siviller tarafından yapılması; demokratik kurum ve kurallar tarafından yürütülmesidir. Hangi biçimde ve hangi yöntemle olursa olsun askerin siyasete müdahalesi kabul edilemez" değerlendirmesini yaparken, 28 Şubat ile ilgili de; "Erbakan'ın ve hükümetinin direnmesi gerekirdi. Eğer direnseydi siyaset kurumundan ve toplumdan da destek görürdü" anlatımında bulunuyor.

AKP iktidarı, Kılıçdaroğlu ile iyi temas kurup, ortak bir yol geliştirebilirse, ülkenin askerî vesayetten kurtulması bağlamında çok olumlu ve önemli adımlar atılabilir. Kısacası, Sav ve ekibiyle yapılacak mücadelede, Kılıçdaroğlu ve Tekin ikilisine destek verilmeli. Kılıçdaroğlu, üzerindeki yüklerden arındıkça, ezber bozan yaklaşımlarda bulunacak. Kılıçdaroğlu'yu şamar oğlanı haline getirmek isteyenlere inat, onun yapacağı demokrat açılımları daha da ilerilere götürmesine zemin hazırlanmalı.

Alevi kültürünün "eline, beline, diline sahip ol" yaklaşımını hayatına düstur edinen Kılıçdaroğlu; "Alevi dedesiyim ama bu makamı hiçbir zaman kullanmadım. Sakinliğim de buradan aldığım terbiyeden kaynaklanıyor" demektedir. O kendi üzerinden yapılan operasyonun tüm kodlarına vakıf ol(a)mayabilir. Ancak sokakların ona teveccühü sürdükçe, yerine başka bir ismin gelmesi mümkün değil. Oyun kurucu derinlere teslim olmayan Kılıçdaroğlu, kendi kurduğu oyun planı içerisinde hareket ederse, bu ülkenin süregiden askerî vesayetini ve derin kokuşmuşluğunu bitirmede asli bir rol oynayabilir. Terörle mücadele, Doğu ve Güneydoğu Anadolu'daki karakolların teçhizat eksikliği, askerî vesayet, fişlemeler, Genelkurmay'ın MSB'ye bağlanması gibi konular kanımızca Kılıçdaroğlu tarafından da dile getirilecek. Gül'ün; "anamuhalefet liderinin de MGK'da olabileceğini" ifade etmesi, askerî vesayete ve darbelere karşı net bir demokrat tavır alan Kılıçdaroğlu'nun, MGK'ya girmesi, onun MGK'da önemli bir köşe taşı olmasını sağlar.

CHP grup başkanvekilliklerine; İnce ile Hamzaçebi'nin seçilmesi, ulusalcı Seyhan ile kavgacı Kart'a göre çok daha fazla anlam taşıyor.

Okur 20 mayıs günü, köşesinde, "Gandi'nin harddiski" olan Mehmet Zeki Gündüz'den bahsetti. Hatta PM üyelerinin belli olduğu ilk saatlerde *Hürriyet* gazetesi üyeleri tanıtırken, *Dünya* gazetesi yazarlarından Gündüz'ün gazetede yazılarının olduğu sütundaki fotoğrafını girdiyse de hemen sonrasında, bu isim ve fotoğraf *Hürriyet*'in internet sitesinden kaldırıldı.

Gündüz'ün üzerinden Başaran-Nas yeminli mali müşavirlik firmasına ulaşıyor. Yönetim Kurulu Başkanı Adnan Nas olan bu şirketin başkanvekili de Gündüz. Başaran-Nas yeminli mali müşavirlik şirketinin diğer adı da Pricewaterhousecoopers. Şirketin başkanı Nas da *Dünya* gazetesi yazarlarından. Nas, bir dönem Türk-Amerikan İşadamları Derneği'nin de başkanlığını yaptı. Adnan Bey Anavatan Partisi'nde genel başkanlık yapan Nesrin Nas'ın da eşi. Nas ve Gündüz'ün sahibi olduğu uluslararası denetleme kuruluşu olan bu şirket, 1999 yılından bu tarafa, en önemli hizmeti Doğan Şirketler Grubu'na veriyor.

Gündüz'ün CV'sine baktığımızda, onun Toplumsal Saydamlık Hareketi'ne, Ülke Politikaları Vakfı'na ve Türk Ekonomi ve Hukuk Araştırmaları Vakfı'na (TEHAV) üye olduğunu görüyoruz. Gündüz'ün üye olduğu bu kuruluşlara, Kılıçdaroğlu ve ODTÜ'den hocam Prof. Ayata da üye olan diğer iki isim. CHP Parti Meclisi'ne seçildiği günlerde Toplumsal Saydamlık Derneği'ndeki üye listesinden Gündüz'ün ismi kaldırıldı. Muhtemelen Ülke Politikaları Vakfı'ndaki ismi de silindi. TEHAV'ın başkanı Av. Işıl Baytok'un eşi de eski Oyak-Renault genel müdürlerinden Onur Baytok. Onur Bey'in ismi Şişli Rotaryenleri arasında. 2010 yılbaşı yemeğinde, Prof. Batum'u konuşmacı sıfatıyla ağırladılar. Gündüz ve eşi de bu yemeğe katılan sınırlı sayıdaki biraderlerimizden.

Kanımızca, Doğan medya grubunun Kılıçdaroğlu yönündeki tavrı, askerî vesayetin, derin devletin ve paydaş medyanın CHP üzerinden siyaseti dizayn etme operasyonu. Ulusalıcı Batum, Yıldız ve Faraç da yalnızca birer zavallı figür. Ve darbeler bu ülkede çok iyi bir turnusol kâğıdı. Darbeleri savunan CHP'liler, ya derin sistemin kendilerine emanet edildiği kozmikçiler/kriptolar ve onların beslemeleri, ya da memlekette olan bitenden gafil, önünü görmeyen zavallılar.

Kılıçdaroğlu'ya yardım etmek hepimizin birincil görevi olmalı. Ben de Kılıçdaroğlu'ya danışman olabilirim. O da hâlâ bir Köroğlu olabilir. Hem de Bolu Beyi CHP eşbaşkanına inat!..

tarafim@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

TSK'nin 'şehit –adayı- mehmetçiklerle' 'onur' imtihanı

Önder Aytaç 07.06.2010

Murat Yetkin, *Radikal*'in yıllardır diplomasiyi takip eden Ankara temsilcisi. Yalnızca dış ilişkiler konusunda değil, askeriyenin iç (terfi) hesaplaşmaları bağlamında da Fikret Bila ile birlikte, (onun söylemiyle) *TSK'nin "–sözcüsü demek haksızlık olur- âdetâ mızrak ucu konumunda"* 'mösyö' bir gazeteci. Bu nedenle, TSK hakkında yazdıkları gerçekten de çok önemli.

Yetkin, son yazısında; "Başbuğ'un, demokrasiye karşı olanların artık orduda 'barındırılmayacağını' söylediğini" ifade ediyor ve "Yeter mi? Belki tam bir arınma için daha net ifadeler gerekiyor. Daha önemlisi, söylemde olduğu kadar eylemde de demokrasiye bağlı olmak, bağlı kalmak gereklidir" diyor. Sonra da makalesini şu cümlelerle sonlandırıyor: "27 Mayıs 1960'da Harbiye'yi sokağa döken son sınıftaki ağabeylerinden yedisinin, beşi orgeneral, ikisi korgeneral rütbesiyle 2002 ağustos ayında aktif görevde olması ve kasımda AK Parti'nin tek başına hükümet kurmasıyla belli ki depreşen darbe nostaljisinin, sivillerden de önce Gürsel'in bir başka

halefi, Başbuğ'un bir başka selefi Özkök tarafından engellenmiş olduğu inancı bugün yaygınlaşıyor. Türkiye değişiyor. Ne var ki, değişim her kurumda, her alanda aynı viteste, aynı özelliklerde olamıyor; yine de asker-siyaset ilişkileri bu değişimden payını alıyor."

Biz de bu alıntıdan hareketle, TSK'nın, Erdoğan'ın kendisi hakkında söylediği şekliyle "değişerek geliştiğine, gelişerek değiştiğine" ve değişime ayak uydurduğuna inanıyoruz / inanmak istiyoruz. Bu nedenle de anayasa oylamasının yapılacağı 12 Eylül 2010'a kadarki süreçte, TSK'nın neleri yap(ma)masının gerektiğine odaklanıyoruz.

- 1.** Silahlı mücadelede masum, ana kuzusu, amatör mehmetçiklerin, profesyonel teröristlere karşı gönderilerek pisipisine ölmelerine zemin hazırlanmamalı. Derhal profesyonel orduya geçilmeli ve askerliğin her erkek için zorunlu olmadığı AB ve ABD sistemi kurulmalı.
- 2.** Hakan Fidanlı MİT'e ve Emniyet'in İstihbaratı'na güvenilmeyerek, Jandarma İstihbarat'ın yetkileri usulsüz olarak arttırılmaya gidilmemeli ve 'topal ördek' sendromu yaratılmamalı.
- 3.** Medya önüne çıkmaktan hoşlanmayan Işık Koşaner'in hep vurgulayageldiği şekliyle, "TSK yalnızca hukuk çerçevesinde hareket etmeli ve hiçbir personeli hukuk dışına çıkan eylem ve işlemlerde bulunmamalı. Bulunanlar da, bir an önce yargısal süreçte cezalandırılmalı."
- 4.** Yaşanılan son olaylarla (kafes, ıslak imza, bitirme planı vb.) çok yıpranmış olan Hasan İğsız'ın, KKK'ya getirilip getirilmeyeceği çok iyi düşünülmeli.
- 5.** Sayısı 20'ye yaklaşan kozmik büro(lar)daki, hukuk dışı işlemlerin yakılan belgelerinin ve kirli hafızasının, asla bir daha yaşanmaması için, hukuksuzluğa ve organize suç örgütlerine pirim verilmemeli.
- 6.** Vurucu timler (siyah kuvvet) ve lojistik destek (beyaz kuvvet) uygulamaları, Anadolu insanına karşı hiçbir şekilde kullanılmamalı. Kullanılması da asla düşünülmemeli.
- 7.** 'Suçüstü olma halinden duyulan endişe' içselleştirilerek, TSK personelinin, Emniyet'in ve silahlı bürokrasinin asla hatalı yollara sapmaması sağlanılmalı.
- 8.** "Asker şehit olmak için var" düşüncesinin asla kabul görmediği bir asayiş yapılanması, Van'da, Tunceli'de, Hakkâri'de ve terörün olduğu her yerde hayata geçirilmeli. Şehir merkezlerindeki terör olaylarından sonra, il emniyet müdürlerinin, müdür yardımcılarının ve ilgili şube müdürlerinin sorumlu tutulup görevden alınmasındaki gibi, kırsalda şehit olan her mehmetçiğin hesabı da oradaki Jandarma yüzbaşı, yarbayı, albayı ve paşalarından sorulmalı. İlgili kişiler soruşturulmalı, yargılanmalı ve gerekiyorsa da hemen görevden ihraç edilme yoluna gidilmeli.
- 9.** Daha önceden helikopterlerle bile zor gidilen yerlere, mehmetçikler asla ama asla gruplar halinde yürütülerek gönderilmemeli. Ana kuzusu acemi mehmetçikler, "marş marş timler dağa" şeklinde sürülmemeli. Aksi halde, pisipisine yüzlerce mehmetçiğin ölümlerinin kapısı açılmış olacaktır ve memleketine tabut içinde giden her şehit mehmetçikten de, TSK komuta kademesinin sorumlu olacağı bilinmeli.
- 10.** Babası/ amcası/ dedesi TSK mensubu olanlardan yapılandırılacak TSK içindeki ve onun sivil uzantıları şeklindeki timlerle, asla ama asla macera ararcasına, yeni yapılanmalara gidilmemeli.

Işık Koşanerli yeni süreçte, hukukun üstünlüğüne inanan, hukuksuzluklara karşı asla ödün vermeyen ve Murat Yetkin'in söylemiyle; "Başbuğ'un, demokrasiye karşı olanların artık orduda 'barındırılmayacağını' söylediği" bir TSK'yı ve Türkiye'yi, Anadolu insanı özlemle beklemekte, değil mi? O zaman, her ne sebeple olursa olsun, şehit olan/edilen ana kuzusu mehmetçiklerin ölümünde, öncelikle TSK ve onun komuta kademesi imtihan oluyor/

sınavı kaybediyor, değil mi? Tevfik Fikret'in söylemiyle; "Vatan senden hayat umar/ Sen yaşarsan o canlanır/ Vatan için ölmek de var/ Fakat borcun yaşamaktır/ Küçük asker, küçük asker/ Vatan senden şefkat ister" değil mi?.. Kısacası, TSK'nin şehit –adayı- mehmetçiklerden dolayı artık ciddi bir 'onur' sınavı/ sınanması söz konusu değil mi?

Not: Siz bu satırları okurken biz de bir haftalığına, Washington DC ve New York'ta, Türkiye üzerine kafa yoran uzmanlarla birlikte olacağız.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Yok sayma

Önder Aytaç 14.06.2010

Demokrat Yargı Derneği Başkanı Osman Can'ın ortaya attığı "Meclis Anayasa Mahkemesi kararını yok sayabilir" fikri tartışma yarattı. Örneğin Anayasa Mahkemesi Başkanvekili Osman Paksüt, raportör Osman Can'a ilişkin "gereğini yapma" konusunda yetkili ve görevli olan kişinin başkan Haşim Kılıç olduğunu vurguladı. Can'ın açıklamalarını "kaos çağrısı" olarak nitelendiren Paksüt, "O arkadaşın durumu mahkemede görev yapmaya el veriyor mu, vermiyor mu, mahkeme başkanının karar vermesi lazım. Gerekçe göstermeden dahi mevzuat uyarınca raportörlerin görevine son verebilir" diyor.

Öbür taraftan Osman Can'ın da haklı ve güçlü bir argümanı var. Anayasa Mahkemesi eğer yetkisini aşır esastan görüşemeyeceği anayasa değişikliklerini tevil yoluyla görürse bu **dasürekli kaos** anlamına geliyor. Zira anayasamızın değiştirilemez maddeleri yorumlanarak Meclis'in her yaptığı değişiklik iptal edilebilir. Eğer Anayasa Mahkemesi Meclis'ten geçen anayasa değişikliklerini iptal ederse yetkisini aşır Meclis'i yok saymış olacak. Bununla da yetinmeyip bundan sonraki süreçte Meclis'i yok saymak üzere eline çok güçlü bir argüman geçmiş olacak. Bu durumda Meclis'in Anayasa Mahkemesi'nin bu kararını yok sayması daha mantıklı görünüyor.

Anayasa Mahkemesi'nin 367 kararından sonra ülkenin bir daha dikiş tutmayacağı belliydi. Zira hukuka göre değil fetvalara göre verilen bir kararın ülkeyi bu çıkmaza sokacağı biliniyordu.

Gerçekten de Meclis Anayasa Mahkemesi kararını yok sayabilir mi? Osman Can'ın argümanında haklı taraflar olmakla beraber Meclis'in ve AKP hükümetinin böyle bir şey yapabileceğini sanmıyorum. Bunun yerine hükümet mümkün olan en erken tarihte erken seçim kararı alır. Tıpkı 27 Nisan muhtırasından sonra yaptığı gibi meydanlara çıkar ve anayasayı toptan değiştireceğini söyleyerek halktan oy ister. MHP'nin de seçimlerden sonra anayasayı toptan değiştirelim görüşü mevcut olduğundan onu da köşeye sıkıştırıp yanına alarak önümüzdeki seçimleri doğal bir anayasa referandumuna dönüştürür. Bu durumda AKP'nin seçimi çok daha fazla oyla kazanacağını söyleyebiliriz. Bunun birinci nedeni Anayasa Mahkemesi'nin tutumu ikincisi de Kemal Kılıçdaroğlu liderliğindeki CHP'nin böylesi bir seçime hazırlıksız yakalanacak olması.

Kılıçdaroğlu ve ekibi AKP'yi yoksulluk ve yolsuzluk iddialarıyla vurmaya hazırlanırken Anayasa Mahkemesi'nin alacağı bu karar onları da hazırlıksız yakalayacaktır. Kılıçdaroğlu'nun seçilmesinden sonra henüz kendine gelemeyen CHP bu durumda kızgın ulusalcı tabanına ihtiyaç duyacaktır. Ancak onların da 2007'deki pozisyonlarından ve adanmışlıklarından çok uzak olduğunu belirtmekte yarar var. Bu durumda CHP tam anlamıyla vurgun yemiş olacak.

TSK için durum da çok farklı değil. Ağustos sonu itibarıyla emekliye ayrılacak olan, duruşuyla Ergenekon ve CHP'ye destek veren İlker Başbuğ'un yerine daha sakin ve hukuk çerçevesinden şaşmayan bir komutan geliyor.

Işık Koşaner'in mesaisinin büyük bölümünü ordunun yıpranan imajını düzeltmek için harcayacağını kestirmek zor değil. Zaten doğası gereği siyasete karışmayan Koşaner'in de toplumu AKP'ye karşı galeyana getirecek tutum içinde olmayacağını söyleyebiliriz. Bu da ulusalcı kanadın keskin sirkeye dönüşmesini engelleyecektir.

Bütün bunların üstüne Erdoğan'ın İsrail ile giriştiği ağız dalaşından da oylarını arttırarak çıktığını eklediğinizde Anayasa Mahkemesi Erdoğan'a yeni ve daha güçlü bir iktidarı altın tabakta sunacak denebilir. Ben AKP kurmaylarının anayasa reformunu yapmak istediklerinden eminim. Ama Mahkeme'nin alacağı böylesi bir karardan sonra da bunu siyasi bir zafere çevirmek için ellerinden geleni yapacaklarını biliyorum.

Bu durumda belki de "yok sayma" çekişmesinin ardından hayırlı bir sonuç çıkar ve 1980 Anayasası toptan değiştirilir. Bu süreçte kimin kimi yok sayacağı çok belli olmayabilir ama 1980 Anayasası'nın er ya da geç yok olacağı muhakkak.

tarafim@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Yerli İsraililer ve 'Erge-ne(o)k(c)on'a göre 'eksen kayması'

Önder Aytaç 21.06.2010

En sonda söyleneceği en başta söyleyelim. Evet, bir 'kayma' var. Ama bu kayma 'eksen'de ya da 'şaft'ta değil. Bu kayma yıllardır, Oktaylı, Kantarcıoğlulu üst yargı oligarşisi, İğsızlı, Doğanlı asker darbesi ve Özköklü, Metehanlı 'teleşnikof' 'D'li medya ile milletin aklına ve inanç sistemine yapılan bir 'kayma'. Yıllardır 'kayma'yı normal-miş-miş-miş gibi bize dayatanlar, olması gerekeni de, utanmadan sıkılmadan 'eksen kayması' şeklinde anlamlandırmaya çalışıyorlar. Aynı yerli İsrail'in ve 'neo-con'ların; Türkiye'nin Ortadoğu da bir güç ve çekim merkezi olmasına karşı çıkan söylemlerinde olduğu gibi. 'Eksen kayması' ha!.. Peh, peh, peh. 'Yesinler sizin eksen kaymanızı,'

Türkiye de bile hâlâ, Prof. Pala'nın; *İki Darbe Arasında* adlı kitabında anlattığı gibi; 'cami duvarına yaslanan 1800 subayın ordudan atılması', ağlama duvarında ibadet edenlerin ise terfi etmesi mi söz konusu acaba?.. Tek orası değil ki; yargıdan mülkiyeye, emniyetten MİT'e, medyadan iş dünyasına kadar, kendini beyaz Türk gören ve fakat Türklükle uzaktan yakından ilgisi olmayan, Kürt, Ermeni, Süryani, Türk, Bektaşî ve Sünnî Anadolu insanını kara Türkler olarak gören ve bir zavallı olarak hayatına devam etmesini isteyen 'efendilerin' 'eksen kayması' şeklinde yaklaşım tarzları bu.

Anadolu insanına düşen ise, canını dişine takarak, oğlunu, kızını, komşusunun akıllı çocuğunu, gariban yetimleri destekleyerek, teşvik ederek hukuka, siyasete, harp okuluna, polis akademisine, iletişim fakültesine, doktorluğa, iş dünyasına yerleştirmesi gerekli. Hem de hiç gecikmeksizin. Çünkü buraların hepsi de bizim ve Anadolu insanının...

Sn. Başbakan; Hamas, Hizbullah, İran rotasının ötesinde bir ufku var Prof. Davutoğlulu Türkiye'nin. Thomas Friedman da, Brookings de, USA Başkan Yardımcısı Gordon da, Hillary Clinton da, Senatör Wexler de, *Economist* dergisinden David Rennie de, Mike Pence de, Eliot Engel de, Demokrat Howard Dean da, ADL (Anti-Defamation League) ile Amerika İsrail Siyasi Eylem Komitesi (AIPAC) ve B'nai Brith International adlı kuruluşlar da gözardı edilmemesi gereken güç kaynakları.

Yedioth Ahronoth'a göre; 'Size rağmen Türk subayları İsrail'le görüşüyor. Geleneksel kökenden gelen sizin gibi politikacıların, en hassas noktasının İsrail paradigması olduğunu bilenler, sizi bilinçli olarak İsrail'le karşı karşıya getiriyor. Getiriyor çünkü, siz iktidara geldiğinizden beri, sizi 'kafes', 'ıslak imza', 'yargı oyunları', 'sarıkız', 'ay ışığı', 'atabeyler', 'sauna' ile iktidardan uzaklaştırmak isteyenler, bunu beceremeyince, dışarıdaki ağabeylerini de yardımlarına çağırdılar. PKK ile bile ortak hareket etmek pahasına, Savaş bile çıkarma pahasına, yargıdan, masum Mehmetçiklerin şehit edilmesine, ABD ve İsrail'i yalnızlaştırmadan, KCK'ya kadar sizin başınızın masada kesilmiş olarak efendilerine sunulması için, sizin üzerinden acımasız bir satranç oynuyorlar. Çünkü sizin gibi vatandaşı ile bütünleşmiş bir başbakan ezberleri alt üst etti / ediyor.

1948 Birinci Arap-İsrail Savaşı'nda ve 1967'nin Altı Gün Savaşları'nda beş Arap ülkesi (Suriye, Lübnan, Ürdün, Irak ve Mısır) gaza gelip İsrail'e savaş ilan ettiler. İsrail, hepsini de dize getirdi ve 1947'de taksim planı ile elde ettiği yüzde 56'lık Filistin toprağını yüzde 78'e çıkardı. Daha sonraki savaş ile de; Irak, Suudi Arabistan, Sudan, Tunus, Fas ve Cezayir'in destek verdiği mücadelede Mısırdan Sina Yarımadası'nı, Suriye'den Golan Tepelerini, Filistin'in Gazze Şeridi ile Batı Şeria topraklarını işgal etti ve topraklarını dört katına çıkarttı. İsrail, "Amerikan gemilerine, uçaklarına, tanklarına İsrail amblemini vurup, Araplara karşı savaşıyor. Türkiye için Kıbrıs ne ise, ABD için İsrail o, ya da İsrail için ABD o dur.

O zaman, kesinlikle Amerika ve İsrail'le ilişkiler düzeltilmeli, Komşularımız ile ilişkiler ekonomik bağlamda arttırılmalı. Öcalan askerin elinden alınmalı ve izole edilerek taban ile irtibatı kesilmeli, demokratik açılıma inadına – inadına – inadına devam edilmeli, bir an önce taş atan çocuklara af çıkartılmalı ve size karşı birleşik çalışan vesayetçiler, C(M)HP, BDP, PKK, derin devlet, Apo, yerli İsraililer ve yargısal diktatörlüğe karşı da çok uyanık olmalı.

Az kaldı güzel günler yakın. Anayasa oylaması sonrasında yurttaş ile bütünleşmiş bir ülke olmak daha da pekişecek.

tarafim@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Karargâh, PeKeKe ve Abant Platformu

Önder Aytaç 28.06.2010

Abant Platformu bütün güzelliği ile devam ederken, ben odamda gece 4:00'ten beri makalemi yazıyorum. **“'Karargâh'lı 'Karasu'da 'Kalkan' ile 'Ok'um elimde / 'Kaytan' 'Bayık' 'gundi' ise her dem teröristin önünde / Kürt halkına zulm edenler dilimde / Erdal aldı icazeti içerde / Kürt de, Türk de biliyor be mamostem / Terörün baronları, işte bunlar mamostem”** diye mırıldanıyorum yazarken. Emir Kamuran Ali Bedirhan; “Bir ulusa, bir halka mensup olmak asla özel bir yetenek gerektirmez, eğer bu ulus başkaları tarafından inkâr edilmiyorsa, eğer var olma hakkı bu halktan esirgenmiyorsa” diyor. Dünyanın bildiği en kanlı terör örgütlerinden birinin Kürtlerden çıkması, keşke yalnızca bir tesadüf olsa.

Her gün yeni yeni şehit cenazelerinin gelmesinin yanında, masum Liceli Ceylan ile liseli Aylin gibiler de teröre kurban edilince, bilinenleri bir kere daha analiz etmek gerekli. PKK gibi hiçbir örgüt, derinlerden müsamaha, destek ve vesayet görmeden bu kadar palazlanamaz. Üstelik bugünkü haliyle; yalnızca Türklere ya da Türkiye Cumhuriyeti'ne zarar verdiği de söylenemez. Demokratik hak talebinde olan Kürtlerin, ulusal ve uluslararası platformda 'terörist' damgası yemesine neden olan örgütün, PKK'nin fikirlerine katılmayan Kürtleri öldürmesi, ölümle tehdit etmesi de yeni bir şey değil...

Biz de yaşanan gerçekleri, PKK-Ergenekon ilişkileri bağlamında ortaya koyup hesabını sordukça, binlerce "evet doğruları yazıyorsunuz" e-maillerine inat, "hevallerden" de bolca tehdit ve küfürlü mailler alıyoruz. Tehditlerin PKK'nin üst düzey yöneticileri tarafından aleni yapılmasını da pek önemsemiyoruz. Çünkü biliyoruz ki, o tehditlerin gerçekleşebilmesi için, her zaman olduğu gibi bugün de, derin devletin desteğine, paslamasına ve himayesine gereksinimleri var. Aynı şimdiye kadarki, bütün barış süreçlerini sabote ettikleri gibi. Ama bu sefer edemeyecekler!..

Elbette PKK yöneticilerinin bu söylemleri, Kürt gerçeğini görmemizi engellememeli. Biz yaşanan acıları, ölümleri, yalnızca kendimize, –Türklerle- has zannediyoruz. Ölen Kürt gençlerinin ana ve babaları da ağlamıyor mu? Bu anne ve babalardan, köyleri zorla boşaltılıp, batıya göç ettirilmiş olanlar; acılarını içlerine gömüp, gözyaşlarını yüreklerine akıtırken daha az mı acı çekiyorlar? Ya bir oğlu dağdayken, ötekisini de kaybetmemek için askere gönderen analara ne demeli? Ya da ölümleri terör örgütünce ailelerine bildirilmediği için, ölmüş çocuğunun mezarını bile bir ömür boyu bil(e)meyecek olanlar?

Asker aileleri evlatlarını davul-zurna ile yolcu eder(ler)ken, Kürt analar ise, çocuklarının dağa gittiğini gözyaşları içinde öğreniyorlar. Geçenlerde Karasu'nun verdiği 130 ölüm rakamını, Genelkurmay da aynen tasdik ediyordu. Kürt gençlerinin ölümleri yalnızca istatistikî veri olmamalı, değil mi? Onların da adları Ahmet, Mehmet, Ali ve Ayşe. Verdikleri rakamlar bile uyuşuyorsa birileriyle, varın bir kez daha düşünün artık ortak(akılsız)lıkları...

Yine de umutluyuz, ölümü kutsayan baronlara rağmen, hâlâ bir Kürt-Türk savaşı yok bu ülkede. Dökülen onca kana, kan üstüne politika yapan muhalefet partilerine, çıktığı tv programlarında Türk'ün, Kürt'e ne(ler) yapacağını ima eden Pamukoğlu'ya ve reyting uğruna içsavaşı öğütleyen faşistlere yer veren meşum medyaya rağmen. Diyarbakır'daki Kürt STK'ların ve Kemal Burkey'in 'şiddete hayır' haykırıışları da bir o kadar önemli ve göz yaşartıcı.

Kendimi hep bir Kürt dostu olarak bildim. Belirli bir ırka, bir halka haybeden duyulan bir yakınlık ve ilgi fetişizmi değil bu. Aralarında büyüdüm, çok sayıda dost ve arkadaş edindim, kendime yakın buldum ve mensubu olduğum Türk halkından da asla aşağı ya da yukarı görmedim ben Kürtleri. Yazdıklarımla hiç kimseye doğruyu göstermek, yapılması gerekenleri söylemek gibi bir had aşması yapmadım. Ancak terör bağlamında, ortalama Türk ve Kürt yurttaşımızın bildiğinden daha fazlasını, ne yazık ki –evet bazı çirkef işbirliklerini- biliyorum. Konumum, görevlerim ve ilişkilerim gereği biliyorum. Bunları da sizinle paylaşmayı da bir namus borcu olarak görüyorum. Eğer bu yüzden ölümü hak ettiğimi düşünen(ler) varsa, derinle adi ortaklık içinde olan, Kürtlerden veya Türklerden, "hakınızı helal edin" deyip 'çeker giderim', Ahmet Kaya'nın şarkısını mırıldanarak.

"Rabbim; maddi-manevi ilim, ukba-dünya saadeti ve canımı şehit olarak aldır" duam. Ama biliniz ki, burnunuzun dibindeki insanlardan bile haber verenler oluyor yap(tığı)(acağı)nız pisliklerle ilgili. Kasem olsun ki huzur ve kardeşlik kazanacak bilesiniz...

***

Küçük notlar

1. 'Derin Bakış', her çarşamba, 21:00-22:30 arasında, Savcı Gültekin Avcı ve Abdullah Abdulkadiroğlu ile birlikte 'Shaber'de geçen hafta başladığımız tv programı. İlk programa gelen 2230 e-mail ve yüzlerce telefon barışın ve huzurun bir umudu. Katkılarınızı bekliyoruz derinderinbakıs@gmail.com

2. 'Pasakeyfi.com'a göz gezdir misiniz?

3. Ankara Hukuk ve Hayat Derneği harika bir STK. Web sayfasında yüksek yargının 'yargısız infazları' değil 'hukuk' var.

4. Keşke her MHP'li Prof. Vedat Bilgin gibi olsa.

5. 'Vesayet ve Demokrasi'nin tartışıldığı ve ilk kez davet edildiğim Abant Platformu harikaydı.

tarafim@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)